

ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ - SENDER
«ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ»
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 23 - 10437
ATHENS - GREECE

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠ ΑΘ
Αριθμός Άδειας
4421

Τά Κανδυλιώτικα

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" - ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431 • ΕΤΟΣ 17ο Αριθ. Φύλλου 65 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

http://www.kandyliotika.gr
e-mail: kandyliotika@yahoo.co.uk
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 23 ΑΘΗΝΑ - 104 37

ΣΕ ΚΑΝΔΥΛΑΙΑ Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Η κ. ΣΟΦΙΑ ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗ - ΓΕΩΡΓΑΛΑ, κόρη του αιμνίστου συμπατριώτη μας Παναγιώτη Δ. Ζερβογιάννη, εξελέγη πρόσφατα, παμπηφεί, τακτική καθηγήτρια Δερματολογίας - Αφροδισιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Σημειωτέον ότι είναι η πρώτη εκλεγείσα γυναίκα στην έδρα αυτή. Η εκλογή της αποτελεί ιδιαίτερη χαρά και τιμή για την Κανδύλα, η οποία, παρότι στο παρελθόν δεν είχε σπουδαία πνευματική παράδοση, σήμερα έχει αναδείξει, μεταξύ των άλλων επιστημών της, και τακτικούς καθηγητές Πανεπιστημίου και διη της Ιατρικής Σχολής.

«Τα Κανδυλιώτικα» και ο Σύλλογός μας συγχαίρουν θερμά τη συμπατριώτισσα και με την ευκαιρία της αναλήψεως των νέων υψηλών καθηκόντων της καθηγήτριας, της εύχονται υγεία και δύναμη, ώστε να ανταποκριθεί επαξίως, και από τη θέση αυτή, στη θεραπεία της «επιφανεστάτης» του Ιπποκράτους «τέχνης».

ΜΙΑ ΒΡΑΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Μούσα πολύτροπος
αενάως ρεμβόμενη

Ηλ. Καπετανάκης

Στις 10 Αυγούστου και κάτω από το βάρος ενός τραγικού γεγονότος, το Συγκρότημα του Νίκου Φιλιππίδη παρουσίασε στην Καντύλα, ένα κομμάτι του Λαϊκού μας πολιτισμού.

...Τη διαχρονικότητα της παραδοσιακής μας μουσικής από τα βορειοδυτικά τμήματα της Ελλάδας.

Συγκινημένοι απ' αυτή την εκπληκτική βραδιά αναανογιόμουν.

Πώς, από τη συντροφικότητα της παρέας, από τη ζεστή αγκαλιά της κοινότητας, από τ' όνειρο και την ουτοπία της αλληλεγγύης και της συναδέλφωσης των λαών, φτάσαμε σ' ένα παγκόσμιο ξεπεσμό και σε

μιαν παγκόσμια τηλεοπτική εξαθλίωση;

Πώς, από τ' ανθοκήπια της παράδοσης με τα χιλιάδες αρώματα, που μεθυστική ευωδιά μας πρόσφεραν, επιλέξαμε βάτους κι αγάθια για τη μαζοχιστική μας ευχαρίστηση;

Και πώς, μετά από τόσο μεγάλη και σκληρή βιοπάλη, αποκαμωμένοι και μπουχτισμένοι, Εμείς παραμένουμε ικέτες μιας ακόρεστης καταναλωτικής αποχαύνωσης;

Εσάει άρρωστος με την παράδοση

...Ίσως μια κρητική μαντινάδα.

Το εξηγεί.

Το μερακλίδικο πουλί

ποτέ φαλιά δε σιάχνει

μόν' έτσι βασανίζεται

ως ότου να πεθάνει.

Βασίλης Παναγάρας

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ

Επιμέλεια Ιεροψάλτη Λεωνίδα Κ. Χονδρού

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με επιτυχία έγιναν οι εκδηλώσεις του Συλλόγου μας τον Αύγουστο. Τις αναφέρουμε εν περιλήψει διότι κάνει εκτενή αναφορά γι' αυτές ο κ. Λεωνίδας Χονδρός, σε άλλη στήλη με τίτλο «ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ».

I. Εκδρομή με λεωφορείο, από το χωριό μας, στις 12-8-09, στην Πύλο - Μεθώνη - Κορώνη, ανάκτορο Νέστορα - Αρχαία Ιθώμη. Μουσείο. Συμμετείχαν 60 άτομα.

II. Στις 13-8-09 μουσική βραδιά στην πλατεία με το Συγκρότημα Θεοδοσίας Στίγκα.

III. Στις 17-8-09 πεζοπορία στη μαγευτική διαδρομή Άγιος Ανδρέας - Κομποτή.

ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ

«Παιδί τῆς παλιάς πολιτείας»

Παιδί τῆς παλιάς πολιτείας.

Γιέ μου τοῦ σύννεφου.

Ἄλαφροῦκιωτο ἀγόρι πές μου,

Ἄπόψε πού ἦσουν.

Στοῦ Ρῆγα τά χάρια περπάτησα.

Τό Μακρυγιάννη μνημόνευσα, κι ἕνα Μάη θυμήθηκα.

Ἄλαφροῦκιωτο ἀγόρι μου πές μου,

Ἄπόψε τί ἄκουσες.

Τῆ φωνή τοῦ ποιητῆ ἀφουγκράστηκα

καί τό λόγο τραγούδησα:

«Νύχτα γιομάτη θαύματα, νύχτα σαραμένη μάγια».

Παιδί τοῦ φθινοπώρου γιέ μου τοῦ σύννεφου

Πές μου ἀπόψε τί ἔκανες.

Γιά πανηγύρι ξεκίνησα.

Στό σίδερο ἄοπλος ριχτήκα,

καί τότε ἀντάμωσα τόν ἀδελφό μου, τό δήμο.

Πές μου ἀγόρι μου, ἀπόψε πόσοι

λαδώθηκαν.

Ἄλοι ὅσοι μαζί τραγουδήσαμε,

τήν αὐγή μᾶς προδώσανε,

τό πρωί μ' ἐκτελέσανε.

ΜΑΝΤΩ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

Ἄπό τά «Τρία καί ἕνα γιά τό παιδί τοῦ φθινοπώρου»,
1973.

Η σημερινή Κανδύλα

Πάλιν εφέτος, πολλοί από τους συμπατριώτες μας Κανδυλαίους, εδιάλεξαν να περάσουν τις διακοπές τους στο πανέμορφο χωριό μας, την Κανδύλα. Για όσους συμπατριώτες μας έχουν χρόνο να επισκεφθούν το χωριό μας, αλλά και για όσους το έχουν επισκεφθεί, θα τους κάνω μία ξενάγηση να πάρουν μία εικόνα επί του θέματος.

Μπαίνοντας στα σύνορα της Κανδύλας (στο στενό) απαντάμε λίγο πιο πέρα το Κεφαλόβρυσο. Εκεί λειτουργεί ένα πολύ καλό εστιατόριο με ντόπια μαγειρική από την κ. Αναστασία Ξηρογιάννη. Η μεγάλη καρδιά εις το προαύλιο του εστιατορίου είναι το κάτι άλλο. Προχωρώντας περνάμε τον κάμπο της Κανδύλας, και δεξιά επάνω στο βουνό, βλέπουμε να στέκεται επιβλητικά το Μοναστήρι της Παναγίας «η Κοίμησις της Θεοτόκου» που εορτάζει στις 15 Αυγούστου.

Προχωρώντας λίγο, κάτω αριστερά βλέπουμε το μετόχι όπου κατοικούν οι καλόγριες, όπου είναι χτισμένες 4 εκκλησίες. Μπαίνοντας στο χωριό μας αντικρύζουμε ένα πανόραμα ὁμορφιάς, το χωριό περικυκλωμένο από καταπράσινα βουνά, τα σπίτια του χωριού περιποιημένα, καινούργιες βίλες, ταβέρνες, το πανέμορφο Σχολείο μας η πλατεία του χωριού μας. Όλα μαζί ένα στολίδι φυσικής ομορφιάς πού το «Beverly Hills» θα ζήλευε.

Καταστήματα και υπηρεσίες

Οι ταβέρνες της Κανδύλας: «Ο Τέλης» ψησταριά, και μαγειρευτό φαγητό. «Η καλή παρέα» ψησταριά και μαγειρευτά. «Ο Μπούμπουνας» ψησταριά.

«Η κληματαριά του Κουλάκη». Ένα κόσμημα στην μέση του χωριού μας καφενείο και

νυχτερινό κέντρο. η καφετέρια του Ζιαζιά μεγάλο άνετο ευρύχωρο.

Ο φούρνος του κ. Ιωάννη Χονδρού πού ψήνει πολύ καλό ψωμί.

Τα μακάλικα του χωριού μας: Βασιλείου Ζιαζιά, Χρήστου Κατραλή, Γεωργίου Ζιαζιά, άλλα μικρότερα μαγαζιά του Καλπακιώτη, του Καριοφύλλα, των αδελφών Ξηρογιάννη. Το μόνο πράγμα που δεν έχει το χωριό μας είναι ένας ξενώνας ή ενοικιαζόμενα δωμάτια. Θα σας υπενθυμίσω και πάλι ότι η κυβέρνηση δίνει επιδότηση για ξενώνα και ενοικιαζόμενα δωμάτια το 60%. επίσης το χωριό μας διαθέτει βενζινάδικο (gas station) του κ. Ευσταθίου (Steve).

Το ιατρείο του χωριού μας λειτουργεί κανονικά όλη την εβδομάδα. Το Κοινοτικό μας κατάστημα λειτουργεί καθημερινώς. Εκεί εργάζεται σχεδόν αφιλοκερδώς η Ιωάννα Αναστ. Μπελεσιώτου που έχει εξυπηρετήσει και εξυπηρετεί καθημερινώς όλους τους Κανδυλαίους για τις συντάξεις τους, και όλους τους αγρότες οι οποίοι έχουν προβλήματα με τις καλλιέργειές τους κάνοντας τις αιτήσεις τους στον ΟΓΑ να πάρουν επιδοτήσεις και συντάξεις. Της πρέπει ένα

μεγάλο μπράβο και έπαινος διότι βοηθάει όλους ανεξαρτήτως κόμματος και πιστεύω. Γιάννα συγχαρητήρια.

Επίσης πρέπει να ευχαριστήσουμε και μία άλλη Γιάννα την ταχυδρόμο του χωριού μας.

Η Γιάννα είναι σύζυγος του Κυριάκου Παπαχρήστου και κόρη του Χρήστου του Μπίσια. Εργάζεται και αυτή ευσυνειδήτως ως ταχυδρόμος της Κανδύλας, και είναι υπεύθυνη για να πληρώνει όλους τους συνταξιούχους.

Μπράβο Γιάννα. Ευχαριστούμε για τις υπηρεσίες σου που προσφέρεις στο χωριό μας.

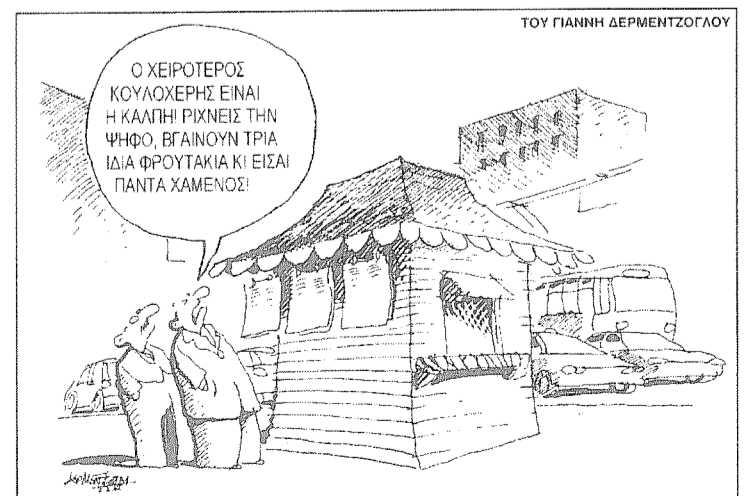
Επίσης στο χωριό μας υπάρχουν και τρία ταξί Κανδυλιώτικα για την εξυπηρέτησή μας.

Το πανηγύρι

και οι εκδηλώσεις

Περάσαμε καλά στο χωριό όλον τον καιρό. Είχαμε καλό πανηγύρι με αρκετόν κόσμο στο Μοναστήρι ανήμερα. Στις 10 Αυγούστου έγινε το αντάμωμα στην πλατεία του χωριού μας το οποίο γίνεται κάθε τρία χρόνια και το διοργάνωσε ο Δήμος.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΓΙΑ ΘΥΜΗΣΟΥ ΓΕΡΟ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΣΟΥ

**Του Χρήστου Ευαγγ.
Κανδαλέπα**

Κάθε γέρος κουβαλά στους ώμους του τη δική του ιστορία. Μιά ιστορία γεμάτη από σκληρούς αγώνες για επιβίωση, από σκληρά και μεγάλα βάσανα, από πολεμικές περιπέτειες στους δύσκολους καιρούς.

Κάθε γέρος είναι κι ένα σύμβολο μιας μικρής ή μεγάλης Οδύσσειας.

Με ξεθωριασμένα πια τα μεγάλα τους όνειρα, αποκαμωμένοι από την αδιάκοπη βιοπάλη και το βαρύ μόχθο, απόμαχοι από τον κοινωνικό στίβο, γλυκαίνουν τα γηρατιά τους με τις νοσταλγικές αναμνήσεις από τα περασμένα. Αναπολούν τις δικές τους εποχές, σκληρές εποχές αλλά γνήσιες και όμορφες, λουσμένες στο γλυκό και απαλό φως των πατροπαράδοτων αξιών.

Όσο τα γηρατιά βαραίνουν τα κουρασμένα κορμιά τους, όσο οι συνακόλουθες αρρώστιες τους βασανίζουν και τους ταλαιπωρούν, όσο ο ήλιος της ζωής τους γέρνει προς τη δύση, τόσο το «θρηνώ και οδύρομαι όταν εννοιώ τον θάνατο» γίνεται πιο συνειδητό, μέχρι που η τελευταία αχτίνα σβήσει από το πλατύσκαλο του βιολογικού κύκλου για να ακολουθήσει ο γαλήνιος ύπνος της αιώνιας ανάπαυσης.

«Είπαν του γέρου: διάλεξε, Σοφία, πλούτη ή θρόνο, και είπε αναστενάζοντας: Τα νιάτα ας είχα μόνο».

Τα νιάτα, η όμορφη περίοδος της ζωής, η άνοιξη με όλες τις χάρες και με τις ερωτικές εξάρσεις, τη γλυκύτητα και την ομορφιά ήταν, είναι και θα είναι η μεγάλη νοσταλγία, η απραγματοποίητη επιθυμία, να 'σαν τα νιάτα δύο φορές, τα γέρατα καμιά!»

Η αναλλοίωτη ποιητική διάθεση του λαού δεν τους αγνόησε, δεν τους περιφρόνησε, δεν τους άφησε παραπονούμενους. Μέσα στους στίχους των δημοτικών τραγουδιών διακρίνουμε ένα πηγαίο αίσθημα παρηγορίας, συμπαραστάσης κι αναγνώρισης της προσφοράς τους.

Με ανεξάντλητη φαντασία, με εκφραστικό πλούτο και λεπτότητα αισθήματος τραγουδούσε ο λαός τα

κατακαμένα γηρατιά.

Στα χρόνια της σκλαβιάς και του ξεσηκωμού, τότε που βλάστησαν τα πιο λαμπρά άνθη της λαϊκής μουσας, εκεί στην καρδιά της αιώνιας φύσης, που αντιλάλησαν καημοί και αντιστάθηκαν ελπίδες, θ' ακουστεί και το τραγούδι του γέρου του Μοριά, του πρωτεργάτη της Ελληνικής Ελευθερίας.

*«Για σπώ Γέρο του Μοριά,
να μας χορέψεις λεβεντιά.
Δε μπορώ ο μαύρος δε μπορώ,
χάμω θα κάτσω να σας δω.
Χορέψτε μωρέ παιδιά,
με τη δική μου λεβεντιά.»*

*Πάρτε τα νιάτα που 'χα εγώ,
να σας ιδώ και να χαρώ.
Ποτέ να μη γεράσετε*

και χρόνια

*να μη χάσετε,
με τη δική μου την ευχή,
χρόνια να ζήσετε μαζί.»*

Στα χρόνια της σκλαβιάς, που η καρδιά και τα έθιμα του τόπου το καλούσαν, κατέβαιναν οι κλέφτες από τα ψηλά καταράχια και τις βαθύσκκιωτες λαγκαδιές, για ν' ακουστούν οι πιο παθητικές μελωδίες, το δυνατό ξέσπασμα της αδούλωτης ψυχής τους:

*«Και μες στη μέση του χορού,
στένουν χορό χορεύουν
και μες στη μέση του χορού,
χορεύει ο γέρο Κόλλιας,
με τη σεργάτα στο λαιμό,
με το σπαθί στο χέρι.»*

Και με το χέρι ανέμιζε την άσπρη φουστανέλλα, την άσπρη σαν τα γάλατα, την άσπρη σαν τα χιόνια, στο σείσμα και στο λύγισμα κανένας δεν τον φτάνει».

Το κόρεψαν και το τραγουδούσαν στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής στην Αλωνίσταινα οι Πλαπούται, στα δύσκολα χρόνια της Κλεφτουριάς του 1802-1803, παρά την αυστηρή διαταγή του Βελή Πασά της Τρίπολης, που είχε απαγορεύσει τους Κλέφτες να πάνε στο πανηγύρι.

*Σε άλλο τραγούδι ο γέρο Κλέφτης θα παραπονεθεί.
«Γέρασα μωρέ παιδιά εξήντα
χρόνια Κλέφτης
τον ύπνο δεν τον κόρτασα, γλυκό
κρασί δεν ήπια,
και τώρα στα γεράματα σκλάβος
στους Αρβανίτες.»*

Σε πολλά δημοτικά τραγούδια τα πουλιά γίνονται ποιητικά σύμβολο κι εκφράζουν με τον συμβολισμό τους τον ψυχικό κόσμο του λαού μας. Εδώ επιστρατεύεται ο παραγέροντας αϊτός για να μας πει το παράπονό του.

*«Τρεις σταυραετοί καθόσανε σ' ένα
μαύρο λιθάρι
και κλαίγανε τα ντέρια τους και
όλα τα βάσανά τους.
Ένας έπιε πολύ κρασί, του πόναιε
το κεφάλι,
κι άλλος έχασε τα πουλιά και
κάθεται και κλαίει,
κι ο άλλος παραγέρασε και πέσαν
τα φτερά του.
Γυρίζει ο παραγέροντας και τους
παρηγοράει.
Εσύ που πεις πολύ κρασί με κι
άλλο για να γιάνεις
και συ πούχασες τα πουλιά πουλί
είσαι κι άλλα κάνεις,
αλλά σ' εμέ το γέροντα, που
πέσαν τα φτερά μου.»*

Και στα νεότερα χρόνια, στους γάμους και στα πανηγύρια αλλά και σε κάθε χαρά, όταν έμπαινε μπροστά ο γέρος στο χορό και προσπαθούσε με τα κουρασμένα πόδια του να φανερώσει τις κάποτε χορευτικές του ικανότητες, οι άλλοι του τραγουδούσαν το τραγούδι:

«Για θυμήσου γέρο τα νιάτα σου», κι όταν δεύτερος αντικαθι-

στούσε τον πρώτο, του τραγουδούσαν:

*«Τι με κοιτάς που γέρασα κι
άσπρισαν τα μαλλιά μου,
με γέρασαν τα βάσανα, της φυ-
λακής οι πόνοι,
κι έχω πολλά παράπονα και θα
τα φάει το χώμα!»*

Ο τραγουδιστής του βουνού και της σπάνης Ζαχαρίας Παπαντωνίου θα στοχαστεί για το γέρο βοσκό:

*«Πόσα χρόνια πέρασαν,
κι άσπρισα και γέρασα,
πάνω στα ψηλάματα,
βόσκοντας τα πρόβατα.»*

ενώ το γεμάτο χάρη και γοντεία δημοτικό τραγούδι θα τονίσει τις σωματικές αδυναμίες του γέρο τσέλιγκα:

*«Σ' αυτές τις ράχες τις ψηλές
λεβέντες μου που πάτε.
Σας βλέπει ο γέρο τσέλιγκας, τα
νιάτα του θυμάται.»*

Κλώνια και παρακλώνια από τις ρίζες του ίδιου δένδρου είναι τα παιδιά και τα εγγόνια. Χαρά του γέρου είναι να τα δει μονιασμένα και αποκατεστημένα, προκομμένα στην κοινωνία.

Γι' αυτό οι γέροι αναλάμβαναν και τα προξενιά, για να έχουν τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους ένα ταίριαστό, πετυχημένο γάμο.

Μας το λέει το δημοτικό μας τραγούδι.

*«Στη Ρούμελη και στο Μοριά,
δύο γέροι κάνουν προξενιά,
να παντρέψουν τα παιδιά τους,
να τελειώσουν τη δουλειά τους.
Η νύφη 'ταν απ' το Μοριά
με χίλια πρόβατα κι αρνιά,
κι ο γαμπρός επαρκιώτης
παλληκάρη Ρουμελιώτης.»*

Δεν είναι λίγα τα δημοτικά μας τραγούδια που στο περιεχόμενό τους έκρυβαν μία καλοπροαίρετη χιουμοριστική διάθεση, ένα αθώο σατιρικό χαρακτήρα στους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας.

Ένα από αυτά, που το τραγουδούσαν τις Απόκριες, είναι και το ακόλουθο:

*«Από πάνω απ' τη Βλαχιά
ρολούσ' ένας παπάς
κι έφερνε παραγγελιές,
να παντρεύονται και οι γριές.
Κι όσες γριές τ' ακούσανε,
όλες χοροπηδούσανε,
και μιά γριά μονοδοντού,
άντρα γύρευε η πορδού,
και στο δρόμο που πηγαίνει,
ένα γέρο πετυχαίνει.
'Η το γέρο θ' αγκαλιάσω,
ή το φούρνο θα χαλάσω.»*

Εμείς, της τώρα πλέον τρίτης ηλικίας, οφείλουμε να τους τιμούμε γιατί επί δεκαετίες ολόκληρες στάθηκαν οι δημιουργοί της τοπικής μας ιστορίας. Στάθηκαν οι κλειδοκράτορες του πολιτιστικού μας πλούτου και των πατροπαράδοτων αξιών.

Αυτοί είναι οι αφανείς ήρωες, κι εμείς αυτοί που πήραμε τη σκυτάλη από τα χέρια τους για να την παραδώσουμε στους νεότερους Γιατί... «εκεί που είσαι ήμουνα, κι εδώ που είμαι θα 'ρθεις».

Κατά τα άλλα. «Καλά μυαλά» εμείς οι γέροι.

SYNDEY 16 ΜΑΪΟΥ 2009
Χρήστος Ευαγγ. Κανδαλέπα

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΑΡΚΑΔΙΑ

**Του Κώστα Π. Πανόπουλου
Επίτιμου Συμβούλου Φιλολόγου**

Δύο προσπάθειες έκαναν οι Δωριείς για να καταλάβουν την Πελοπόννησο. Η πρώτη απέτυχε, όταν αυτοί βάδισαν να μπουέ σ' αυτήν από τον Ισθμό. Ο Εχεμος, γιος του Αερόπου, στρατηγός και βασιλιάς της Τεγέας, νίκησε σε μονομαχία τον αρχηγό των Ηρακλειδών Έλλο κοντά στον Ισθμό, μεταξύ Μεγάρων και Κορίνθου και έτσι οι απόγονοι του Ηρακλή εγκατέλειψαν την προσπάθειά τους. Υπάρχει, άλλωστε, στο Μουσείο της Τεγέας μια στήλη, που απεικονίζει τη μονομαχία αυτή. Έτσι η Πελοπόννησος και τα κέντρα του Αχαϊκού πολιτισμού γλίτωσαν από την κατακτητική βουλιμία των Δωριέων.

Η δεύτερη απόπειρα έγινε μετά από εκατό περίπου χρόνια, όταν στις Μυκήνες ήταν βασιλιάς ο γιος του Ορέστη, ο Τισαμενός. Αυτή τη φορά οι Ηρακλειδές μπήκαν στη Πελοπόννησο από το πέρασμα του Ρίου - Αντιρρίου και μάλιστα λέγεται ότι τους βοήθησε ο Βασιλιάς της Αρκαδίας, ο Κύπελος, που πάντρεψε την κόρη του Μερόπη με τον Κρεσφόντη, το γιο του Αριστόμαχου και εγγονό του Έλλου. Είναι, όμως, βέβαιο ότι η Κάθοδος των Ηρακλειδών αναστάτωσε τους παλαιούς κατοίκους και μετοίκισαν σε άλλες περιοχές.

Ο Κύπελος γιος του Αίπιτου ήταν τότε βασιλιάς της προϊστορικής Αρκαδίας με πρωτεύουσα τη Βασιλίδα, μια πολίχνη κοντά στην Αρκαδική πόλη Τραπεζούντα, κοντά στα σημερινά Μαυριά της Μεγαλόπολης, που ο Πausanias της Βρήκε ερειπωμένη. Μόνο ο ναός της Ελευσίνιας Δήμητρας υπήρχε. Η Τραπεζούντα, εξάλλου, το έτος 371 π.Χ., είχε εγκαταλειφθεί και άλλοι από τους κατοίκους της πήγαν στην Μεγαλόπολη και άλλοι στην περιοχή του Βόσπορου, όπου έχτισαν την Τραπεζούντα του Πόντου, σε ανάμνηση της παλαιάς πατρίδας. Η περιοχή του βασιλείου του Κύπελου λέγεται και Παρρασία και περιλαμβάνει και την αρχαία πόλη Θωκνία, που βρισκόταν στην απέναντι όχθη του Αλφειού.

Ο Κύπελος, λοιπόν, για να αποφύγει την εγκατάσταση Δωριέων στην Αρκαδία, επινόησε τα Καλλιστεία, μια γιορτή που είχε θεσπίσει προκειμένου να τιμά την Ελευσίνια Δήμητρα. Οι ομορφότερες γυναίκες που λάβαιναν μέρος στη γιορτή ονομάζονταν χρυσοφόροι. Ο Pausanias, στην περιήγησή του δεν αναφέρεται στο γεγονός αυτό, μολονότι πάντοτε θηρεύει και προβάλλει το εντυπωσιακό. Ο Αθηναίος, όμως, στηριζόμενος σε απόσπασμα των «Αρκαδικών» του Μανθίνειου Νικία μας σχολιάζει το γεγονός αυτό στο έργο του «Δειπνοσοφιστές». Λέει, λοιπόν,

χαρακτηριστικά:

«Οίδα δε και κάλλους γυναικῶν αγῶνα ποτε διαπιθέντα, περί ου ιστορῶν Νικίας εν Αρκαδικοῖς (Frag. IV 463) διαθεινῆαι φησιν αυτόν Κύπελον, πόλιν κτίσαντα εν τῷ πεδίῳ περί τον Αλφειόν, εις νη κατοικίσαντας Παρρασιῶν τινάς τέμενος και βωμός αναστήσαι Δήμητρι Ελευσινία, ης εν τη εορτῇ και τον του κάλλους αγῶνα επιτελέσαι και νικήσαι πρώτον Ηροδίκην. Επιτελείται δε και μέχρι νυν ο αγῶν ούτος, και αι αγωνιζόμεναι γυναίκες χρυσοφόροι ονομάζονται» (Αθηναίος 13. 609)

(Γνωρίζω ότι θεοσπίστηκε κάποτε αγῶνας γυναικείων καλλιστείων για τον οποίο κάνει λόγο ο Νικίας στ' Αρκαδικά του (Αποσπ. 4,463) και ότι τον θέσπισε ο ίδιος ο Κύπελος, αφού έχτισε στην πεδιάδα μια πόλη, γύρω από τον Αλφειό. Στην πόλη αυτή μετοίκισαν μερικοί από τους Παρρασιούς, ναό και βωμό αφού δημιούργησαν στην ελευσίνια Δήμητρα, στην εορτή της οποίας εθέσπισε και τον αγῶνα των καλλιστείων. Και σ' αυτόν ήρθε πρώτη η γυναίκα του Ηροδίκη. Και μέχρι σήμερα συνεχίζεται να τελείται ο αγῶνας αυτός και οι αγωνιζόμενες γυναίκες ονομάζονται χρυσοφόροι.)

Η κόρη, όμως, του Κύπελου και της πρώτης χρυσοφόρου Ηροδίκης, Μερόπη, που είχε λάβει μέρος σε άλλα Καλλιστεία ως χρυσοφόρος και πήρε τον τίτλο της πρώτης χρυσοφόρου, νίκησε στα καλλιστεία, όπως η μάνα της. Ο Κρεσφόντης, ένας από τους αρχηγούς της κοθόδου την ερωτεύτηκε και τη ζήτησε σε γάμο. Ο Κύπελος έδωσε την ευχή του, με την προσηπόθεση να εγκατασταθούν σε άλλη περιοχή οι Δωριείς. Ο Κρεσφόντης ζήτησε τη Μεσσηνία, την οποία πήρε με τέχνασμα μετά από κληροση. Σύμφωνα με τον Pausanias, εγκαταστάθηκε στη Μεσσηνία, όπου έχτισε και το Ανάκτορό του, κάπου κοντά στο βορειότερο μέρος της Μεσσηνιακής πεδιάδας. Οι Αχαιοί της Μεσσηνίας εγκατέλειψαν τότε την περιοχή για να εγκατασταθούν στην Αχαΐα, στην οποία έδωσαν και το όνομά τους. Οι κάτοικοι τότε της Αχαΐας, Ίωνες έφυγαν για την Αττική, και μετά αποίκισαν την Ιωνία της Μικράς Ασίας.

Τον Κρεσφόντη και τους δυο μεγάλους του γιους δολοφόνησε ο Δωριεύς Πολυφόντης και υποχρέωσε τη Μερόπη να γίνει σύζυγός του για να διεκδικήσει τη βασιλεία στη Μεσσηνία. Ο μικρός, όμως, γιος του Κρεσφόντη Αίπιτος, που ανατράφηκε κοντά στον παππού του, σκοτώσε το δολοφόνο του πατέρα του με τη συνεννόηση της μητέρας του και έγινε βασιλιάς της περιοχής. Πάνω σ' αυτόν το μύθο στηρίχτηκε και η τραγωδία «Μερόπη» του Δημ. Βερναρδάκη, που γράφτηκε το έτος 1883 σε πέντε πράξεις και διδάχτηκε από την Αθηναϊκή Σκηνή (1886). Στον ίδιο μύθο στηρίχτηκε και ο Ευριπίδης που έγραψε την τραγωδία «Κρεσφόντης», καθώς και ο Βαλταίρος τη «Μερόπη» του. Ακόμα τραγώδισα με τον τίτλο «Μερόπη» έγραψαν και ο Γκόττερ και ο Μαφφεί.

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ»

Εκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Κανδυλιωτών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ"

ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431

Γραφεία:
Κεραμεικού 23 Τ.Κ. 10437
1ος όροφος
ΤΗΛ.-FAX: 5240271
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού	9 ΕΥΡΩ
Εξωτερικού Αμερικής	δολ. 25
Αυστραλίας	δολ. 45
Καναδά	δολ. 40
Αφρικής	25 ΕΥΡΩ

Για τους κατοίκους του χωριού οι συνδρομές είναι προαιρετικές.
Για τα μέλη του Συλλόγου συνδρομή Συλλόγου και εφημερίδας μαζί, 6 ΕΥΡΩ
Εκδότης - Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου
Τηλ.: 210 6451380
Ενυπόγραφα άρθρα απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συνταχτών και ουδεμία ευθύνη φέρει το Δ.Σ. του συλλόγου

Παραδοσιακή ταβέρνα
"η ΚΑΛΗ ΠΑΡΕΑ"

Κανδήλα Αρκαδίας
τηλ.: 27950 31491
κιν.: 0976 134 428

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΜΕΤΟΧΙ Ι. Μ. ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Του Ιεροψάλτη Λεωνίδα Χονδρού

Κανδύλα 23 Ιουλίου 2009
Επισκεφθήκαμε τις γερόντισσες στο Μετόχι της Κανδύλας. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κανδυλιωτών της Αθήνας κ. Παναγιώτης Ευσταθίου με τον υιόν του Γεώργιον και εγώ ο Λεωνίδας.

Μας καλοδέχθηκαν, ήταν η ώρα που έφελαν τον εσπερι-

στησε, και την επήγαν στο Νοσοκομείο του Μεταξά στον Πειραιά. έπρεπε να κάνη εγχείριση. Το βράδυ προτού κοιμηθεί έκανε την προσευχή της και ζήτησε βοήθεια από τον Θεό. Εν τω μεταξύ εβοηθούσε την άλλη ηλικιωμένη γυναίκα που ήταν στο διπλανό κρεβάτι. Βλέπει στον ύπνο της τον Άγιο Νεκτά-

κάνουμε 3 λειτουργίες στο Λεβίδι. Μία στον Άγιο Γεώργιο, μία στον Άγιο Ιωάννη, και μία στους Αγίους Ταξιάρχους. Έτσι και έκαναν. Όταν έκαναν την τρίτη λειτουργία στους Αγίους Ταξιάρχους, εκεί κάποια στιγμή, ο ι ακτίνες του ηλίου από το παράθυρο του τρούλου έπεσαν επάνω στα χέρια της. Τότε ξαφνικά, κάποια ζεστασιά, κάποια δύναμη, και η προαίσθησις της, της είπε ότι πρέπει να γίνει μοναχή στην Κανδύλα, παρά τις αντιρρήσεις της μάνας της που ήθελε να μείνη μαζί της να την γηροκομήσει. έτσι έγινε μοναχή στο Μοναστήρι της Κανδύλας, και εγηροκόμησε την μάνα της, όπως ήταν το θέλημά της.

Άλλο θαύμα.

Όταν η Σαλώμη έγινε μοναχή κάποια φορά βρέθηκε στο Λεβίδι. Εκεί την φιλοξένησαν σε κάποιο σπίτι, και την έβαλαν να κοιμηθεί μαζί με την κόρη τους στο ίδιο δωμάτιο. Όταν έπεσαν για ύπνο η κοπέλα άρχισε να φωνάζει να βρίζει έκανε σαν τρελή. Τότε η μοναχή Σαλώμη κατάλαβε ότι το κορίτσι είχε κακό πνεύμα μέσα της. Σηκώθηκε επάνω χτύπησε με νεύρα το χέρι της στο τραπέζι και είπε!

Θαυματουργή εικόνα της Παναγίας του Μοναστηριού της Κανδύλας, βοήθησε!

Αμέσως ηρέμησε η κοπέλα, και ησύχασε. Η δε Σαλώμη προσευχότανε όλη την νύχτα. Το πρωί ενημέρωσε τους γονείς της.

Ολίγα λόγια και για την γερόντισσα Παρθενία. Την είδαμε. Έχει γεροντική άνοια. Ο ι γερόντισσες την περιποιούνται καλά. Μάθαμε όμως ότι η Παρθενία έπεσε και χτύπησε, χρειάστηκε να πάει στο νοσοκομείο, και τώρα νοσηλεύεται κάπου αλλού. Στο Μοναστήρι μας έχουν μείνει μόνο 2 μοναχές. Η ηγουμένη Ανθήμη και η γερόντισσα Σαλώμη. Είθε ο Θεός να ευλογήσει να έρθουν άλλες μοναχές να βοηθήσουν και να υπηρετήσουν τον Θεό, με την ευλογία της γερόντισσας Ανθίμης, στο Μοναστήρι μας.

Αμήν.

Από την επίσκεψη στο μετόχι Ιεράς Μονής Κανδύλας την 23-7-2009 για θέματα Συλλόγου και Ιεράς Μονής. Εικονίζεται ο Πρόεδρος του Συλλόγου Π. Ευσταθίου, ο γιος του Γιώργος, η ηγουμένη Ανθήμη και οι μοναχές Σαλώμη και Παρθένα.

νόν της Αγίας Χριστίνης. έφαλαν με κατάνυξη και σεβασμό, ακολουθώντας το τυπικό της ημέρας κατά γράμμα, και τούς ήχους του κάθε τροπαρίου τους οποίους κατέχουν άψογα. Τελειώνοντας τον εσπερινό μας κέρασαν καφέ και γλυκό, και μάς διηγήθηκαν διάφορα θαύματα που τους αποκάλυψε ο Θεός κατά την διάρκεια της ζωής των.

Αρχίζοντας η Ηγουμένη Ανθήμη και η γερόντισσα Σαλώμη μας διηγήθηκαν για τον Άγιο Ευφραίμ ο οποίος παρουσιάστηκε στο όνειρο της πρώην Ηγουμένης Ευπραξίας (η οποία έχει κοιμηθεί εις τον Κύριον) και της είπε:

Είμαι ο Άγιος Ευφραίμ και έρχομαι να κατοικήσω εδώ στο μετόχι σας.

Την άλλη ημέρα κατά τις 10-11 το πρωί, ήλθαν δύο γυναίκες από την Τρίπολη στο Μετόχι, και ζήτησαν να ιδούν την Ηγουμένη. Της είπαν ότι θέλουν να αγιογραφήσουν μία εικόνα του Αγίου Ευφραίμ και να την τοποθετήσουν στην Εκκλησία του Αγίου Χαραλάμπους στο Μετόχι. Έτσι κι έγινε. Με την ευχή της Ηγουμένης αγιογράφησαν την εικόνα και την τοποθέτησαν στην Εκκλησία του Αγίου Χαραλάμπους. Από τότε δε, έρχονται κάθε χρόνο και κάνουν λειτουργία εις την μνήμη του Αγίου Ευφραίμ.

Άλλο θαύμα!

Η γερόντισσα Σαλώμη μας είπε τί της συνέβη με τον Άγιο Νεκτάριο.

Όταν αποφάσισαν να κτίσουν την εκκλησία του Αγίου Νεκταρίου στο Μετόχι, λέει η Σαλώμη: Και άλλη εκκλησία θα φτιάξουμε έχουμε αρκετές. Την ίδια Ώρα κατέβηκε να ανοίξει την εξώπορτα να βγει στο αλώνι. Τότε πέφτει ένα σίδερο πάνω από την πόρτα όπου ήταν καλά στερεωμένο και την χτύπησε στο κεφάλι και την τραυμάτισε. Μετά από λίγο, εκεί που σήκωναν κάτι πέτρες για να κτίσουν, πέφτει μια πέτρα και της έλωσε το πόδι. Το είχε δεμένο, για πολύ καιρό έως ότου έγινε καλά.

Τότε λέει:

Ό,τι θες Άγιε Νεκτάριε, και εκκλησία και ό,τι θέλεις. Έτσι εβοήθησε στην ανοικοδόμηση της εκκλησίας, φτιάχνοντας λάσπες και κουβάλαγε πέτρες.

Άλλο θαύμα.

Η γερόντισσα Σαλώμη αρρώ-

ριο ξαπλωμένον μέσα στο κουβούκλιό του και της λέει.

Μη φοβάσαι θα γίνης καλά. Δεν θα βάλουν μαχαίρι επάνω σου. Εν συνεχεία βλέπει ένα λεωφορείο γεμάτο ανθρώπους που ήρθαν να την ιδούν. Ερώτησε από πού είναι οι άνθρωποι αυτοί, της είπαν: Είναι Κανδυλαίοι. Τότε αναγνώρισε την Χαρίκλεια του Μπέη και την χαιρέτησε. Δίπλα στην Χαρίκλεια ήταν και μία μαυροφόρα γυναίκα. Της λέει η Χαρίκλεια της Σαλώμης χαιρέτισε την γυναίκα. Έτσι η Σαλώμη χαιρέτισε και την γυναίκα αυτήν. Γυρίζει τότε η Μαυροφόρα γυναίκα και λέει στην γερόντισσα: «Αύριο φεύγεις». Την άλλη ημέρα αποφάσισαν οι γιατροί ότι η Σαλώμη ήταν καλά, και την έστειλαν στο σπίτι της.

Άλλο θαύμα.

Όταν η γερόντισσα Σαλώμη ήταν 16 χρονών δεν μπορούσε να αποφασίσει εάν θα εγίνετο καλόγρια ή όχι.

Τότε είπε στην μάνα της: Ας

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Θέλω να αναφερθώ στις προσφορές των ξένων στο χωριό μας να τα μάθουν και οι νέοι της Κανδύλας που δεν τα ξέρουν και τα έχουν με τους ξένους.

Οι ξένοι έφτιαξαν το Νεκροταφείο, αγόρασαν τον τόπο, το εμάντρωσαν, έβαλαν κάγκελα.

Οι ξένοι το καθαρίζουν.

Οι ξένοι έφτιαξαν την Πλατεία της Κανδύλας.

Οι ξένοι έφτιαξαν το υδραγωγείο που πίνουμε νερό (μαζί και οι Αθηναίοι) Κανδυλιώτες.

Οι ξένοι άφησαν το κτήριο όπου στεγάζεται ο παιδικός σταθμός, και πάνε τα παιδάκια σας.

Οι ξένοι έφτιαξαν το Σχολείο της Κανδύλας που είναι στόλισμα του χωριού μας και όμως αυτόν τον ξένον που έφτιαξε ένα τόσο καλό έργο όχι μόνον δεν του λέτε ευχαριστώ, αλλά τον βρίζετε, και τον κρίνετε από πού βρήκε τα χρήματα. (Φτιάξτε και εσείς εάν μπορείτε).

Οι ξένοι φροντίζουν και ανακαινίζουν τις εκκλησίες μας (θα είχαν γκρεμισθεί).

Οι ξένοι από την αγάπη τους έχουν στείλει εκατομμύρια δολάρια στην Κανδύλα ο καθένας στα σπίτια τους, έτσι μεγαλώσατε και ζήσατε εσείς καλύτερα στην Κανδύλα.

Οι ξένοι έρχονται και χαλάνε τα ευρώ τους να φτιάξουν τα σπίτια τους και δουλεύουν αρκετοί μαστόροι Κανδυλαίοι.

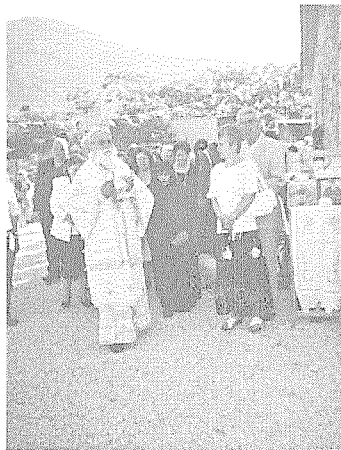
Οι ξένοι τελικά έφυγαν και άφησαν τα σπίτια που γεννήθηκαν και τα χωράφια τους από τα οποία είχαν μερτικό, και τα καρπωνόσατε εσείς τα αδελφια μας που μείνατε στο χωριό. Γιατί δεν φεύγατε και εσείς; Διότι φύγατε οι ξένοι και περάσατε καλύτερες ημέρες.

Εμείς οι ξένοι, όπως μας ονομάζετε, είμαστε τα αδελφια σας, και όταν ερχόμαστε στην Κανδύλα, ερχόμαστε να σας δούμε, να σας γνωρίσουμε, διότι σας αγαπάμε και εσάς και τον τόπο που γεννηθήκαμε, το χωριό μας, την Κανδύλα.

Λεωνίδας Κ. Χονδρός
Ιεροψάλτης

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ ΣΤΟ ΣΙΝΤΖΙ

Δύο φωτογραφίες από την μεγαλόπρεπη τελετή των εγκαινίων του Ιερού Ναού Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, στο Σιντζι. Εικονίζεται ο Μητροπολίτης μας κ.κ. Αλέξανδρος που τέλεσε τα εγκαινία, ο ιερέας Δημήτριος Προκόπος με το ιερό Ευαγγέλιο και ακολουθούν οι προσκυνητές που ήταν πάρα πολλοί.

Μετά τα εγκαινία και τη θεία λειτουργία πιο κάτω στην πηγή παρετέθη πλουσιότατο τραπέζι με πολλές γουρνοπούλες και βραστό κρέας από τους αδελφούς Χρήστου Ξηρογιάννη.

Κτίτορας του νέου ναού είναι ο αγαπητός Κώστας Χρ. Ξηρογιάννης. Ο Θεός να τον στηρίζει πάντα και να του δίνει υγεία.

Ο Σύλλογός μας τον συγχαίρει θερμά για τον περικαλλή αυτό ναό που οικοδόμησε και τον εκόσμησε με τις ωραίες εικόνες στο τέμπλο και γύρω στο ναό. Επίσης συγχαίρει και τα αδελφια του και όλη την οικογένεια που συνέβαλε τα μέγιστα γι' αυτό το σκοπό και το πλουσιότατο τραπέζι που πρόσφεραν σε όλους τους προσκυνητές.

Πάνος, Χ. Ευσταθίου
Πρόεδρος Συλλόγου Κανδυλιωτών

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΤΣΑΡΟΥ «ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2009-2010»

Εύχομαι, παιδιά μου, να ευρίσκεσθε πάντα στο δρόμο του Θεού που εξασφαλίζει σε όσους τον βαδίζουν την πραγματική χαρά και την Αληθινή Πρόοδο.

Όλοι οι άλλοι δρόμοι ζωής, έξω από τον Θεόν είναι μάταιοι και ψεύτικοι, όλοι οι άλλοι τρόποι ζωής είναι καταδικασμένοι εις αποτυχία. Ο κόσμος σήμερα, παιδιά μου, συναντά το Χριστό στα πρόσωπα των δικών του, ταυτίζει την Αλήθειαν της Πίστεως με την ζωή των Χριστιανών.

Περισσότερον λοιπόν από κάθε άλλοτε υπάρχει σήμερα ανάγκη από μια γνήσια ζωή - ζωή ανόθευτη - ζωή χριστιανική. Και η ευθύνη αυτή πέφτει κυρίως σε σας τους Νέους μας σε σας τα παιδιά μας. Εσείς έχετε το χρέος και συνάμα και το προνόμιο να φαίνεσθε ως Φωστήρες στον κόσμο, να λάμπετε σαν φωτεινά αστέρια μέσα στους δρόμους της κοινωνίας. Το πρόσωπό σας, παιδιά μου, να είναι φωτεινό, καθαρό, αγνό σαν παιδιά του Χριστού μας, η διαγωγή σας ακεραία. Τα λόγια σας συνετά, η συμπεριφορά σας άμεμπτη.

Όπου κι αν βρίσκεστε στην αίθουσα του σχολείου, στο προαύλιο, στο γυμναστήριο, στο δρόμο, στο σπίτι, στους γονείς σας, στους δασκάλους σας η ζωή σας να είναι κρυστάλλινη.

Η παρουσία σας να είναι αποτύπωμα της παρουσίας του Χριστού. Παιδιά μου, σήμερα έχουν υποβαθμιστεί οι καλοί τρόποι συμπεριφοράς, έχει παραμεριστεί σαν περιττή ξεπερασμένη πολυτέλεια η βασική ευγένεια, η απλότητα, το πρόσχαρο βλέμμα, η αγάπη, η καλοσύνη.

Τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε έξαρση η βία, οι κλοπές, η περιφρόνηση προς την ζωή του Ανθρώπου, η έλλειψη σεβασμού. Η αγία μας εκκλησία παιδιά μου αγιάζει το έργο της καλής αγωγής και της μαθήσεως και φέρνει σ' αυτούς που μετέχουν τον Αγιασμόν, την κάρθασιν, την υγείαν και την καλήν πρόδοον.

Ο Χριστός δώδεκα χρόνων βρέθηκε στο Ναό του Σολομώντα ανάμεσα σε σοφούς δασκάλους και τους ρωτούσε και τους άκουγε με προσοχή και εκείνοι γεμάτοι έκπληξη απορούσαν και θαύμαζαν την σοφίαν, την σύνεση και τις αποκρίσεις αυτού.

Η σοφία του Θεού, φίλοι μου, δεν συγκρίνεται με την ανθρώπινη γνώση, αλλά φωτίζει τον άνθρωπο που την αναζητά και οδηγεί τα βήματά του στον άγιο δρόμο του Θεού.

«Η άνωθεν σοφία πρώτον μεν αγνή εστί έπειτα ειρηνική επιεικής μεστή ελέους και καρπών Αγαθών.» (Απόστολος Ιάκωβος, κεφ. γ. στίχ. 1-17).

Μην ξεχνάτε λοιπόν, Αγαπητά μας παιδιά, ότι είστε Χριστιανόπουλα παιδιά της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας να αγωνιστείτε να ζήσετε μια ζωή αγνή, τίμια, φωτεινή, μια ζωή σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Να είναι, φίλοι μου, ο δρόμος σας δίχως ακάθια, γεμάτος από υγεία και θεία ευλογία.

Και στους καλούς σας γονείς εύχομαι να σας καμαρώσουν γεμάτους προκοπή. Με τις σκέψεις αυτές εύχομαι πρόδοον, επιτυχία στα μαθήματά σας και το θεμέλιον μιας λαμπρότερης αυριανής Πατρίδας από τον μέγαν Παιδαγωγόν και Αιώνιον διδάσκαλον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. Ταπεινά εύχομαι και στους αγαπητούς μου φίλους και αδελφούς εν χριστώ διδασκάλους, τον φωτισμόν, την χάριν και την ευλογίαν του παρακλήτου για ένα ευλογημένο χαρούμενο ευτυχισμένο σχολικό έτος. Λουσιμένον να είναι, Αδελφοί δάσκαλοι και Φίλοι Μαθητές, με το φως του Χριστού μας.

«Νιάτα π' ανθίσατε σαν κρίνα λευκά
Μέσα στου σύγχρονου κόσμου τη βρωμιά
Μην παραδίσετε την αγνή ψυχή σας
σ' αυτούς που θέλουν την καταστροφήν σας».

Με αγάπη Χριστού
Πατήρ Ιωάννης Κατσαρός
Σ/θριος 2009

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Ευχαριστούμε το Δήμαρχο αλλά θα τον παρακαλέσουμε άλλη φορά να το κάνει λίγο αργότερα ή μετά της Παναγίας. Και ολίγη διαφήμιση δεν θα έβλαπτε. Στις 12 Αυγούστου επήγαμε εκδρομή, την

Από την εκδρομή του Συλλόγου μας την 12-8-09 στον Αρχαιολογικό χώρο Πύλου - Παλάτι Νέστορα.

οποία διοργάνωσε ο Σύλλογος Αθηνών από Κανδύλα. Πύλο, Μεθώνη, Κορώνη, Καλαμάτα και επιστροφή. Είμαστε 60 Κανδυλιώτες. Περάσαμε καλά, κάναμε καλή παρέα. Ξεναγός ήταν ο καθηγητής κος Ανδρέας Κανδαλέπας. Στις 13 Αυγούστου ο Σύλλογος Αθηνών και οι υπεύθυνοι με τον πρόεδρο Παναγιώτη Ευσταθίου διοργάνωσαν την βραδιά με τραγουδίστρια την Κ. Στίγκα και την ορχήστρα της, με γλέντι μέχρι πρωίας. Στις 24 Αυγούστου έγιναν τα εγκαίνια του ιερού ναού του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στο Σίντζι τον οποίο έχτισε ιδίως χρήμασιν ο Κωνσταντίνος Χρ. Ξηρογιάννης (Σκουριάς).

Εκεί έγινε την προηγούμενη εσπερινός και ανήμερα στις 24 ήλθε και ο Δεσπότης μαζί και 8 παπάδες και έγινε μεγαλοπρεπής τελετή των εγκαινίων του ναού στην οποία πα-

νότα στην Κανδήλα εφέτος όπου μας πίκραναν πάρα πολύ. Μία εβδομάδα πριν της Παναγίας είχαν θανατηφόρο δυστύ-

χημα οι πατριώτες μας από τον Καναδά Παναγιώτης Στριφτόμπολας και η γυναίκα του Φωτεινή. Δεν υπάρχουν λόγια να ειπούμε στα 3 παιδιά τους πού έμειναν μόνα τους και στα αδέρφια τους για παρηγοριά, μόνο όλοι μαζί, ο Θεός να συγχωρέσει τας ψυχάς των και να τους πάρει στον παράδεισο. Τα σκηνώματά τους αναπαύονται σε κάποιο κοιμητήριο του Τορόντο.

Επίσης την παραμονή της Παναγίας εκοιμήθη και ο γέροντας Παναγιώτης Ζερβογιάννης (η Ξάλας). Στις 29 Αυγούστου εκοιμήθη ο αγαπητός μας Βασίλειος Οικονομόπουλος, αδελφός του καθηγητού Ιατρικής του Πανεμ. Αθηνών Θεοφάνη Οικονομόπουλου.

Πριν απ' αυτούς είχαν κοιμηθεί εν Κυρίω η Παναγιώτα Μ. Ζερβογιάννη (Μπάκαλου)

και η γυναίκα του Ιωάννη Παπαβασιλείου (τού Πριάμου). Ο Θεός να συγχωρέσει τας ψυχάς των. Καλό Παράδεισο εσχόμεθα εις τους κοιμηθέντας εις την αιωνιότητα.

Έργα πού έγιναν και γίνονται στην Κανδύλα

I. Πριν της Παναγίας ο Δήμος έριξε ασφαλτο στους κεντρικούς δρόμους της Κανδύλας και σε παράδρομους. Την εργολαβία ανέλαβαν οι αδελφοί Μαρκούρη Ανδρέας και Κωνσταντίνος που με τα μηχανήματά τους μπολντόζες

κλπ. αναλαβαίνουν εργολαβίες εις όλην την Αρκαδίαν. Συγχαρητήρια παιδιά. Ο δήμαρχος έχει πολλούς επαίνους για την ειλικρινειάν σας όσον αφορά τις δουλειές που αναλαμβάνετε και το άτομό σας.

II. Ανοίγει ο Δρόμος από Κανδήλα Γκιόζα. Και αυτό το έργο το έχουν αναλάβει και δουλεύουν τώρα οι αδελφοί Μερκούρη. Ας ευχηθούμε να τελειώσει και ελπίζω να πέσει γρήγορα ασφαλτος και έτσι θα έχουμε πολλούς Γκιόζαίτες και κατοίκους των χωριών του Φενεού να περνούν από την Κανδύλα.

III. Με πληροφόρησε ο Δήμαρχος ότι θα αρχίσουν εργασίες να φτιαχθούν πολλές μάντρες στο χωριό και η πρόσψη του χωριού.

Παρακαλεί ο Δήμαρχος τους Κανδυλιώτες να μην του δημιουργήσουν προβλήματα εάν χρειασθεί να κόψει καμιά σπιθαμή από τις μάντρες ούτως ώστε να γίνουν τα έργα όπως πρέπει, για τον καλλωπισμό του χωριού μας.

IV. Ένα άλλο έργο θέλει να φτιάξει ο Σύλλογος Κανδυλιωτών Σικάγου «Ο ΚΕΚΡΟΨ». Δίπλα στον φούρνο του Χοντρού υπάρχει ένα κτήριο του συνεταιρισμού Κανδύλας όπου είναι εν αχρησία για πολλά χρόνια.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου

Από την πεζοπορία της 17-8-09 στη διαδρομή Αγίου Ανδρέα Κομποτή

«ΚΕΚΡΟΨ» κ. Παν. Κανδαλέπας επρότεινε το κτήριο αυτό να γίνει μία αίθουσα πού θα περιελάμβανε 5-10 computers - internet - βιβλιοθήκη και ένα μικρό Μουσείο.

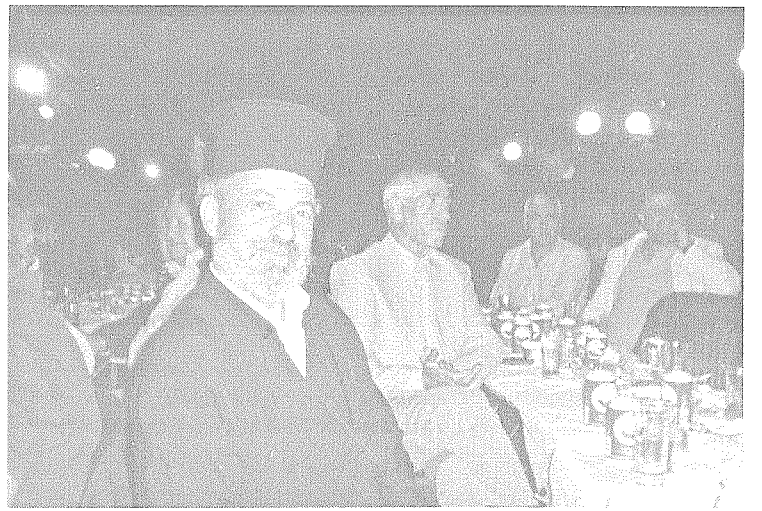
Καθώς επίσης να χρησιμοποιείται ως αίθουσα συνεδριάσεων. Κυρίως για τα παιδιά σκεπτόμενος (ο Παναγιώτης), να μην εστιάζονται στα καφεενεία. Πρόεδρος του συνεταιρισμού είναι ο Ευάγγελος Δρόσος (Κρούτης). Μετά από σύσκεψη που είχε με το Συμβούλιον του, συμφώνησαν να δώσουν την αίθουσαν με κάποιο συμφωνητικό λίστα (Lease) αλλά περιμένουν από τον Σύλλογο ΚΕΚΡΟΠΑ ένα γράμμα να περιγράφουν ακριβώς τί θέλουν να φτιάξουν στην αίθουσα και πόσα χρόνια ενοικίου. Μην ξεχνάτε ότι το κτήριο είναι παρατημένο, και τρέχει από την οροφή νερό μέσα και θέλει επισκευή.

Μετά από έλεγχο του κτηρίου από το μηχανικό κ. Μπάμπη Δρόσο διαγνώσθη ότι πρέπει να πέσει η σκεπή και 7

κολόνες και να γίνουν καινούργια. Κόστος περίπου 70-100 χιλιάδες ευρώ.

Στην Ανατολική είσοδο των Ταξιαρχών

Η είσοδος της εκκλησίας προς την μεριά την ανατολική, δεν είχε κάγκελα να πιάνεται ο άνθρωπος να κατεβαίνει και να ανεβαίνει τα σκαλοπάτια πηγαίνοντας στην εκκλησία και φεύγοντας από αυτήν. Έτσι ο

Από τη μουσική βραδιά της 13-8-09 στην πλατεία με το συγκρότημα Θεοδοσία Στίγκα. Εικονίζεται ο ιερέας Βασίλειος Ξηρογιάννης, ο Δημοτ. Σύμβουλος Σπύρος Βαρδουγιάννης, ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Βασίλης Προκόπος κι ο Δημοτικός Σύμβουλος Πάνος Ξηρογιάννης.

Σύλλογος με την εισήγησιν του Προέδρου κ. Παναγιώτη Ευσταθίου πλήρωσε 300 ευρώ στον Θεόδωρο Μούργελα ο οποίος έφτιαξε κάγκελα να πιάνονται οι γέροντες να μην

σγήθηκε να καθαριστεί το Νεκροταφείο το οποίον είχε 20 φορτηγά σκουπίδια που πετάχθηκαν. Πουρνάρια (θάμνοι) που έκοψαν, σταυροί, ξύλα, πέτρες, σκουπίδια, ακόμη και φέρετρα ήσαν πεταμένα γύρω γύρω στις ακρες. Την καθαριότητα του έργου την ανέλαβαν ο Γεώργιος Ξηρογιάννης με το συνεργείο του, διότι έδωσαν την φθηνότερη τιμή, 3.000 ευρώ, ενώ άλλη προσφορά ήταν 5000 ευρώ.

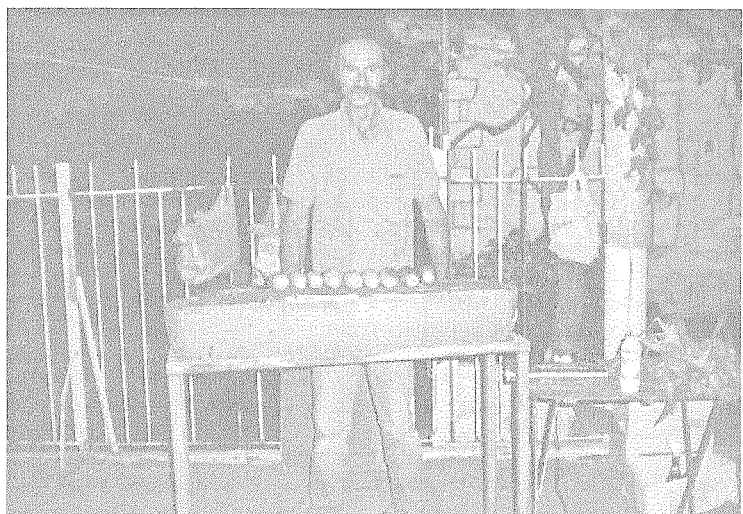
Αυτά τα χρήματα επάρθησαν από τον λογαριασμό (ταμείο) διά τον εξωραισμό του Νεκροταφείου. Έχουν μείνει

ακόμη 3500 χιλ. ευρώ περίπου, με τα οποία πρέπει να φτιάξουμε διαδρόμους μέσα στο Νεκροταφείο, και να επιδιορθώσουμε και την μάντρα. Δεν είναι αρκετά αλλά ένα ένα. Ζητούμε από όλους τους Πατριώτες να κρατούν το κοιμητήριο καθαρό. Να πετάτε τα σκουπίδια σας (όχι στου διπλανού) αλλά στους κάδους που είναι μπροστά στην πόρτα. Να βγάζετε τα χορτάρια, από τους τάφους των γονέων σας και τριγύρω, από σεβασμό που σας μεγάλωσαν. Θυμηθείτε το τραγούδι που λέει:

Χορτάριασε το μνήμα μου και έλα να βοτανίσης.
Κάνετε εκταφή; Όλα τα ξύλα, τα σκουπίδια στους κάδους. Από ποιόν περιμένετε; Από τους ξένους;

Η καλλιέργεια της ντομάτας

Πολλά στρέμματα ντομάτες καλλιέργησαν εφέτος οι συμπατριώτες μας. Πάρα πολλή παραγωγή εκλεκτής ντομάτας, μόνο που δεν έχει ζήτηση ούτε τιμή προς το παρόν. Κατά την γνώμη μου πρέπει να γίνει ένα εργοστάσιο κονσερβοποίησης να καταναλώνει όλη την ντομάτα του χωριού και περιχώρων, όπου θα εργάζονταν 20-30 Κανδυλιώτες εποχιακά και θα γίνει επικερδής η καλλιέργεια της ντομάτας. Υπάρχει χώρος κέρδους για κάποιον που θέλει να επενδύσει εις αυτό. Υπάρχει και πριμοδότηση από το Κράτος.

Ο αγαπητός συμπατριώτης Σταύρος Π. Μούργελας, πιστός στην παράδοση του ψησίματος του Κανδυλαϊκού αραποσιτιού, τις μέρες της Παναγίας, με την ψησταριά του απέναντι από την πλατεία.

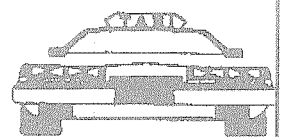
ρεβρέθηκαν πάνω από 400 χριστιανοί. Μετά την τελετή η οικογένεια Ξηρογιάννη είχε τραπέζι στο Σίντζι για όλους τους καλεσμένους. από δέκα γουρνοπούλες σούβλας και 100 κιλά βραστή γίδα αποτελείτο το τραπέζι στο οποίο παρακαθήσαμε με τον Δέσποτα επικεφαλής και γιορτάσαμε την εορτή του αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

Μπράβο Κώστα και όλοι οι Σκουριάιοι πού αγαπάτε τον Χριστό και τους Αγίους του.

Οι άνθρωποι που μας έφυγαν

Συνέβησαν όμως και γεγο-

**ΤΑΞΙ
ΜΕΡΚΟΥΡΗ**

**ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
Καινούργη - Μεταχειρισμένα**

Λένορμαν 2
104 36 Μεταξουργείο, ΑΘΗΝΑΙ
☎ 5222062, 5227209

Ευκολίες

ΜΟΡΦΕΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ευσταθίου ΓΙΑΝΝΙΑΣ (Δημοδιδάσκαλος) (1904-1964)

Του Κώστα Πριάμου

Παιδί του Στάθη και της Παρασκευής που ήταν αδερφή του Βασίλη του Λαγουδάκη. Αγοράσανε το Ζιαζιαίκο νερόμυλο που έμεινε ακέφαλος, όταν ο Τουρλόκωλας έσφαξε με το σουγιά το αφεντικό του Γιώργο Ζιαζιά, πατέρα του Γιάνκου, δωρητή του σχολείου.

Ο Στάθης είχε ακόμα έναν αδερφό και μια αδερφή που την παντρεύτηκε ο Μαγκούφης. Θυμηθήκαμε το χάλασμα του σπιτιού τους δίπλα στα Μανιαταίικα. Οι γονείς λοιπόν του δασκάλου, είχαν τέσσερα παιδιά:

Το Χαράλαμπο, την Ελένη, την Παναγιώτα και τον Δημήτρη. Ο Χαράλαμπος παντρεύτηκε την Ελένη του Χρήστου του Αντώνη, που όμως πέθανε στην πρώτη γέννα μαζί με το παιδί.

Έτσι, ξαναπαντρεύτηκε τη Μαρία του Μιχάλη του Μπάμπα και κάμανε έξι παιδιά: Το Στάθη, (που το μυαλό του είναι κοφτήρι και σήμερα, για όλους και για όλα), το Θανάση, την Παρασκευή, τη Βασίλη, τον Παναγιώτη και τον Χρήστο.

Πολυφραμελίτης λοιπόν, δούλεψε το μύλο, βοηθούμενος αργότερα και από τα παιδιά του - εκτός από τις αγροτικές δουλειές - μέχρι το 1950, που οι νερόμυλοι αρχίσανε να βαίζουνε!

Τον θυμάμαι, αμυδρά, κοντακιανό και αλευρωμένο, όταν παιδάκι πήγα ν' αλέσω δυο φορτώματα δριμνίτσα.

Η Ελένη παντρεύτηκε το Σταύρο του Καπού, νεοφερμένο από την Αμερική και με πολλά λεφτά και κάμανε πέντε παιδιά: Την Παναγιώτα, την Παρασκευή, τη Φώτω, τη Σταυρούλα και τον Κώστα.

Η Παναγιώτα πήρε το Γιώργη του Χαράλαμπου του Σμερδού, (το θρυλικό Παπάγο) και κάμανε τέσσερα παιδιά: Την Κατερίνα, τη Ντίνα, τη Βασίλη και το Χαράλαμπο (Λάμπη).

Ο Δημήτρης που γεννήθηκε στις δεκατρείς Δεκέμβρη του 1904, σπούδασε γεωπόνος. Στη συνέχεια γράφτηκε στην Ακαδημία Τριπόλεως και σπούδασε δάσκαλος. Πρωτοδιορίστηκε σε σχολείο στη Σκάλα της Λακωνίας και στη συνέχεια στην Τσιτάλια Κυνουρίας.

Μέχρι που κάποιος Αγιοργίτης Ελληνοαμερικάνος Συρεγκέλας, πάμπλουτος, απαίτησε από το διευθυντή καλύτερη εκπαίδευσης να του στείλουνε στο χωριό του τον καλύτερο δάσκαλο.

Και φυσικά επιλέξανε το Γιαννιά για το σχολείο στα Αγιοργίτικα, κοντά στην Τρίπολη. Εκεί αρρεβωνιάστηκε κάποια ωραιότατη δασκάλα, αλλά ο αρρεβώνας αυτός διαλύθηκε σε λίγο χρονικό διάστημα, για λόγους άγνωστους. Στη συνέχεια μετατέθηκε στο δημοτικό σχολείο της Κανδύλας, όπου και ολοκλήρωσε τη θητεία του. Το 1942 παντρεύτηκε την Παναγιώτα του Κόλια και κάμανε τέσσερα παιδιά: Το Στάθη, τη Γεωργία, την Αθηνά και την Παρασκευή. Ο Στάθης έφυγε μικρός στη Νότια Αφρική σε συγγενείς του. Δούλεψε, πρόδεδεψε, παντρεύτηκε τη Χρυσούλα του Μπουγιουρούμ και κάμανε τέσσερα παιδιά, το ένα αγόρι, το Δημήτρη, σήμερα πολιτικό μηχανικό.

Η Γεωργία παντρεύτηκε στον Κάψια το Σωτήρη τον Καπόγιαννη και κάμανε δύο παιδιά, το ένα κορίτσι.

Η Αθηνά σπούδασε γιατρίνα, παντρεύτηκε το συντοπίτη μας καθηγητή -σήμερα- γιατρό Θεοφάνη Οικονομόπουλο και κάμανε τρία κορίτσια - και οι τρεις - σήμερα - γιατρίνες.

Η Παρασκευή σπούδασε φαρμακοποιός, παντρεύτηκε στην Αθήνα τον επίσης φαρμακοποιό Γιάννη Ξένο (αγαπητό φίλο της Κανδύλας) και κάμανε δυο παιδιά, το ένα αγόρι, φαρμακοποιό σήμερα και τα δύο.

Ο δάσκαλος ο Γιαννιάς - απ' ό,τι θυμάμαι - δίδασκε πάντα στην έκτη τάξη. Η προσωπικότητά του δε σου άφηνε περιθώρια να πας αδιάβαστος. Και άμα συνέβαινε, καλύτερα να δοκίμαζες τις κυδωνόβεργες (φιλή και χοντρή) που τότε υπήρχαν σ' όλες τις τάξεις, παρά να σου 'λεγε μια κουβέντα από κείνες: «Δε μπας σ' αμπέλι καλύτερα να σπάσεις το στειλιαροξίνι, που χάνεις το καιρό σου εδώ άδικα»; Η κατοχή, είχε αφήσει πίσω αρκετά παιδιά, που στην έκτη τάξη ήσαν πλέον άντρες. Καταλαβαίνετε αν τους έπιανε αδιάβαστους, που συχνά τους έπιανε, γιατί οι περισσότεροι ήσαν τοιοπάνηδες - ξωμάχοι, που πηγαίνονορχόσανε μια-δυο ώρες δρόμο. Μια κουβέντα του, έσπαζε κόκκαλα. Τον τελευταίο μήνα κάθε σχολικής χρονιάς, έβγανε το λάδι στους μαθητές του της έκτης, μέχρι που σουρούπωνε.

Σπάνια να του αποτύχει μαθητής στις εισαγωγικές του γυμνασίου, στο Λεβίδι συνήθως, ή όπου αλλού.

Άφησε εποχή, όχι μόνο στο χωριό μας, αλλά και σ' όποιο σχολείο δίδαξε. Οι Καντυλαίοι του εξωτερικού του ανέθεσαν και επισκεύασε τη σκεπή του δημοτικού σχολείου (το μπίστωσε), επεξέτεινε, διαμόρφωσε και περιέφραξε τον προαύλιο γύρω χώρο και νοικοκύρεψε τα πάντα. Σχολείο έχτισε και σ' Αγιοργίτικα Τριπόλεως, όπου οι εκεί δωρητές - Αμερικάνοι του ανέθεσαν - εμπιστεύτηκαν την επιμέλεια της ανέγερσής του.

Κέρβερος όπως ήτανε, κρατούσε ειδικό τετράδιο με όλα τα έξοδα μέχρι πενήτα, το οποίο αργότερα παρέδωσε - κατά δήλωσή του - ο επίσης δάσκαλος Χρήστος Λαγός, στη γυναίκα του.

Η γεωπονική επιστημονική του κατάρτιση, αλλά και το πάθος του για τα δέντρα, τα φυτά και τη φύση γενικότερα, τον οδήγησαν να δημιουργήσει ένα αξιοζήλευτο αγροκήπιο στον Άμμο, περιφραγμένο, μ' όλα τα δέντρα που άντεχαν στο κλίμα της Κανδύλας. Αλλά και εκτός αγροκηπίου, δεν άφησε χώρο - χειρορέματα κλπ. - που να μη τον γεμίσει με καρδιές, μυγδαλιές και τέτοια. Αγόρασε και ένα μεγάλο χωράφι στον Τριβολιά - ιδιοκτησία του δημοτικού σχολείου φυσικά - το οποίο δεντροφυτέψε με μυγδαλιές. Υπάρχει και σήμερα με τα πελώρια πλέον δέντρα του. Το ίδιο έκαμε και σ' όλα τα χωριά που πέρασε σαν δάσκαλος. Σε

συνεννόηση με το Δασαρχείο της περιοχής - και φυσικά με τους συναδέλφους του δασκάλου - κατά τακτικά χρονικά διαστήματα όλοι οι μαθητές φυτεύαμε χιλιάδες πεύκα και κυπαρίσσια ανάγυρα στο χωριό, ιδιαίτερα στην πλευρά πίσω από τον Αγιοργή. Η σημερινή εικόνα με τα πευκοδάση, μιλάει από μόνη της. Αλλά δε σταμάταγε εδώ. Η αγάπη του για την αγροτιά, τον οδήγούσε - πάλι με τη συναίνεση των συναδέλφων του - να κατεβάζει το σχολείο συμπούπουλο για να ξελιθαρίσει τους δρόμους από τη Δέση του νερού, μέχρι τον Αγιοδημήτρη κι ακόμα παρακάτω! Αυτό γινότανε την εποχή της συγκομιδής του κάμπου, τότε δηλαδή που οι Καντυλαίοι «είχανε τ' άντερά τους στη λάκα» και κρατήγανε γύρω στα χίλια τρακόσια ζα.

Για τη δημιουργία βιβλιοθήκης, την οργάνωση φυτωρίων, τη διοργάνωση μαθητικού μελισσοτροφείου, τη συγκέντρωση λαογραφικού υλικού, βραβεύτηκε από το Υπουργείο Παιδείας και την Ακαδημία Αθηνών.

Με ανάλογες διακρίσεις, τιμήθηκε και για τις ιδιαίτερες επιστημονικές του επιδόσεις στη διδασκαλία, τη δένδροκομία κλπ.

Πολλές φορές πηγαίνονορχόσανε στα χωράφια του να ειδεί τι γίνεται, καθάλα σε μια λαθουρόφαρη φοράδα.

Αθεράπευτος καπνιστής, τον έβλεπα πολλές φορές, να μασάει τον καπνόν, ή έτσι νόμιζα - προτού τον αμολύσει σύννεφο.

Η υπηρεσία τον προβίβασε σε επιθεωρητή. Κάθε φορά που γύριζε, μολόγαγε διάφορα στο καφενείο, ιδιαίτερα για τα ορεινά χωριουδάκια της Αργολίδας: «Παρουσιάστηκε - λέει - μια ημέρα σ' ένα δάσκαλο που μαστόρευε ο καφερός και μόλις του συστήθηκα επιθεωρητής Γιαννιάς, οπ, έσουρε το σκεπάρνι και του 'πεσε από το χέρι!». Έφυγε από τη ζωή στις 17 του Φλεβάρη του 1964, τυπημένος από την παλιαρρώστια, αφήνοντας τεράστιο κενό στον τόπο μας.

Την ολοκλήρωση των σπουδών των παιδιών του και την αποκατάστασή τους, ανέλαβε με επιτυχία η γυναίκα του Παναγιώτα, σωστός κέρβερος και κείνη, μάνα και πατέρας μέχρι και σήμερα.

Αθόρυβος, συνεπής αριστέρος ιδεολόγος, δεν έδωσε ποτέ δικαίωμα στην ιδιωτική - κοινωνική του ζωή.

Ακούραστος εργάτης του πνευματικού του καθήκοντος - λειτουργήματος, υπήρξε σεμνός, απλός και ζυγισμένος σ' όλη του τη σύντομη - σχεδόν - ζωή, αυστηρός, έντιμος και ακριβοδίκαιος. Άφησε το στίγμα του.

Είναι αυτονόητο, ότι όσο χρόνο μου πήρε να γράψω για έναν άνθρωπο του μεγέθους του αείμνηστου Δημήτρη Γιαννιά - και δασκάλου μου, - καίγανε τα δάχτυλά μου, μπας και ξεφύγω από την αρχή της ευθύνης, της αλήθειας και της συνείδησης, αρχές δικές του, που δίδαξε.

**Δημήτριος Ευσταθίου Γιαννιάς
Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ**

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ
Πωλείται οικόπεδο στην Κανδύλα, εντός σχεδίου, 2500 τ.μ., με νερό και ρεύμα.
Πληροφορίες στο τηλέφωνο: 6977-772002

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Ι. ΝΑΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Την Κυριακή 11η Οκτωβρίου 2009 και ώρα 11η πρωινή μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Γεννήσεως Χριστού Κανδύλας πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του βιβλίου «ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΥ, ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ» από το διακεκριμένο καθηγητή του Πανεπιστημίου του Illinois ΗΠΑ Δρ. Νικόλαο Δ. Κοκκώνη.

Ο συγγραφέας μίλησε για το έργο του και τους λόγους που τον οδήγησαν σε αυτό και διάβασε αποσπάσματα από το βιβλίο του. Η παρουσία των κατοίκων αποτέλεσε τιμή για το συγγραφέα, το κέντρο μας και τον τόπο μας.

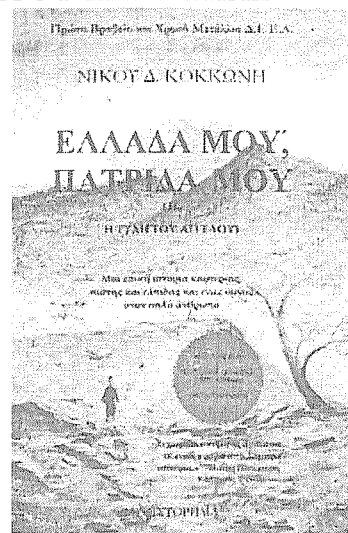
Το «Ελλάδα μου, Πατρίδα μου» έχει κερδίσει σε πανελλήνιο και παγκόσμιο επίπεδο επαίνους ως πρωτότυπο λογοτεχνικό και λαογραφικό έργο. Τα σχόλια των κριτικών απέληξαν σ' έναν υπέροχο ύμνο για τον Ελληνικό Πολιτισμό και τις αξίες του.

Στην Ελλάδα, εκτός από την έγκριση καταλληλότητας για τις σχολικές βιβλιοθήκες, από το ΥΠΕΠΘ το βιβλίο έχει κερδίσει έπαινο από το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της χώρας μας, την Ακαδημία Αθηνών και χρυσό μετάλλιο από τη Διεθνή Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών (Δ.Ε.Ε.Λ.).

Η οργάνωση της εκδήλωσης έγινε από τον Καθηγητή κ. Ανδρέα Β. Κονδαλέπα. Ευχόμαστε να ακολουθήσουν και άλλες τέτοιες εκδηλώσεις. Πολλά Συγχαρητήρια!!

Όσοι ενδιαφέρονται για την προμήθεια του βιβλίου μπορούν ν' απευθυνθούν στη διεύθυνση:

Νίκ. Δ. Κοκκώνης Αγ. Κων/νου 72 ΤΡΙΠΟΛΗ 22100
Εκ του Συλλόγου Κανδυλιωτών
«Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΞΩΡΑΪΣΜΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ

1. Χρυσούλα Κατραλή του Δημητρίου	50 \$ Αυστραλίας
2. Παναγιώτης Δούκας του Νικολάου	80 \$ Αυστραλίας
3. Φάνης Γιαννακόπουλος του Στυλιανού	50 ευρώ
4. Φίλιππος Δρόσης του Μιχαήλ	50 ευρώ
εις μνήμην Παναγιώτας Ζερβογιάννη	
5. Ανώνυμη εις μνήμην γονέων	50 ευρώ
6. Οικογένεια Ιωάννου και Σταυρούλας Σχίζα - Ζερβογιάννη εις μνήμην γονέων και αδελφών	
7. Άννα χήρα Στράτου Σδράλη	50 ευρώ
εις μνήμην Γιαννούλας Ζερβογιάννη	
8. Ελένη Στράτου Σδράλη	50 ευρώ
εις μνήμην Γιαννούλας Ζερβογιάννη	
9. Ανωνύμως,	100 ευρώ
εις μνήμην Γιαννούλας Ζερβογιάννη	

Η Επιτροπή Εξωραϊσμού ευχαριστεί θερμώς για τις προσφορές και γνωρίζει ότι ανατέθηκε ο γενικός καθαρισμός του Νεκροταφείου, κατόπιν διαγωνισμού, στους αδελφούς Βασιλείου ιερώς Ξηρογιάννη οι οποίοι άρχισαν και συνεχίζουν το έργο.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΗΝ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

Β. ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗ (ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΗ)

Η Σταυρούλα σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας ως νοσηλεύτρια και Διοίκηση 6 χρόνια. Σήμερα αν και σε νεαρά ηλικία, εργάζεται ως Διευθύντρια στο Γηροκομείο Τριπόλεως.

Είναι άφογη στη δουλειά της και με τις ικανότητές της το Γηροκομείο βλέπει λαμπρές ημέρες.

Στις 23 Σεπτεμβρίου επισκέφθηκε την Τρίπολη, και εγκαίνιασε την καινούργια πτέρυγα του Γηροκομείου Ο Πατριάρχης Βαρδολαμαίος.

Περίπου 100 παπάδες, 15 Δεσποτάδες, Πολιτικοί, Βουλευτές, ανώτατοι αξιωματικοί του Στρατού και της Αστυνομίας, Καθηγητές, Πρυτάνεις Πανεπιστημίου, και άλλοι επίσημοι παραβρέθηκαν εις τα εγκαίνια όπου η Σταυρούλα ήταν υπεύθυνη για όλη την προετοιμασία. Έδωσε την κορδέλα και μέσα σε έναν ωραίο δίσκο εστόλισε το ψαλίδι όπου πήρε ο Πατριάρχης και έκοψε την κορδέλα. Συγχαρητήρια Σταυρούλα και σε ανώτερα.

Λεωνίδας Κ. Χονδρός
Ιεροψάλτης

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΙΑΣ

Πωλείται κατοικία εις Κανδήλα
-Salad- made of stone

σε πολύ καλή κατάσταση 5 δωματίων ο δεύτερος όροφος, προδιαγραφές για άλλα 3 δωμάτια στον 1ο όροφο. Κάνει για ξενώνας. Έχει δυο μικρά οικόπεδα «κήπους» ανατολικά και νότια του σπιτιού.

Τιμή: 165.000 ευρώ
Τηλ. για πληροφορίες: Καναδά: 001-416-486-5634 Steve
Ελλάδα: 27960 31331 Λεωνίδας

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ - ΕΝΑΣ ΣΠΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

Από μαθητής του Δημοτικού Σχολείου, άκουγα την θεία μου Παναγιώτα Οικονομοπούλου, που έμενε στο Ντιτρόιτ, για το γιο του Δημ. Παντολέων και της Ελισάβετ Λαγού, τον Ευθύμιο Παντολέων.

Τον περιέγραφε σαν ένα παιδί σπάνιο, που γνώριζε τις πιο συχνά ομιλούμενες γλώσσες σε όλο τον κόσμο (Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ισπανικά, Ιταλικά), αλλά κυρίως, γνώριζε βαθύτατα την Ελληνική γλώσσα, ιδιαίτερα την αρχαία Ελληνική, και τις διάφορες διαλέκτους αυτής. Αργότερα, άκουγα τα ίδια λόγια από τους εξαδέλφους του, Φ. Βαρδουνιώτη, Στ. Λαγό και Χρ. Λαγό.

Το 1989 ο αείμνηστος Πάνος Λαγός (ταχυδρόμος), μου έδειξε ένα γράμμα του Ευθύμιου προς αυτόν, το οποίο με εντυπωσίασε με τον τρόπο γραφής, σε άπταιστη Ελληνική γλώσσα, καθαρεύουσα με λογοτεχνική δομή, και γενικότερα από τις σκέψεις του.

Η Επιστολή

Τῆ 30ῆ Νοεμβρίου 1991
Πρὸς Ἰατρὸν Θεοφάνη
Οἰκονομοπούλου
Καρδίτσης 22 Α
Κάτω Χαλάνδριον
Ἀθήναι, Ἑλλάς 152-31
Ἰάτορ!

Χαίρετε!

Ἐκ βάρους καρδίας χαιρετίζω τε καὶ εὐχαριστῶ ὑμᾶς διὰ τὴν καλλίστην τέως ἐπιστολὴν ὑμῶν, ὡς καὶ τὰ εὐγενῆ ἃ ἐν αὐτῇ ἐκφράζετε αἰσθήματα!

Ἐν τῷ βίῳ τούτῳ βρισθόντι ἀμφιβολιών τε καὶ ἀντιζησοτήτων, ὡς καὶ ἀπογοητεύσεων, μία περίπτωσις οἷον τὸ γράμμα ὑμῶν ἔρχεται ἄγαν ἐνοθαρρυντικὸν τε καὶ ἀνακουφιστικόν.

Ἐτι λαμπρότερον ἐστὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ εἰρημένη ἐπιστολὴ ἔρχεται ἐκ τῆς μητρῶας γῆς, παρ' ἐνὸς ἐκεῖ πατριώτου πρὸς ἕνα μεταπεφυτευμένον, οὕτως εἰπεῖν, πατριώτην. Καίτοι ἀλλοδαπὸς πέραν τῆς φιλότιμης Ἑλλάδος, ἰάτορ¹, αἶεν καίει ἐν κέαρ² τῷ ἐμῷ ἄσβεστος ἡ φλόξ ἀφοσιώσεως τῆ τε πατρίδι καὶ παντὶ τῷ ἑλληνικῷ.

Ἦμεῖς δέ, ὅστις ἡσθάνθητε τὴν στᾶσιν τὴν ἐμὴν, ἐστε ἀξίως Ουαμασμοῦ, καὶ ὅτι μακρόθεν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπαφῆς, ἐξετιμήσατε ἐπακριβῶς τὰ ἐμὰ αἰσθήματα καὶ τὸ ὕφος.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν διερωτᾶσθε πῶς τοῦτο δυνατόν κατέστη, ἦτοι εἰς ἐν τῇ Ξένη διαμένων, σχεδὸν οὐδέποτε ἐν τῇ Ἑλλάδι εὐρεθείς, πλὴν βεβαίως ὀλιγοχρόνων τε καὶ γοργῶν ἐπισκέψεων, ἐμφανίζεται τέλος κατέχων τὴν ἑλληνικὴν ἐκτενῶς.

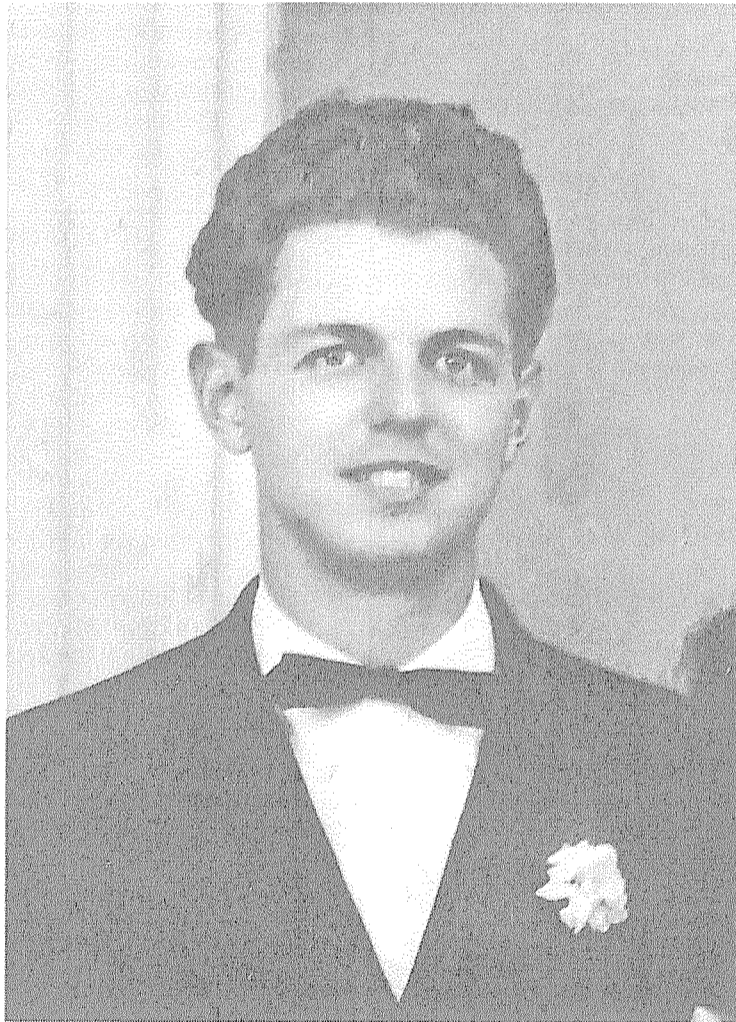
Ἰάτορ, παιδιόθεν, ἐν περιβάλλοντι τῶν ἐμῶν γονέων ἤκουον λαλουμένην μόνον τὴν ἑλληνικὴν. Ὅτε ἐνεγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνθάδε σχολῆς, ἦτοι εἰς ἡλικίαν 5 ἐτῶν, οὐτε μίαν λέξιν ἐγίνωσκον τῆς ἀγγλικῆς! Τοῦτο δὲ ἀπέταλει καὶ περίπτωσιν ἄλλων ἑλληνοπαίδων τῆς ἐμῆς γενεᾶς ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ πλειοψηφία τῶν δὲ ῥίμφα³, ἀπερρόφηθη ἐν τῇ ἀγγλικῇ, ὅπως καὶ ἐγὼ.

Καίτοι τότε ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἐξῆλθον ἀξίως χειριστῆς τῆς ἀγγλικῆς, οὐδέποτε συνεταυσιάζμην οὐτε μορφωτικῶς οὐτε ψυχικῶς μετὰ τῶν ἀγγλοσάζωνων τὸ κυριαρχούν τότε φιλετικὸν στοιχεῖον. Ὅτε οἴκαδε ἐπέστρεψον, ἐπεδιδόμην, ἐξ ἐνστικτοῦ, θετικώτερον τῆ τε ἑλληνικῆ καὶ τοῖς ἑλληνοκοῖς τότε ἐθίμοις, ἃ παρὰ γονεῦσι τοῖς ἐμοῖς ἐμάθανον.

Ἐφαίνετο ἐμοῖ ὅτι εἰ παρεδιδόμην τῷ ἐνθάδε πολιτισμῷ, ἄνευ μέτρων, ὅτι θὰ εὐρίσκόμην ἐστερη-

μένους τινος τοῦ ἀνεκφράστου. Ὅθεν, ἀπὸ ἡλικίας 5 ἐτῶν καὶ πέραν, τὸ αἶσθημα τοῦτο καθίστατο διαρκῶς δυνατότερον καὶ σαφέστερον. Βοήθημα ἔην⁴ τὸ γεγονός ὅτι ἡ αἰμνήστος ἐμῆ μήτηρ, ἑλληνὶς ἀπαράμιλλος ἐν τῇ Ξένη, ἐδίδασκεν ἐμὲ γραφῆν καὶ ἀνάγνωσιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ μόνῃ, σπουδῆν ἦν εἶτα συνέχισα ἐν ἰδιωτικαῖς σχολαῖς ἐνθάδε.

Εὐτύχημα ἔτι ἔην τότε ὅτι ἐν τε

Ἀμερικῇ ὡς καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἐπεκράτει ἡ καθαρεύουσα! Ἰδιώμα δύσκολον μὲν γλυκὺ δὲ ὡς τις σπάνιος, παλαιὸς τε οἶνος ὅστις οὐκ ἔπαυε τέρπων τε καὶ ἐλκύνων τὸν μελετώντα, ἐμὲ, ἔτι περαιτέρω ἔτι περισσώτερον.

Ἐν τῷ ἑλληνικῷ σχολεῖῳ ἐνθάδε, περίπου εἰς ἡλικίαν 11 1/2 ἐτῶν, ἤρχισαμεν τότε, περίπου 6 μαθητᾶι καὶ 5 μαθητρίαι, μελέτην τῆς Κύρου Ἀναβάσεως! Ὡς ὠαῦμα, ὦ ἀγαλλίασις! Λέξεις, φράσεις, ὠραιόταται καὶ ἠχηρόταται τῶν αἰμνήστων προγόνων, μεθ' ὧν συνεδεόμεθα ἡμεῖς, οἱ μείρακες, καίτοι μακρὰν ἐν τῇ Ξένη! Τὰς δὲ κατεβρόχιζον ἐγὼ τότε ἀλματωδῶς πυρετωδῶς τε. Μεθ' ἐκάστης φράσεως ἡ ῥήματος ἡσθόμην ἐμαυτὸν πλεισιέστερον ἐκείνους, τοῖς οὐκέτι μὲν ζῶσιν αἰμνήστοις δὲ προγόνους οἷοι ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες.

Ἔτσι, χωρὶς να τον γνωρίζω, ἀπεφάσισα να του γράψω ἕνα γράμμα ἐκφράζοντας τον θαυμασμό μου, για την ὄλη προσωπικότητά του. Σε λίγο καιρό, μου ἀπήντησε με το γράμμα που φαίνεται στην εφημερίδα.

Εἶναι γραμμένο σε καθαρεύουσα με ἐντονη την ἐπιρροή της ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ θαυμάσια λογοτεχνικὴ δομὴ. Ὁ ἴδιος, εἶχε ἐιδικὴ γραφομηχανή, για να μπορεῖ να γράφει ἑλληνικὰ με ὄλους τους κανόνες της γραμματικῆς. Το γράμμα παρατίθεται ἀκριβῶς ὅπως εἶναι, για να μπορεῖ κανεὶς να ἀντιληφθεῖ την ἀξία του. Βεβαίως ἀπειθύνεται στο πρόσωπό μου, ἀλλά οἱ σκέψεις του ἔχουν γενικότερο ἐνδιαφέρον. Στην ἐπιστολή αὐτή καὶ σε ἄλλες που ἀκολούθησαν, φαίνεται ἡ σπάνια μόρφωση καὶ ἡ παθολογικὴ του ἀγάπη για οτιδήποτε Ἑλληνικό. Εξάλλου, οἱ γενικότερες σκέψεις καὶ τοποθετήσεις του, δείχνουν διορατικότητα καὶ βαθειὰ γνώση της παγκόσμιας πραγματικότητας.

Εἶτα δὲ ἐπηκολούθησε μελέτη ἄλλων ἀρχαίων συγγραφέων μέχρι ἀποσπασμάτων τῆς Σαπφούς ἐν τῇ αἰολικῇ διαλέκτῳ. Ὅτε ἐμελετώμεν τὰ δὲ ἐγὼ κυριολεκτικῶς κατεμαγευόμην ὑπὸ τῶν ὠραιότητων τῆς αἰολικῆς. Ἀκράδαντον ἐν μνήμῃ τῇ ἐμῇ ἔμεινε τὸ ἐκ Σαπφούς ἀπόσπασμα, «Ἐβρος δ' ἐτίναξέ μοι φρένας ὡς ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέτων» κτλ.

Μεθ' ἐκάστου βήματος προόδου

ἀμερικανικῆ σχολῆς τότε ἀναγκαστικῶς ἐμελέτησα τὴν λατινικὴν, τὸ ἰδιώμα τῶν ῥωμαίων. Τὸ δὲ ἐξεμάθανον ταχέως τε, εὐχερῶς τε, μίαν μόνον ἡμέραν εἰπὼν τῇ ἐξ Ἰρλανδίας καθηγητρίᾳ ὅτι ἡ λατινικὴ εἶχε μὲν μεγαλεῖα οὐδόλως δὲ πλησιάζοντα τὰ τῆς ἑλληνικῆς! Ἡ κυρία ἐξεπλάγη, ζητήσασα... ἐξηγήσεις. Τὴν ἐπομένῃ ἡμέρᾳ τῇ ἡνεγκον βιβλία τινὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐξ ὧν τῇ ἀνέγνωσα διάφορα κείμενα ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἃ εἶτα ἐξήγησα ἐν τῇ ἀγγλικῇ.

Ὡς πρότερον εἶπον, ἐπεκράτει τότε ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἡ καθαρεύουσα, στήριγμα ἀναντίρρητον ἡμῖν τοῖς ἐν τῇ Ξένη ἑλληνοπαισι. Ἐν τῇ δὲ εὐρίσκομεν δικαιολογίαν ὅτι ὄντως ἐῆμεν ἀπόγονοι ὑπερήφανοὶ τε ἀμειγεῖς τε τῶν ἐνδόξων ἀρχαίων προγόνων.

Μνάσμαι ἐνὸς ἐπεισοδίου τότε, ὅτε εἰς ἐνθάδε Ἕλλην, ἀκούσας ῥήτόν τι ἐκ τῆς ἀρχαίας γλώσσας ἤρξατο γελῶν. Οἱ περὶ αὐτὸν τῷ εἶπον, «Διατὶ γελᾶτε, κύριε; Μήπως εἶσθε ἐκφυλὸς, διεστραμμένος, ἢ χαμερπής;» Ὁ εἰρημένος κύριος ἐσώπησεν ἀμέσως, ἐντὸς δὲ ὀλίγου ἐγκαταλείψας τὴν ὀμῆγγυριν! Τοιαῦτα ἐτηροῦντο τότε αἰσθήματα ὑπὲρ τῆς ἀρχαίας κληρονομίας καὶ τῆς γλώσσας.

Σὺν ὀμηλικῶς τότε ἑλληνοπαισι πολλάκις συνδιελεγόμεν ἐν τε τῇ καθαρεύουσῃ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ. Οὐ σπανίως συνεθέτομεν λογοπαίγνια, ἦτοι, «οἱ ἱήοι⁵ οἰόν», «τὰ ἀάατα⁶ ἃ ἄραο» κτλ.

Ὅμοῦ μετὰ τῆς μελέτης τῆς ἑλληνικῆς ἢ, ὡς εἶπον, ἐκαταλάμβανεν ἐμὲ τότε ψυχικῶς τε καὶ... πνευματικῶς, ἦσαν ἡ ἑλληνικὴ μουσικὴ καὶ τὰ ἔθιμα ὡς τὰ δὲ ἐκαλλιεργοῦντο ὑπὸ τῶν γονέων ἡμῶν ἐν τῇ Ξένη. Τοὺς χορούς, οὗς ἐμάθομεν ὡς τάχιστα, ἐβλέπομεν ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ Ξένη βλαστοὶ - οὕτω ἀπεκάλουν ἡμᾶς τοὺς ἄρρενας οἱ πρεσβύτεροι τότε - ὡς κληρονομίαν τῶν ἀρχαίων. Οἱ τε ῥυθμοὶ καὶ αἱ μελωδίαι ἦσαν καλὴ ἡμᾶς ἀπαράμιλλα κειμήλια τῶν ἀρχαίων ἐπιζήσαντα διωγμοὺς ταραχὰς δουλείαν καὶ παντοειδεῖς καταστροφάς. Τὰ δὲ ἄσματα, καίτοι ἐν τῇ δημοτικῇ, ἦσπαζόμεθα ὁμοίως. Ὅταν λέγω μουσικὴν καὶ χορόν, ἐννοῶ βεβαίως τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος μόνον. Τὰ λοιπά, λ.χ., τῶν νήσων, ἐβλέπομεν ὡς ἀπέχοντα τῆς κατηγορίας ἀρχαίας προελεύσεως. (Ἐκρίνομεν οὕτω καίτοι οὐδεμίαν θετικὴν πρὸς τοῦτο εἶχομεν δικαιολογίαν. Τὰ τῆς Κρήτης, ἐπὶ παραδείγματι, ἐβλέπομεν ὡς ἄγαν ξένα τε καὶ περιέργα, καὶ ἐξεφραζόμεθα οὕτω τοῖς νέοις ὧν οἱ γονεῖς ἦσαν Κρήτες!).

Ἐχουν περάσει 18 χρόνια ἀπὸ την τελευταία του ἐπιστολή. Διατηρῶ τα κείμενα με σεβασμό καὶ τα θεωρῶ σημαντικὰ κειμήλια. Ἀνθρώποι σαν αὐτόν, που δεν ἔζησαν ποτέ στην Ἑλλάδα, εἶναι σπάνιοι καὶ ἀξίζει να τους αναφέρουμε για παράδειγμα πρὸς μίμηση. Δυστυχῶς, δεν συναντηθήκαμε ποτέ με τον Ευθύμιο Παντολέων. Θεωρῶ ὅτι εἶναι σημαντικό να τον μάθουν ὄλοι οἱ Κανδυλιᾶοι καὶ, αν εἶναι δυνατόν, καὶ οἱ ξένοι. Γι' αὐτὸ ἐθεώρησα σκόπιμο να παρακαλέσω το Δ.Σ. του Συλλόγου Κανδυλιωτῶν καὶ τους συντάκτες της εφημερίδος «Τὰ Κανδυλιώτικα», να δημοσιεύσουν την πρώτη ἐπιστολή. Ἔτσι ὄλοι θα μάθουν για τον Ευθύμιο καὶ, μέσω αὐτοῦ, θα θαυμάσουν το μεγαλεῖο της ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ τη γενικότερη προσφορά των Ἑλλήνων της διασποράς.

Θ. Οικονομόπουλος
Καθηγητῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἡ μελέτη τῆς ἑλληνικῆς τότε ὤθησεν οὐκ ὀλίγους ἐξ ἡμῶν πρὸς ἐξέτασιν ἐκ τῶν πλησίον τῆς Ὀρησκείας. Ταχέως διεκρίνομεν ὅτι τὸ τε Ἐυαγγέλιον καὶ ἡ πλειοψηφία τῶν προσευχῶν, ἐν συγκρίσει μετὰ τῆς γλώσσας τῶν τε ἀρχαίων καὶ μετέπειτα ἐθνικῶν ἑλλήνων, πάνυ ἀπέχον σχετικῶς μετὰ γραμματικῆς ἀκριβείας καὶ ὀρθότητος. Δηλαδὴ τὸ ἀκούειν, λ.χ., εὐαγγελικὸν κείμενον, «καὶ ὁ Ναθαναὴλ τοῦτο εἶδε, καὶ ἔπειτα ἐκεῖ ἔβη» ἤσεν ἀρνητικῶς τοῖς ἡμετέροις ὡσάν! Οὐκ ὀλίγοι ἐξ ἡμῶν τότε συνεταυτίσαμε τοιαύτην ἑκφρασιν («καὶ... καὶ») μετὰ τῶν ἐν τῷ περιβάλλοντι ἡμῶν ἑβραίων οἱ οὕτως ἐξεφράζοντο καὶ ἐν τῇ ἀγγλικῇ!

Τοὺς δὲ ἡμεῖς τότε ἐθεωροῦμεν, ὡς καὶ νῦν, σημίτας μεθ' ὧν οὐτε τὴν ἐλαχίστην συνάφειαν οὐτε ἡσθάνομεθα οὐτε ἐπεθυμοῦμεν. Τοῖς δὲ ἑβραίοις τότε ἐν τῇ ἀμερικανικῇ σχολῇ ἐξεφράζομεν τὰ αἰσθήματα ταῦτα, πρῶτον ὅ ἐπραττον καὶ οἱ ἀγγλοσάζωνες συμμαθητᾶι ἡμῶν.

Τὸν σημίτην ἑβραῖον, ὡς καὶ τὸν ἄραβα, ἐβλέπομεν μὲν ὡς ἐξυπνοὺς δυνατικῶν δὲ ἐχθρῶν καλ' ὅτι αἱ τε βλέψεις καὶ οἱ σκοποὶ αὐτοῦ πᾶν ἄλλο ἢ τὰς ἡμετέρας ὠφέλου.

Τὸ ἑβραϊκὸν στοιχεῖον τότε, ὡς καὶ νῦν, ἐπειρᾶτο διὰ τῆς θεσπίσεως νόμων καὶ παντοειδῶς «προπαγάνδας» ἵνα ἐπιβάλλῃ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ λευκὸς μὴ σημίτης ἴσος ἔην τοῦ... ἐγγρώμου. Τὴν σατανικὴν τότε τάσιν τὴν ἐν Ἀμερικῇ τότε ἔχον⁷ στοιχεῖον κατεμάχετο ἀνελέπιδως, ὅμως οἱ πολιτεῦται, σχεδὸν πάντες ὑποχείρεια τῶν μουσῶν ἑβραίων ἐξηκολούθουν τὴν ἐπίτευξιν νόμων καλ' οὗς οἱ λευκοὶ ἐξηναγκάζοντο ἵνα πολῶσιν, λ.χ., τὰς οἰκίας αὐτῶν τοῖς ἐγγρώμοις - πρῶτον ὅ οὐκ ἔπραττον πρότερον. Οἱ ἑβραῖοι τότε, ὡς καὶ νῦν, κατέχοντες τὴν βιομηχανίαν τῶν ταινιῶν, παρῆγον ταινίας ἐν αἷς τὸ λευκὸν μὴ σημιτικὸν στοιχεῖον παρίστατο ὡς βάρβαρον δῆθεν, ἀπέχον πολιτισμοῦ ἔναντι τῶν δῆθεν εὐγενῶν καὶ ἀβλαβῶν ἐγγρώμων. Τῇ ἀληθείᾳ τὸ ἀντίθετον ἐπεκράτει. Ἡμεῖς δὲ ἡ λευκὴ μὴ σημιτικὴ νεολαία τότε ἐμισοῦμεν τοὺς ἑβραίους, βλέποντες ὅποιον μακροπρόθεσμον σκοπὸν εἶχον, ἦτοι τὴν ἐπιμίξιν λευκῶν τε καὶ ἐγγρώμων. Ἐν καιρῷ τῷ παρόντι, ὁ σκοπὸς οὗτος φανεροῦται ἀνοικτῶς πλέον ὑπὸ τῶν πανούργων ὑπόλων τε ἑβραίων.

Ἐπιστρέφωμ ἐἰς τὴν ἑλληνικὴν δύναμι ἵνα εἶπω ἀπροφυλάκτως ὅτι ὅσοι ἑλληνοπαῖδες τότε ἐμελέτων τὴν δὲ ἤρξαντο ἐκ τῶν πλησίον ἐξετάζοντες τὴν Ὀρησκείαν. Μνά-

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ - ΕΝΑΣ ΣΠΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ομαι ενός επεισοδίου εν τῇ πόλει Σικάγου ὅτε ἐγὼ μόλις 12 ἐτῶν ἔην. Ἐπεσκαπέτομεθα συγγενῆ τινὰ καὶ τὴν ἐπομένη Κυριακὴν ἐβήμεν εἰς τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑλληνορθόδοξον ἐκκλησίαν. Ἐῆν ἡ 15ῃ Ἀυγούστου, ἡδὲ ὁ ἱερεὺς κατόπιν τῆς λειτουργίας ἐπεδόθη εἰς μακροσκελέστατον κήρυγμα κατ' ὃ ἐπῆνε τὸν Χριστιανισμὸν καὶ πῶς ὁ δὲ ἔλαβεν ὀρμὴν καὶ ἀξίαν ἐκ Παλαιστίνης καὶ εἶτα μετῆνέθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, περίπου 320 μ.Χ., ὅτε ὁ ἑλληνισμὸς ἐτέλει ὑπὸ παραλυσίαν, ἀνηθικότητα, καὶ παντὸς εἶδους παράπτωσιν.

Εὐθὺς ὡς ταῦτα ἐλέχθη, τὸν διέκοψεν νεανίας τις ἑλλην, εἰκοσαετής, οὕτω «Πάτερ, παρακαλῶ! Ἐγὼ τυγχάνω φοιτητῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Σικάγου. Κατὰ καιρὸν τὸν παρόντα μελετῶ εἰδικῶς τὴν ἐποχὴν περὶ ἧς ὁμιλεῖται. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἦτο ὁ μὴ Χριστιανὸς ἑλληνισμὸς ἀνηθικός καὶ διεστραμμένος ὅπως ὑμεῖς ἰσχυρίζεσθε. Ὁ ἑλληνισμὸς ἐκείνος ἐκράτει τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα ἀξιολόγως, ἰδίως ἡδὲ ἐναντι τῶν ἐπιθέσεων τῶν μυθῶν καὶ ἀλλοφύλων οἵτινες ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸν κατελήστευον καὶ τὸν κατεσπάραττον. Ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ ἑλληνισμὸς τότε πολιτισμὸς διήλθε καταστροφῆς ἵσως ταῖς τῆς τουρκικῆς κατοχῆς. Ὅθεν παρακαλῶ εὐσεβῶς ὅπως ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἔξῃς μὴ ἐκαστομῆτε τοιαύτας ἀπερισκέπτους ἀνακριβείας ἰδίως δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ παιδῶν». Τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν πρὸς ἐμὲ καὶ ἕνα ἐξάδελφον ὁμήλικον. Ὁ παμπαχύτατος ἱερεὺς ἐμειδείασεν, ἴσως οὕτω κρύπτων τὴν δυσἀρέσειαν αὐτοῦ, καὶ ταχέως προέβη εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου.

Ἐγὼ καὶ ἀμέτρητοι τότε ἑλληνοπαῖδες κατελήξαμεν εἰς βαθείας ἀμφιβολίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκείαν καὶ τὰ διδάγματα αὐτῆς. Βεβαίως τὸ τὸ φᾶς οὐκ ἐνόησα ὅτι ἀνθίσταμαι τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀξιοπρεπειᾶς, οὐτε τῆς εὐσπλαχνίας. Πᾶν ἄλλο! Ἀντιπαθῶ τὸν πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν ἀποκλεισμὸν ὃν ἀποτελεῖ ἡ θρησκεία ἡμῶν. Τὸ «πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα» εὐρίσκω ἐγὼ ὡς ἐκ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ ἀντλῶμενον. Συγκρινόμενον μετὰ «τοῦ πνεύματος τῆς ἐλευθερίας ἐρεύνης» τῶν προγόνων πάνυ ἀπέχει.

Νῦν δὲ ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν γλώσσαν. Παλαιῶθεν ἐνθάδε ἐνεφανίζοντο «καθηγητῶν» ἐξ Ἑλλάδος οἱ διευμπάνιζον τὴν ἔλευσιν τῆς «νέας γλώσσης». Ἡ δὲ οὐδὲ τὴν περιέγραφον καὶ ἐνεφάνιζον, ἀπετέλει οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ μίαν γελίαν, χαμερπῆ, κατὰπτυστον μαλλιάρην. Αὕτη ἔην «ἡ νέα γλώσσα». Ερωτώμενοι διατὶ ἠναγκαλιούτο ἡ γλῶσσα αὕτη, ἀπεκρίνοντο ὅτι αὕτη ἔην «ἡ ἐξέλιξις τῆς γλώσσης, καὶ τὰ παιδιὰ ποῦ ζαλιζόνταν καὶ συγίζονταν μετὰ τὴν μουτζουρωμένη καὶ ξευτιλισμένη καθαρεύουσα» θὰ τὴν μάθωσι δῆθεν εὐχερέστερον. Οἱ ἐν λόγῳ καθηγητῶν τότε ἀπειδαικόντο ὡς ἐκφυλοὶ καὶ ἀνήθικοι καὶ περίγελου. Ἡ δὲ καθαρεύουσα, τουλάχιστον ἐν Ἀμερικῇ, ἔζη καὶ ἐβασίλευε! Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως τὸ κακὸν ὑπέβραζε. Ξένοι, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐκφύλων ἑλλήνων μαλλιαριστῶν, ἤρξαντο κατακρίνοντες τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν

καθαρεύουσαν, ὡς δῆθεν γελίον ὑπόλειμμα ὁσπιζόμενον ὑπὸ ἀνθρώπων μυωπικῶν τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὴν διάνοιαν. Παρὰ ταῦτα ἡ καθαρεύουσα ἐξηκολούθει ἐν ἐμφανεῖ θριάμβῳ.

Φαντασθῆτε, ἰᾶτορ, τὴν κατὰπληξιν ἣν ὑπέστημεν μίαν ὠραίαν προΐαν ὅτε ὁ Γεώργιος Ράλλης ἐκῆρυξεν ὅτι «σήμερα θὰ θάψουμε τὴν καθαρεύουσα!» Φαντασθῆτε τὴν ἀηδείαν ἣν διήλομεν, ἡδ' ἐτι διερχόμεθα, ὅτε ἐνεφανίσθη «ἡ νέα γλώσσα τῆς Ἑλλάδος!» Φαντασθῆτε τὴν δυσἀρέσειαν ἣ ἐπεβλήθημεν ὅτε τέλος εἶδομεν τὰς τε γνώσεις καὶ κατορθώσεις ἡμῶν ματαιωμένας διὰ νυκτός! Φαντασθῆτε τὴν ἀγωνίαν ἣν εἶδομεν ὅτε ἄνθρωποι ὡμοὶ ἀπερίσκεπτοι καὶ θρασεῖς ἔλεγον ἡμῖν, ὅτε ἐχειρίζεσθε τὴν καθαρεύουσαν, «Τὴν αὐτὰ που μιλάτε; Νὰ χὰ χὰ! Παν αὐτὰ!» κτλ.

Ἐλθὼν εἰς ἐπαφὴν μετ' ἐνίοτε «καθηγητῶν» καὶ «λογοτεχνῶν» ἐξ Ἑλλάδος, ἔλαβον τὴν τόλμην ἵνα τοὺς ἐρωτήσω εἰ οὐκ ἠνοχλοῦντο γράφοντες καὶ λέγοντες, λ.χ., «στὸ παραπάνω γράψιμο» «ἡ ἐξήγησις τοῦ ἑλλήνα ἐπιστήμονα» κτλ.; Σχεδὸν πάντοτε ἐτύγχανον ἀποκρουστικῶν ἀπαντήσεων.

Ἐν μιᾷ λέξει ἂ ὁ τουρκαλὸς οὐκ ἐπέτελεσεν ἐντὸς πέντε ὀλοκλήρων αἰῶνων, ἐπέτελεσαν οἱ ἐκφυλοὶ, οἱ διεστραμμένοι, καὶ οἱ χαμερπεῖς οἱ ἑλληνες αὐτοκαλοῦνται!

Ἡ πτωχὴ τε καὶ δύσμοιρος Ἑλλάς, ἡ ὡς ἐκ θαύματος ἐξῆλθε τῆς τουρκοκρατίας, ἡ ἐν καιρῷ τῷ παρόντι μόνον τὴν γλῶσσαν κατέχει ὡς τὸ μοναδικὸν καὶ ζηλευτὸν αὐτῆς γόητρον, ἀπεγυμνώθη καὶ τοῦτου ἵνα καταντήσῃ, ἐν ὁμιμασί τῶν ξένων, στόχος ἀτελευτήτου γελοιοῦτος.

Συλλογίζομαι τοὺς τε ἥρωας καὶ μάρτυρας οἱ ἐπολέμησαν ὑπὲρ διασώσεως τοῦ Γένους. Θὰ ἐπολέμουν εἰ ἐγνώριζον ὅτι μετ' οὐ πολὺ οἱ μετέπειτα διεστραμμένοι διδάσχοι θὰ κατέστρεφον τὴν γλῶσσαν, ἡδὲ σὺν αὐτῇ καὶ αὐτὸν τὸν ἑλληνισμὸν!

Ἐν περιπτώσει τῆ ἐμῆς, εἰ κατὰ τὴν παιδικὴν ἐμὴν ἡλικίαν ἐπεκράτει ἡ σύγχρονος μαλλιάρη, λέγω καὶ κηρύττω ὅτι οὐτε στιγμὴν θὰ διέθετον πρὸς τὴν ἐκμάθησιν τοιοῦτου διεστρεβλωμένου καὶ γελοίου καὶ χυδαίου ἰδιώματος. Ἀποκηρύττω πάντα ἐν γνώσει δρῶντα μαλλιαριστῆν ὡς ἐκφυλον, διεστραμμένον, καὶ χαμερπῆ, ἐπίσης δὲ κατὰπτυστον νόθον ἀνάξιον τῆς ὀνομασίας «ἑλλην».

Μνάομαι ἐνὸς ῥητοῦ ἀποδιδομένου Ἀπολλωνίου τῷ Τυανεῖ. Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτε κατὰ καιρὸν τινὰ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, «Οὐκ ἐβαρβαρώθην χρόνιος ὢν ἐξ Ἑλλάδος, ἀλλὰ χρόνιος ὢν ἐν Ἑλλάδι».

Ἐν Ἑλλάδι ἡδὲ ἀπὸ Ἑλλάδος εἶδον ἀξιοθρήνητον πνευματικὴν καὶ γλωσσικὴν κατὰπτυστον.

Οἱ μουσαροὶ ἑβραῖοι ἐπήνεχον τὴν ἐπίτευξιν ἐκ νέου τῆς δυσήχου ἑβραϊκῆς. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἑλληνες οὐδὲ στιγμὴν ὠλέσαμεν πρὸς τὴν καταστροφὴν τῆς ὠραιότητος ἑλληνικῆς ἣν οὐτε αὐτοὶ οἱ ἑβραῖοι οὐκ ἐξήλεον.

Ἰᾶτορ! Πολλὰ ἔγραψα. Ἴσως οὐ συμφωνεῖτε. Εἰδεμὴ ζητῶ συγγνώμην. Ἄ εἶπον εἶπον ὡς ἑλλην, καίτοι ἀλλοδαπός, ὅστις νοσταλγεῖ τε καὶ αἰσθάνεται τὸ τί ἐστὶ

ἑλληνισμὸς καὶ ἑλληνικὸν κατὰ τὴν παράδοσιν. Ἐνώπιον τῶν πνευματικῶν ἐρειπίων ἃ ἐστὶν ἡ σύγχρονος Ἑλλάς ἵσταμαι αἰὶ Ὁρητῶν. Καταρῶμαι τοὺς προδότας οἱ ἐν γνώσει τῶν πράξεων αὐτῶν ἀρῶσονται εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν μιᾶς ὀλοκλήρου φυλῆς καὶ παραδόσεως. Ὁρητῶ τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν ἡ διὰ τῶν πράξεων τῶν ἀνηθικῶν προδοτῶν καταδικάζεται εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν ἀμάθειαν, ὡς καὶ τὴν ἀπογύμνωσιν παντὸς τοῦ ἀξιοπρεποῦς καὶ ὠραίου ἐκ τῆς ἀρχαίας κληρονομίας, διασωθείσης ὑπὲρ ἡμῶν ὑπὸ προγόνων ἡρώων τε καὶ

των. Ἡ ἑλληνική, γραφομένη πάνυ πρὸ Χριστόν, διετήρησε τὰς ἀρχικάς λεπτομερείας καὶ λεπτότητας ἃς οἱ μετέπειτα εἰ ἐβούλοντο ἐκαλλιέργουν. Τέλος πάντων, μετὰ κόπτον καὶ ἀμετρήτων νυκτῶν συνετομημένον ὅσον ἀφορᾷ ὕπνον, ἐξέμαθον ἀρκετὰ ὥστε ἐν καιρῷ τῷ παρόντι δύναμαι καὶ συνδιαλέγεσθαι καὶ γράφειν, βεβαίως τὴν γλῶσσαν τῶν βιβλίων. Οἱ καθηγητῶν οἱ ἀνεγνώριζον ἐμὲ πλειότερον ὡς συνάδελφον ἐξ ἄλλων γλωσσικῶν κλάδων - ἦτοι ἰσπανικά, γαλλικά, καὶ ἑλληνικά - ἡ φοιτητὴν παρώτρυνον ἐμὲ ὅπως μεταβῶ εἰς

ἱκανὸς πρὸς ἔρωτα, ἀλλὰ φεῖ! λείπει ἐμοὶ ἡ προτιμωμένη!» Οἱ Θεοταὶ γελῶντες τῷ προείπον ὅπως προβῆ εἰς γάμον, ἕτεροι ὅπως φροντίσῃ πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ ἐν «Πικαδύλλῳ» (ἐνθα αἱ ἱερόδουλοι)...« οἴμιον» ἀπεκρίνετο, τὸ μὲν ἀπαιτεῖ χρόνον τὸ δε στέφεται κινδύνῳ (αἰήτῃ) ἐν τῷ μεταξύ δὲ αἱ ἐμαὶ ἀνάγκαι φλέγουσιν. κτλ.

Προχωρῶν πρὸς ἄλλην γωνίαν, εἶδον μαῦρον τινὰ νεαρὸν χλευάζοντα δριμύτατα τοὺς ἄγγλους καὶ τὴν ἰνδοευρωπαϊκὴν ἐν γένει κοινωνίαν. Κατ' ἐκείνον, ἔομεν πάντες, «λευκοὶ διάβολοι ἐπὶ δύο πόδας» κτλ. Τῷ εἶπον δυνατῆ φωνῇ, «Μίαν ἐρώτησιν παρακαλῶ» «Ναί.» «Εἰ εὐρίσκεις ὡς ἰσχυρίζεσαι τόσον ἀποτρόπαιον τοὺς λευκοὺς ἐνθάδε ἄγγλους συναντῶν διατὶ οὐκ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πολυνοσταλγητὸν σὴν Ἀφρικὴν ταυτοχρόνως ἄγων καὶ τοὺς λοιποὺς ἐνθάδε μαύρους;» Τὸ πρόσωπον τοῦ μαύρου μετεμορφώσατο ἐν ῥιπῇ βλεφάρου εἰς ὅταν λύσσης! Ἀπεκρίνατο ὅτι οἱ λευκοὶ ἄγγλοι μίαν ἡμέραν θὰ ὑποφέρουν, κτλ. Ἐν τῷ μεταξύ περιεκύκλωσαν ἐμὲ περίπου 20 ἄγγλοι νεανία φιλικῶς λέγοντες «Τέλλ χίμ τέλλ χίμ γιένγκ!» («Εἰπέ αὐτῷ, εἰπέ αὐτῷ ἀμερικανέ!»). Καίτοι ἐξεφραζόμεν ἐν ἀπταιστώ ἀγγλικῇ διεκρίνον ἐμὲ βεβαίως ὡς ἀμερικανὸν λόγῳ τῆς προφορᾶς. Τέλος τῷ εἶπον, «Κύριε, ἐργάζεσαι ποῦ ἐνθάδε ἡ ὅπως πάντες οἱ μαῦροι τροφοδοτεῖσαι ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἐν τῷ μεταξύ δὲ μεταποιῶν τὴν πόλιν ταύτην ὅπου πατήσης εἰς δάσος τρόμου καὶ βιαιότητος;» Οἱ νεαροὶ περὶ ἐμὲ ἄγγλοι ἐν τῷ μεταξύ ἐχειροκρότουν καὶ ἀνεβόουν θετικῶς ὑπὲρ ἐμοῦ!

Τέλος ὁ μαῦρος κατέβη τῆς γωνίας ἀπορροφηθεὶς ἐν τῷ περὶ αὐτὸν πλήθει.

Μετὰ τῶν νεαρῶν ἄγγλων περὶ ἐμὲ μετέβην εἰς ἄλλην γωνίαν ἐνθα εἰς ἑβραῖος μετὰ ἡμικαλύμματος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐβροντοφάνει ὅτι τὸ φίλατον αὐτῷ Ἰσραὴλ ἐκινδύνευεν καὶ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠθικὴν εἶχεν ὑποχρέωσιν ὅπως παρευθὸς στείλῃ, 500,000 ἄγγλους στρατιώτας πρὸς περιφρούρησιν αὐτοῦ! Λαβὼν τὸν λόγον πάλιν, τὸν ἠρώτησα, «Ὡστε ἀξιοῦτε ὅπως σταλῶσι 500,000 νεαροὶ ἄγγλοι ἄρτοι ἵνα προστατεύσωσιν ὑμᾶς τοὺς σημίτας ἑβραίους; Τίνοι δικαιολογία παρακαλῶ;» «Δικαιολογία; Ἀπλούστατον! Ἡ ἀγγλικὴ φυλὴ ἀντλεῖ οὐκ ὀλίγα τὰ περὶ πολιτικῶν παρὰ τῶν ἑβραίων, ὡς καὶ τὴν θρησκείαν, αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κατ' ἐαυτὴν ἐμφανιζομένη βᾶσις!» «Δηλαδή ἐνοσεῖτε ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ βᾶσις ὅπως τὴν ὀρωσι μυωπικοὶ ὅπως καταστραφῶσιν οὗτοι οἱ νεαροὶ ἀγγλόπαιδες ὑπὲρ σημιτῶν ἑβραίων;» Ταυτοχρόνως ἐδείκνυον πρὸς τοὺς περὶ ἐμὲ νεαροὺς ἄγγλους. Οἱ δὲ ἀνεβόουν θετικῶς ὑπὲρ ἐμοῦ.

Τότε καμπυλοφόρῳ τις ἐκ τοῦ πλήθους, βαρεῖα σημιτικῆ προφορᾷ ἀπηθύνθη ἐμοῖ, «Τὶ ἔχεις ἐναντίον τῶν ἑβραίων;» Τῇ εἶπον. «Εἰσθε μήπως ἑβραῖα;» «Ναί.» «Οὐδὲν ἔχω ἐναντίον τῶν ἑβραίων! Ἐγὼ ἀγάπην ὑπὲρ τῆς ἀρύας φυλῆς ἧς μέλος εἰμί, ὁμοῦ μετὰ τούτων τῶν νεανιῶν ἐνθάδε. Ὑπὲρ ἐκείνων πάλλει ἡ ἐμὴ καρδιά. Εἰ δὲ τὸ

Ὁμοῦ μετὰ τῆς μελέτης τῆς ἑλληνικῆς ἡ, ὡς εἶπον, ἐκαταλάμβανεν ἐμὲ τότε ψυχικῶς τε καὶ πνευματικῶς, ἦσαν ἡ ἑλληνικὴ μουσικὴ καὶ τὰ ἔθιμα ὡς τὰ... δὲ ἐκαλλιερῶντο ὑπὸ τῶν γονέων ἡμῶν ἐν τῇ... Ἑσθῆ. Τοὺς χοροὺς, οὓς ἐμάθομεν ὡς τάχιστα... ἐβλέπομεν ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ Ἑσθῆ βλαστοί--οὕτω ἀπεκάλουν ἡμᾶς τοὺς ἄρβανες οἱ πρεσβύτεροι τότε--ὡς κληρονομίαν τῶν ἀρχαίων. Ὅτι τε ῥυθμοὶ καὶ αἱ... μελωδίαι ἦσαν καθ' ἡμᾶς ἀπαράμιλλα κειμηλίαι τῶν ἀρχαίων ἐπιζήσαντα διωγμοὺς ταραχὰς δουλείαν καὶ παντοειδεῖς ματαστροφάς. Τὰ δὲ ἄσματα, καίτοι ἐν τῇ δημοτικῇ, ἦσαν παλαιότερα ὁμοίως. Ὅταν λέγω μουσικὴν καὶ χορὸν, ἐννοῶ βεβαίως τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος μόνον. Τὰ λοιπὰ, λ. χ., τῶν νήσων, ἐβλέπομεν ὡς ἀπέχοντα τῆς... κατηγορίας ἀρχαίας προελεύσεως. (Ἐκρίνομεν οὕτω καίτοι οὐδεμίαν θετικὴν πρὸς ταῦτο εἶχόμεν δικαιολογίαν. Τὰ τῆς κρήτης, ἐπὶ παραδείγματι, ἐβλέπομεν ὡς ἄγαν ξένα τε καὶ περίεργα, καὶ ἐξεφραζόμεθα οὕτω τοῖς νέοις ὡς... γονεῖς ἦσαν... κρητῆτες.)

Ἡ μελέτη τῆς ἑλληνικῆς τότε ὥθησεν οὐκ ὀλίγους ἐξ ἡμῶν πρὸς ἐξέτασιν ἐκ τῶν πλησίον τῆς θρησκείας. Ταχέως διεκρίνομεν ὅτι τὸ τε εὐαγγέλιον καὶ ἡ πλειοψηφία τῶν προσευχῶν, ἐν συγκρίσει μετὰ τῆς γλώσσης τῶν τε ἀρχαίων καὶ μετέπειτα ἐθνητικῶν ἐλλήνων, πάνυ ἀπεχρὸν σχετικῶς μετὰ γραμματικῆς ἀκριβείας καὶ ὀρθότητος. Δηλαδή τὸ ἀκοῦσθαι, λ. χ. εὐαγγελικὸν κείμενον, "καὶ ὁ Ναθαναὴλ τοῦτο εἶδε, καὶ ἔπειτα ἐκεῖ ἔβη" ἤχεεν ἀρνητικῶς τοῖς ἡμετέροις ὡσὶν! Οὐκ ὀλίγοι ἐξ ἡμῶν τότε συνεταυτίσαμεν τοιαύτην ἔκφρασιν ("καὶ... καὶ") μετὰ τῶν ἐν τῷ περιβάλλοντι ἡμῶν ἑβραίων οἱ οὕτως ἐξεφράζοντο καὶ ἐν τῇ ἀγγλικῇ!

Τοὺς δὲ ἡμεῖς τότε ἐθεωροῦμεν ὡς καὶ νῦν, σημίτας μεθ' ὧν οὐτε τὴν ἐλαχίστην συνάφειαν οὐτε ἠσθανόμεθα οὐτε ἐπεθυμοῦμεν. Τοῖς δὲ ἑβραίοις αἰετὸν ἐν τῇ ἀμερικανικῇ σχολῇ ἐξεφραζόμεν τὰ αἰσθήματα ταῦτα, πρᾶγμα ὃ ἐπραττον καὶ οἱ ἄγγλοσάξωνες συμπαθεῖται ἡμῶν. Τὸν σημίτην ἑβραῖον, ὡς καὶ τὸν ἄραβ, ἐβλέπομεν μὲν ὡς ἐξυπνον ἀρνητικῶν ὁρῶν ἐχθρῶν καθ' ὅτι αἱ τε βλέψεις καὶ οἱ σκοποὶ αὐτοῦ πᾶν ἄλλο ἢ τὰς ἡμετέρας ψέφουσαν.

Σελίδα ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τὴν προσωπικὴν τοῦ γραφομηχανῆ

μαρτύρων. Δι' ἐμὲ ἡ νῦν ἐποχὴ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ ἀποτελεῖ ἐποχὴν ἐαυτοεπιβαλλομένου σκοταδισμού καὶ πνευματικῆς διαφθορᾶς. Δύσμοιρος Ἑλλάς! Μοίρας ὡς παροίχῃ!

Ἰᾶτορ, ἡ καθυστέρησις τῆς ἐμῆς ἀπαντήσεως τῇ καλῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν ὀφείλεται ἀφ' ἐνός μὲν τῆ ἐμῆ ῥαθυμίας, ἣν οὐ δύναμαι ἀρνεῖσθαι, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆ ἐμῆ ἀπουσίας εἰς Γερμανίαν.

Ὡς καθηγητῆς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκονίζω οὕτως εἰπεῖν τὰς ἐμὰς γνώσεις, ὅπως πάντες οἱ ἐπαγγεληματίαι. Ὅθεν πρότερον τριετία ἐπεδόθη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ εἰς μελέτην τῆς Γερμανικῆς! Ὁμολογῶ ὅτι τὴν εὐρον τῶν ἐπιπέργων. Φαίνεται ἐμοὶ ὅτι ἐν τῷ ἄπω παρελθόντι καὶ ἡ γερμανικὴ θὰ εἶχεν ἀτελευτήτους κλίσεις ὀνομάτων τε καὶ ῥημάτων, ὅπως ἡ τε ἑλληνικὴ ἢ λατινικὴ καὶ ἡ ἀρχαία γαλλικὴ. Συμπεραίνω ὅτι καθ' ὅτι οὐκ ἐγράφετο, τουλάχιστον μέχρι τῆς τελευταίας χιλιετηρίδος μ.Χ., ἀπώλεσεν οὐκ ὀλίγας ἐκ τῶν πρότερον λεπτομερειῶν καὶ λεπτοτή-

αὐτὴν τὴν Γερμανίαν πρὸς ἐτι ἀκονισμόν! Κατ' εὐτύχημα τὸ ἐνθάδε μικρὸν πανεπιστήμιον μεθ' οὗ συνεργάζομαι συγκατετέθη ἵνα καταβάλλῃ σημαντικὸν μέρος τῶν ἐξόδων. Οὕτως ἐν ὠραῖον ἀπόγευμα εὐρισκόμην ἐν τῷ ἐνθάδε ἀεροδρομίῳ πρὸς ἀναχώρησιν!

Ἡ πρώτη στάσις ἔην ἐν Λονδίνο, πόλιν ἣν τρίς ἐν βίῳ τῷ ἐμῷ πρότερον εἶδον. Ἐκεῖ δὲ ἀναγκαστικῶς ἔμεινα ἐγὼ καὶ εἰς νέος φοιτητῆς κατευθυνόμενος πρὸς τὴν αὐτὴν ἐν Γερμανίᾳ σχολῇ II ὠρας. Ὁ δὲ νεαρὸς μετέβη βορείως πρὸς ἐπίσκεψιν φίλων, ἐγὼ μὲν παρέμεινα ἐν Λονδίνο ἵνα ἴδω τινὰ ἐκ τῶν ἀξιοθεάτων.

Σημαντικώτατον ἐκ πάντων ἐφάνη ἐμοὶ τὸ περίφημον ἐν Λονδίνο «Χάϊδ Πάρκ», μέγας χῶρος μετὰ δένδρων, κήπων καὶ χλόης. Ἐν τινὶ γωνίᾳ θεάεται τις «ὀμιλητὰς» ἐπὶ παντὸς θέματος. Ὅστις δὴποτε ἐπιθυμεῖ δύναται ἐλευθέρως ἵνα καταλάβῃ μίαν γωνίαν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ κήπου καὶ ἵνα ἐκφωνήσῃ γνώμας ὅπως ἔδει!

Ὁ πρῶτος τοιοῦτος ἔην εἰς νέος ὅστις ἔλεγεν, «Ὁρᾶτε ἐμὲ ὡ πατριῶται τοῦ Λονδίνου. Ἐνθάδε ἵσταμαι ἔτοιμος, πρόθυμος, καὶ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ - ΕΝΑΣ ΣΠΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ἀγαπᾶν τὴν ἐμὴν φυλὴν ἀποτελεῖ τάχα «αντισημιτισμὸν», καλῶς ἔχει!»

Ἄλλοι ἔβραϊοι ἐν τῷ πλήθει, πάντες μικροῦ ἀναστήματος, ἄγαν μελαγχρονοί, καὶ καμπυλοὐρῖνοι ἀπρόθυμοι ἐμοὶ ὁμοίας ἐρωτήσεις. Ἐνὶ ἐξ αὐτῶν ἀπῆντησα, «Κύριε, εἰ σημίτης. Ἐν τῇ ἀρχῇ ταύτῃ κοινωνία, ἦτις τόσον καλαισθητῶς φιλοξενεῖ ἐσὲ παραμερίζεις διὰ τῆς σῆς παρουσίας ἕνα ἢ πλειότερους ἀρούς νέους. Ἦδὲ ἔτι χεῖρον, ἀξιώεις ὅπως οἱ νεαροὶ οὗτοι ἄρσοι νέοι παραχωρηθῶσιν ἐν κινδύνους καὶ καταστροφῇ πρὸς υπέρσπισιν ἐσοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Παλαιστίνῃ σημιτῶν ἔβραϊων.» Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἔδρων ὑπὸ λύσσαν οἱ ἐν τῷ πλήθει ἔβραϊοι. «Ἰσραήλ! Ἰσραήλ! Ὅχι Παλαιστίνῃ!» Τότε ἐνεφανίσθη γηραιὸς τις καὶ ξανθὸς κύριος ὅστις παρεκάλεισεν ὅπως εἶπω μεγαλοφώνως ὅτι ἐπὶ παλαιστίνους οὐ ἡ παρουσία ἐν τῇ Δυτικῇ Ὀχθῇ κατεσχέθη πρὸ τινος ὑπὸ τῶν ἔβραϊῶν, τῶν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ φρουεσάντων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διὰ πολυβόλου! Ὅτε ταῦτα εἶπον μεγαλοφώνως ἐγένον οἱ ἔβραϊοὶ! «Εἰ οὕτως αἰσθάνεσθε ἐναντι ἐνὸς σημίτου ἀδελφοῦ ὑμῶν ἄραβος πῶς ἄρα θὰ αἰσθάνησθε ἐναντι ἡμῶν τῶν ἀρούων; Ὁ Νίτλερ ἔγραψεν ἄλλοτε ὅτι εὐχλωττος περ ἐὼν ὁ ἔβραϊὸς ἐν τῷ γερμανικῷ ἰδιώματι καὶ γνώστης τῶν ἐθνῶν, παρὰ ταῦτα παραμένει ἔβραϊὸς μεθ' ἔβραϊκῶν συμφερόντων καὶ τάσεων κάρτα¹⁰ βλαβερῶν τῇ γερμανικῇ κοινωνίᾳ. Ταῦτα σήμερον ἀπεδείχθη καὶ ἐνθάδε. Ὅσον εὐφραδῶς καὶ ἄν ὁμιλεῖτε τὴν ἀγγλικὴν, παραμένετε ἔβραϊοι μετὰ σκοπῶν καὶ συμφερόντων βλαβερῶν τῇ ἀρχῇ ταύτῃ κοινωνίᾳ.» Τότε ἤρξαντο οἱ νεαροὶ ἄγγλοι περὶ ἐμὲ βροντοφωνοῦντες ὅτι ἀπόλεσαν ἐργασίας πρὸς χάριν ἔβραϊῶν καὶ ἐγγράμων κτλ.

Εἶτα ὅτε μετέβην πρὸς ἕνα μικρὸν ἐπὶ τόπου ἐστιατόριον, ἡκολούθησαν ἐμὲ τινὲς ἐκ τῶν ἀγγλων εἰπόντες ὅτι εἰ ἐκείνῳ ἐξερράζοντο ὅπως ἐγὼ θὰ ἦσαν δικαίωμα εἰς εἰρκτὴν καὶ πρόστιμον! Ἐγὼ δὲ ὡς ξένος ἀπλησασόμεν τούτων συνεπειῶν!

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐπέβην ἀεροπλάνου πρὸς Γερμανίαν ἐνθα συνήντησα τὸν νέον φίλον τὸν ἐμὸν ἐξ Ἄμερικῆς. Εἶχον ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν διαλέξεων καὶ τῆς μελέτης ἐν τῷ ἐν Ἐρφουρτ, ἐν τῇ πρώτῃ ἀνατολικῇ Γερμανίᾳ, πανεπιστημίῳ. Ἐν Γερμανίᾳ εὐρὸν ἔβαν λαὸν ὑπερφανῶν, ἐργατικῶν, καὶ εὐγενῶν. Ἀπανταχοῦ ἔτυχον ἀρίστης περιουήσεως. Εἰ ἡρώτων, λ.χ., τινὰ διαβάτην ποῦ ἢ τάδε ὁδὸς ἢ τὸ ἴδιον, ἐλάμβανον ἀμέσως ἀπάντησιν θετικὴν καὶ ὀρθήν. (Μία ἀδελφὴ ἐμῆ ἐνθάδε, ἐν Ἄμερικῇ, ἐξέφρασε τὴν γνώμην, «Οὐδόλως παράδοξον! Κεθ' ὅτι

εἶσαι ξανθὸς καὶ ὑψηλὸς θὰ ἐνόμιζον ὅτι ἦσο εἰς ἐξ αὐτῶν»).

Ἐν τῇ ἐν σχολῇ εἶχον διαλέξεις ἐν τῇ γερμανικῇ περὶ διαφορῶν θεμάτων, ἐπίσης δὲ ὥρας παραδόσεως ἐπὶ προκεχωρημένων σημείων γραμματικῆς. Κατὰ τὴν πρώτην πρωίαν ὅτε συνηθροίσθημεν οἱ προσερχόμενοι - πάντες πλὴν ἐμοῦ καὶ τοῦ νεαροῦ ἐμοῦ φίλου, ἐξ Εὐρώπης, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως - ὁ καθηγητὴς ὅστις ἀνεγίνωσκεν τὰ ὀνόματα ἐλλῶν εἰς τὸ ἐμὸν «Παντολέων» ἔβλεπε πρὸς ἐμὲ εἰπὼν «Ἄ, ζῖντ ζι ἄους Χέλλαρ» Ἄ ἐστὲ ἐξ Ἑλλάδος» Δηλαδὴ οὐκ εἶπε «Γκρίχελανδ»!

Μετὰ αὐτοῦ ὡς καὶ ἄλλων ἐν τῇ σχολῇ καθηγητῶν ἔπιον οὐκ ὀλίγους καφφέδες κατόπιν. Οἱ δὲ ἡρώτων ἐμὲ ἀνελλιπῶς περὶ σημείων τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς. Τοῖς εἶπον, «Κύριοι, ὅπως εὐχαρίστως, ἀλλὰ θὰ ἀνταποδώσῃτε ἐμοὶ σημεῖα τῆς ὑμετέρας γραμματικῆς.» Ἐν μὴ λέξει οἱ κύριοι καθηγηταὶ εἶτε ὀλίγον εἶτε πολὺ ἐγνώριζον τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν. Ὅτε δὲ ἐγνώρισαν ἐμὲ ἐξεμυστηρεῦθησαν ἐμοὶ πῶς ἦσθάνοντο ἐναντι τῆς τραγελάφου ἢ ἀποτελεῖ τὸ γλωσσικὸν κατάντημα ἐν Ἑλλάδι ἐν καιρῷ τῷ παρόντι. Τοῖς εἶπον, «Κύριοι, ἐγὼ εἶμι Ἕλληνας ἀλλοδαπός. Ὅμως ἐλλήνίζω. Ὅπως καὶ ὑμεῖς καὶ ἐγὼ ἀγδειάζω ἐνώπιον τοῦ ἐξευτελισμοῦ ὃν αὐτοσπειβάλλονται οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐμοὶ ἀδελφοί!»

Ἐν Γερμανίᾳ, μέσῳ τῆς σχολῆς, μετέβην εἰς ἐκδρομὰς πρὸς οὐκ ὀλίγα ἱστορικά τε καὶ ἀξιοθέατα. Εἶδον ἐπὶ παραδείγματι τὰ δώματα τοῦ Μπάχ, τοῦ Γκαίτε, τοῦ Σίλλερ, τοῦ Βάγκνερ κ.λ. Ἐπίσης δὲ ἐπεσκέφθημεν τὸ τε Μπούχενβαλτ καὶ τὸ Ντάχαου, ἄλλοτε καταυλισμοὺς τῶν ἔβραϊῶν. Κατ' ἐξέτασιν τῶν τοπιῶν διευτύσασμα τὰ ἐξῆς: Ἐν ἀμφοτέροις τοπίοις ὑπάρχουσι οἰκοδομαὶ κτισθεῖσαι κατόπιν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου! Οὐδαμοῖ εἶδομεν κελλία ἢ αἰθούσας ἄερίων ὡς οἱ ἐν Ἄμερικῇ ἔβραϊοὶ ἰσχυρίζονται. Ἐν ἀμφοτέροις εἶδομεν 12 ἐν ὅλῳ κλιβάνους ἐνθα ἐκαίνοντο μόνον οἱ ἐκ φθίσεως ἢ ἄλλων μεταδοτικῶν νόσων θανόντες. Οἱ λοιποὶ ἐνεταφιάζοντο.

Οἱ ἐγκλειστοὶ ὑπερρεοῦντο εἰς καταναγκαστικὰς ἐργασίας. Ἀπετελοῦντο κυρίως ἐξ ἔβραϊῶν, ἀθιγγάνων, καὶ ἐγγλεματιῶν τοῦ ἄκρου τύπου. Περὶ τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ὅτε ἄπασα ἢ Γερμανία ἐδέχτο ἀκαταπαύστους βομβαρδισμούς, ἢ τροφῶδότησις τῶν ἐγκλειστικῶν κατέστη δυσχερὴς, ὅπως τοῖς ἐδίδοτε τροφῇ, καίτοι μεμειωμένη. Ὑπὸ ταιύτας συνθήκας ἀπέθνησκον πλειότερον, ὅθεν ἢ κατάκουσις τῶν ἐκ φυματιώσεως καὶ ἄλλων μεταδοτικῶν νόσων ἀποβιωσάντων.

Ταῦτα εἶδον ἐν τε Μπούχενβαλδ

καὶ Ντάχαου. Περὶ ἄλλων καταυλισμῶν οὐδὲν λέγω μὴ ἰδὼν αὐτούς.

Τὴν ἐξόντων λαῶν οὐδόλως ἐγκρίνω. Ὅμως ὁσάκις στρέφω βλέμματα πρὸς τὴν κατάστασιν ἐν Παλαιστίνῃ ἐνθα οἱ ἔβραϊοὶ κυριαρχοῦσιν, εὐρίσκω ὅτι οὔτε ἐνὸς παρομιμακοῦ «» ἀπέχουσιν βαρβαρότητας, ἵνα μὴ εἶπω ἀπανθρωπίας, οἱ ἔβραϊοὶ ἐναντι τῶν Παλαιστινίων.

...

Ἰᾶτορ, ἵνα ἐπιστρέψωμεν εἰς ἐλληνικὰ θέματα κῆθις. Συμφωνῶ μετὰ τῶν ἐνίστη ἐλλήνων πολιτευτῶν ὅτι ἡ κυρία ἀπειλὴ τῷ ἐλληνισμῷ ἐγκτεται ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἦτοι ἐν Τουρκίᾳ. Ἐπίσης δὲ συμφωνῶ ὅτι οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος οὐδόλως ἐνδιαφέρονται ὅσον ἀφορᾷ τὸν κίνδυνον τοῦτον τῇ Ἑλλάδι. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐν καὶ μόνον ἐναπομένον τῇ Ἑλλάδι ἐστὶν ἡ ἐπίτευξις ἰσχυρῶς καὶ ἐτοιμότητος. Θάττον ἢ βράδιον ὁ τουρκαλῆς, ἦδὲ σὺν αὐτῷ ἴσως οἱ τε ἄραβες καὶ ἔβραϊοι, θὰ ἐπιτεθῆ μετὰ δικαιολογιῶν ἀλλὰ, κυριώτερον, ὅπλων παρεχωρηθέντων αὐτῷ ὑπὸ τῶν «φίλων» τῆς Ἑλλάδος! Ἡ ἱστορία δεικνύσιν ἐπανειλημμένως ὅτι δύο λαοὶ ἀντίθετοι δύνανται ἔχει περιόδους σχετικῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ἡ διχόνοια ὑπάρχει αἰεὶ, ἦδὲ ἐκρήγγονται ὅταν ἐλάχιστα ἀναμείνῃται. Αὗται εἰσιν αἱ συνθήκαι ὑφ' ἃς δρᾷ ἡ δύσμοιρος Ἑλλάς.

Ἐν Ἑλλάδι κατεπλάγην ἰδὼν μαύρους, ἀθιγγάνους, καὶ παντοειδεῖς σημίτας, ἄραβας τε καὶ ἔβραϊούς. Πότε καὶ πῶς τοῦτο ἐπῆλθε; Διατὶ οὐκ ὄρωσιν οἱ κύριοι κύριοι πολιτευταὶ τὸν ἐλλοχεύοντα κίνδυνον; Οἱ δὲ ἐν Ἑλλάδι πληθύνονται ὡς τις πληγὴ μίαν τῶν ἡμερῶν δυνήθησόμενοι ἵνα διαταράξωσι τὸ ὄντως ἐλληνικὸν στοιχεῖον. Εἰ αἱ ἰδέαι αὗται καὶ αἱ γῶμαι ἀποτελοῦσι «φασισμὸν» τότε εἶμι «φασιστής!» Ἐν τῷ ζητήματι τῆς γλώσσης καὶ τῆς ἐλληνικῆς φυλετικῆς ἀκεραιότητος οὐδὲν αὐτῶν περὶ πλείονος πειοῦμαι! (Φραῖον ἐκ Ξενοφώντος).

...

Νῦν δὲ περὶ τοῦ ἐμοῦ βίου ἐν Ἄμερικῇ. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰργάσθη ὡς καθηγητὴς ξένων γλωσσῶν - ἰσπανικῆς, γαλλικῆς, ὡς καὶ ἀρχαίας ἐλληνικῆς - ἐν σχολαῖς ἐνταῦθα. Ἐν καιρῷ τῷ παρόντι οὐκέτι ἐργάζομαι ὡς πρότερον λόγῳ ἡλικίας. Ὅμως τηρῶ θέσιν ἐν τινι τοπικῷ πανεπιστημίῳ, περὶ οὗ ὡς ἄνωθι ἔγραψα, ἐκεῖ δὲ διδάσκων τὴν τε γαλλικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν. Κατὰ καιροὺς παραδίδωμι μαθήματα καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ. Δηλαδὴ, ἐκ τῶν σπουδῶν τῶν ἐμῶν, εἰδικεύθη, ὡς ἐνθάδε λέγεται, ἐν ταῖς ὡς ἄνωθι γλώσσαις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀγγλικῆς. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνθάδε συνέγραφα ἄρθρα ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἢ ἐδημοσιεύοντο ἐν τε τῇ «Ἀτλαντίδι» (οὐκέτι ὑφίσταμένη) καὶ τῷ «Ἐθνικῷ Κήρυκι» (πάλαι ποτε πνιγνῆτι ἐν τῷ μαλλιρισμῷ). Ὅστε οὐδὲν πλέον πρὸς δημοσίευσιν ἐπιχειρῶ, μὴ γινόμενος δεκτὸς λόγῳ τῆς γλώσσης. Πρὸς τούτοις συνέγραφα οὐκ ὀλίγα ποιήματα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐλληνικῇ περὶ διαφορῶν θεμάτων, ἐπίσης τινὰ ἐν τε τῇ γαλλικῇ καὶ τῇ ἰσπανικῇ. Ἐκ τῶν δύο τελευταίων κατηγοριῶν ἐπετεύθησαν δημοσιεύσεις τινες, ἐν μικρᾷ ὅμως κλίμακι. (Σὺν τῷ

παρόντι στέλλω ὑμῖν τοιοῦτον ποίημα).

...

Τὸ βιβλίον περὶ Κανδυλάς ἀνεγνώσα μετ' ἄκρα ἐνδιαφέροντος, παρὰ τὴν ἐν αὐτῷ γλώσσαν. (Καὶ ἐκεῖ θὰ ἤθελον ἵνα ἐρωτήσω τὸν συγγραφέα, «Κύριε, πῶς ἀντέχετε γράφων σολοικισμούς καὶ βαρβαρότητας; Οὐκ ἀντηγεῖ τι τὸ ἀρνητικὸν ἐν σκέψει τῇ ἡμῶν περὶ τούτου; Ἡ μήπως εὐρίσκασθε ὑπὸ ἀπειλὴν πύσεως θέσεως ἐὰν ἐπιχειρήσῃτε τὴν καλὴν δέουσαν γλώσσαν»)

Ἡ Κανδυλά, καθ' ἃ συμπεραίνω στερεῖται ἀρχαιολογίας, τουλάχιστον μέχρι τῶν νῦν ἐρευνηθῶν. Ἡ ἱστορία αὐτῆς ὅμως ἐναντι τοῦ ἐθνικοῦ πανθῆου ἴσταται ἀξιολογώτατη. Πατριώτας εἶχεν οὐκ ὀλίγους καὶ ἡρωϊκούς.

Καίτοι ἐν τῇ Ξένη διαμένον ἐπὶ ζῶης, φαίνεται ἐμοὶ ὅτι ἀριστα γνωρίζω τὴν τῶν Κανδυλαίων ψυχρότητα. Ἐν Ἀμερικῇ μνάομαι οὐκ ὀλίγων, ἦτοι τοὺς ἐμοὺς γονεῖς καὶ τοὺς περὶ αὐτούς, πάντας εὐφραδέως, θετικούς, εὐγενεῖς, καλοκάγαθους, καὶ φιλομούσους. Οἱ τε λόγοι αὐτῶν καὶ αἱ ἐκφράσεις ἤχουσιν αἰεὶ ἐν μνήμῃ τῇ ἐμῇ.

Ὅταν εὐρίσκωμαι μόνος διερωτώμαι, ἄρα ἦσαν πράγματι εἰ τοὺς φαντάζομαι; Δηλαδὴ πάντες, ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐν ἣ κατοικῶ ἐνηγκάλισθησαν ὑπὸ τῆς αἰωνιότητος.

Τοὺς νέους τοιοῦτους οὐς ἐνίστη καὶ αἰθῆς ἐξ Ἑλλάδος συναντῶ βεβαίως ὑποδέχομαι ἐγκαρδίως, ὅμως διάφοροι φαίνονται ἐκείνων. Ἐκείνοι ἐτήρουν παραδόσεις ἦθη καὶ ἔθιμα ἐκ τῶν καλλίστων. Ταῦτα λέγων οὐκ ἐνοῶ ὅτι στεροῦνται αὐτῶν οἱ νεώτεροι, πλὴν ὅτι ἡ νεοτροπία καὶ τὰ ἔθιμα αὐτῶν φαίνονται ἡλλιομέναι. Ἱστορίας καὶ ἀνεκδοτὰ οὐκέτι ἀκούω. Οὔτε κλέφτικα οὔτε καὶ πολλοὺς χοροὺς ὄρω τελομένους. Οὐ τοὺς κατακρίνω ὅμως. Οἱ ἄνθρωποι δρῶσιν ὑπὸ ἄλλας συνθήκας καὶ περιστάσεις.

Ὅμοιος δὲ μνάομαι τῶν μικρασιατῶν φίλων τῶν ἐμῶν γονέων ἐν Ἀμερικῇ. Οἱ νεώτεροι τοιοῦτοι πάνυ διάφοροι! Οἱ ἀμυδρῆς καὶ οἱ μπάλλοι ἐσιγάσθησαν διὰ παντός ὅπως καὶ αἱ τῶν προηγουμένων

ὄρασι ἐλληνικὰ φράσεις. Ἐξέλιξις ἐπέπεσεν καὶ ἐκεῖ. (Ἐγὼ φίλον ἐνθάδε μικρασιατικῆς καταγωγῆς μεθ' οὗ συζητῶ τὸ θέμα ἐνίστη καὶ αἰθῆς. Ἀμφοτέροι γινώσκωμεν πρόσωπα, πράγματα, ὡς ἦθη καὶ ἔθιμα ἢ μόνον ἐν μνήμῃ τῇ ἡμῶν σώζονται).

Σκοπῶν ἔγω βεβαίως ὅπως ἐπισκεφθῶ τὴν Ἑλλάδα πάλιν. Ὑπάρχουσι πολλὰ μέρη ἢ ἐπιθυμῶ ἵνα ἴδω. Μεταξὺ τῶν δὲ θέλω ἵνα ἴδω τὰ περίφημα Σάλωνα καὶ τὸ Χρυσόν, ἃ ἤκουον ἀδιαλείπτως ἀδόμυνα ὅτε μεῖραξ («Στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀρνιά καὶ στὸ Χρυσὸ κριάρια, ... Μαρτῖα Πενταγιώτισσα» κτλ.), ἐνῶ οἱ τε γονεῖς καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς ἐχόρευον.

...

Ἰᾶτορ, κλείω τὸ παρὸν εὐχόμενος αἴθε¹¹ εὐροὶ ὑμᾶς τε καὶ οἰκείους ἀριστα ἔχοντας καὶ χαίροντας! Στέλλω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἕνα μικρὸν ἐνθύμιον.

Μείνατε βέβαιος περὶ τῶν καλῶν ἐμῶν αἰσθημάτων ὡς καὶ ἐκτιμήσεως ὑμῶν. Γρόντι συνεινήθη λαβὼν μίαν οὕτω σπανίαν ἐπιστολὴν παρ' ἐνὸς πατριώτου ὅστις ἔσπευσεν ἵνα γράψῃ παρὰ τὸν φῶρτον ἐργασίας καὶ καθηκόντων!

Ἐκφράσατε τὰ δέοντα τῷ ἐμῷ θεῷ κ. Πάνῳ Λαγῷ ὅταν τὸν ἴδῃτε. Τοὺς ἐπαίνους αὐτοῦ ἐκτιμῶ καίτοι οἱ δὲ οὐκ ἀνήκουσιν ἐμοί.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως, συμπατριώτης ὑμῶν,

Εὐθύμιος Δημ. Παντολέων
T. PANTOLEON
P.O. Box 1265 SOUTHGATE,
IMMICHIGAN 48195 USA

Σημείωσις Σύνταξις:

Οἱ ἀριθμοὶ καὶ ἡ ἐρμηνεία τῶν λέξεων δὲν ὑπῆρχον στὴν ἐπιστολὴ. Μπαίνον ἀπὸ τῆ Σύνταξις γὰρ διευκρίνισσι τῶν κακρωστίων.

1. Ἰᾶτορ = γκατρε
2. ἐν κέρι τῷ ἐμῷ = στὴν καρδίᾳ μου
3. φίμφα = ευχαίως, γρήγορα
4. ἐθγ = ἦταν
5. ἰθμί = οἰκτροί
6. ἀάατα = ἀπαράβιαστα, ἀπαράβιατα, βλαβερὰ
7. ἄρουν = ἄρουν. (Γράει τὴ γραφὴ μετ' ἀπὸ το ἀνασκητικῶν Αἰγυ)
8. ἦδε = καὶ
9. ἐθδει = θέλει, ἐπιθυμῶ
10. κάρτα = σφάδρα, πολὺ
11. αἴθε = εἴθε

ΕΙΣΑΧΘΕΝΤΕΣ ΚΑΝΔΥΛΑΙΟΙ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 2008-2009

1. Δάλλκος Γεώργιος του Ευσταθ. Οικονομικὲς Επιστῆμες (ΑΣΟΕΕ) ΑΘΗΝΑΣ
 2. Δεληγιάννη Παναγιώτα του Δημοσθ. Διοίκηση Επικ. ΑΙΓΑΙΟΥ ΧΙΟΣ
 3. Δρόσου Αναστασία του Δημητ. Φιλολογίας ΠΑΤΡΑΣ
 4. Ευσταθίου Βαρβάρα του Ευσταθ. Κοινωνικῆς Ανθρωπολογίας καὶ Ἱστορικό ΑΙΓΑΙΟΥ ΜΥΤΙΑΗΝΗ
 5. Ζιασιᾶ Παναγιώτης του Κων/νου Οικονομικὲς Επιστῆμες (ΑΣΟΕΕ) ΑΘΗΝΑΣ
 6. Νούτσος Ιωάννης του Νικολάου καὶ τῆς Ελένης το γένος Βασ. Οικονομοπούλου Οικονομικὲς Επιστῆμες (ΑΣΟΕΕ) ΑΘΗΝΑΣ
 7. Προκόπου Αργυρῶ του Σωτηρ. Παιδαγωγικό Δημοτικῆς Εκπαίδευσης ΑΘΗΝΑΣ
 8. Σωτηροπούλου Ευαγγελία του Κων/νου Παιδαγωγικό Δημοτικῆς Εκπαίδευσης ΠΑΤΡΑ
 9. Τρυφανόπουλος Νικόλαος του Γεωργίου καὶ τῆς Ιωάννας το γένος Αναστ. Μπελεσιώτη Διοίκησης Επικερ. ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
 10. Ζερβογιάννη Βασιλικὴ του Μιχαῆλ Εφαρμογῆς Πληροφ., Διακ. καὶ Οικονομίας ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
 11. Αναγνωστόπουλος (Τσοκαράς) Μάριος του Αθανασίου (ἀπὸ Πύργου ρέμα) Νοσηλευτικῆ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
 12. Δούκα Αθηνά του Κων/νου (Ζευγολατιὸ Κορινθίας) Οικον. Τμήμα Πανεπ. Θεσ/νίκης
 13. Ματθαίου Ευσταθία του Δημητρίου ΤΕΙ Πληροφορικῆς Ηρακλείου Κρήτης
 14. Χονδρός Ιωάννης του Παναγ. Ηλ. Μπκ. καὶ Μπκ. Υποθ. Θεσ/νίκης ΗΜ
 15. Χουντάλα Μαρία του Παναγιώτου Οδοντιατρικὴ Θεσ/νίκης
 16. Βαρδουσιώτη Ευφροσύνη του Κων/νου Φιλοσοφικὴ Πάτρας
- «Τὰ Κανδυλιώτικα» καὶ ο Σὺλλογος συγκαίρουν τοὺς ἐπιτυχόντες καὶ τοὺς εὐχονται καλὴ σταδιοδρομία.

ELXI

RENT A CAR

Ελένη Ξηρόγιαννη - Πετμεζά

Λεωφ. Συγγρού 114, 11742 Αθήνα
Τηλ.: 210 9227100-Fax: 210 9215301

ΕΝΤΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝΑ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΚΩΝ/ΝΤΙΝΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Η συμπατριώτισσα δικηγόρος Χρυσούλα Αναστ. Δεληγιάννη, εγγονή του μακαριστού ιερέως και δασκάλου του χωριού μας παπα-Κώστα Δεληγιάννη, μας έστειλε ένα κήρυγμα του παππού της, αναφερόμενο στην 4η εντολή του Μωσαϊκού νόμου.

Στη μνήμη του παπά και δασκάλου μας το δημοσιεύουμε όπως το είχε καταγράψει ο ίδιος σε χειρόγραφο του, αφού πρώτα παραθέσουμε ένα σύντομο βιογραφικό σημείωμα, γραμμένο από την εγγονή του:

Ο Κωνσταντίνος Αναστασίου Δεληγιάννης γεννήθηκε το έτος 1907 στην Κανδύλα Αρκαδίας. Σπούδασε στην Ακαδημία και στην Ιερατική Σχολή Τριπόλεως, από την οποία αποφοίτησε το έτος 1929. Το 1931 διορίστηκε διδάσκαλος στη Δράμα, όπου υπηρέτησε για 2 περίπου χρόνια και στη συνέχεια μετατέθηκε ως διδάσκαλος στα Μαντέικα και κατόπιν στην Κανδύλα, όπου δίδαξε έως το έτος 1967. Το 1933 παντρεύτηκε τη Χρυσούλα Ματθαίου του Μιχαήλ.

Το 1936 χειροτονήθηκε ιερέας στον Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Κανδύλας. Κοιμήθηκε εν Κυρίω το έτος 1979, ημέρα της υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Το κήρυγμα:

«Εντολή Τετάρτη
 Η Τετάρτη Εντολή προστάσει ήμεις να συνεργώμεθα επί τού αὐτοῦ τῆς Κυριακῆς καί τῆς κοιπᾶς ἑορτᾶς, ἵνα λατρεύωμεν τόν Θεόν, ἤγουν νά ἀποδίδωμεν εἰς τόν Κτίστην τοιαύτην τιμήν, ὡς ἡμεῖς εἰς αὐτόν τό κτίσμα, καί νά οἰκοδομώμεν ἐαυτούς ἐκ τοῦ Θεοῦ λόγου.

Ἦμεῖς χρεωστούμεν νά καταγινώμεθα ἀδικήτως εἰς τήν λατρείαν

τοῦ Θεοῦ διά τῆς προσευχῆς· ἀλλ' ἐπειδή τούτο εἶνε ἀδύνατον, καί διά τήν ἀσθένειαν τῆς φύσεως ἡμῶν καί διά τᾶς διαφόρους τῆς παρουσίας ζωῆς χρείας, ὁ πολυεὐσπλαχνος Θεός συγκαταβαίνων εἰς τήν ἀσθένειαν ἡμῶν ἐχάρησεν ἡμῖν ἐξ ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ συγκεκριμένα ἐπιτελεῖα ἡμῶν ἔργα, καί διώρισεν μόνην τήν ἐβδομήν ἡμέραν νά λατρεύωμεν αὐτόν. Ἡ ἐβδομή αὕτη ἡμέρα ἦτο ἀπ' ἀρχῆς κόσμου τό Σάββατον (ἡ λέξις σημαίνει καταπαύσιν, διότι πρέπει νά καταπαύωμεν ἐν αὐτῇ πάσας ἐργασίας)&· καί μετὰ τήν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος μετετέθη παρὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν εἰς τήν Κυριακήν, εἰς ἀνάμνησιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδή, καθὼς ἐφορτάζον πάλαι τό Σάββατον οἱ Ἰουδαῖοι, διότι κατέπαυσεν ὁ Θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπό πάντων τῶν ἔργων τῆς δημιουργίας. Οὕτως ἐφορτάζουσι δικαίως οἱ Χριστιανοί τήν Κυριακήν, διότι κατ' αὐτήν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατέπαυσεν, ἤγουν ἐτελείωσεν τό ἔργον τῆς ἡμετέρας ἀπολυτρώσεως, ἧτις εἶνε τρόπον τινά μία νέα δημιουργία. Ἴνα δέ ἀγιάζωμεν τήν εὐλογημένην ταύτην ἡμέραν, καί ἐφορτάζωμεν, καθὼς εὐαρεστεῖται ὁ Θεός, εἶνε ἀναγκαῖον.

1. Νά καταπαύωμεν ἀπό πάσης ἐργασίας, οὐ μόνον ἡμεῖς, ἀλλά καί ὁ δούλος καί ἡ παιδική ἡμῶν· νά μακρύνωμεν τόν νοῦν ἡμῶν ἀπό πάσης βιωτικῆς μερίμνης καί ματαιᾶς ἀσχολίας, καί νά ἀσχολώμεθα εἰς μόνην τήν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα εὐφρανθῶσιν καί αὐτά τὰ ἄλογα ζῶα διά τῆς ἐργασίας τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐορτή αὕτη πρέπει νά φυλάττεται ἀκριβῶς, ἐκτός ἂν ἐμποδίσῃ ἡμᾶς ἀπαραίτητος ἀνάγκη· ὡς ἡμεῖς πρᾶγμα, ἐπιδρομή ἐχθροῦ, ἀσθένεια φίλου, ἢ ἄλλο τι ὠφέλιμον εἰς τό κοινόν, ὅπερ δέν δέχεται ἀναβολήν καιροῦ. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις πληροῦντες τὰ πρός ἀλλήλους καθήκοντα, δέν παραβαίνωμεν τήν ἐντολήν ταύτην· ἐξ ἐναντίας φυλάττομεν τόν Θεῖον νόμον κατ' ἄλλον τρόπον, καί ἐπομένως δέν καταφρονεῖται διά τούτο τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Τούτο βεβαίως καί αὐτός ὁ Σωτήρ, λέγων· «Τό Σάββατον διά τόν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διά τό Σάββατον» (-Μάρκ. β', 27), τουτέστι δύναται ὁ ἄνθρωπος νά παραβλέψῃ τόν περί τοῦ Σαββάτου νόμον, ὡςάκις τό ἀπαιτεῖ ἡ σωτηρία καί ἡ ὠφέλεια

τοῦ πλησίον.
 2. Νά φοιτῶμεν εἰς τόν Ναόν τοῦ Κυρίου καί νά εὐχαριστῶμεν εἰς τᾶς δημοσίας συνάξεις τόν εὐσπλαχνον Θεόν καί ἀγαθόν Προνοητήν δι' ὅλας αὐτοῦ τᾶς πρός ἡμᾶς εὐεργεσίας· νά γνωρίζωμεν τᾶς ἀμαρτίας ἡμῶν καί τὰ πταίσματα, καί νά τὰ ἐξομολογώμεθα μετ' ἀληθινῆς εὐλαβείας, παρακαλοῦντες τήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, νά βοηθῆσῃ ἡμᾶς εἰς τό ἐξῆς διά τῆς χάριτος αὐτοῦ, καί νά μή στερήσῃ τήν εὐλογίαν αὐτοῦ· νά μεταλαμβάνωμεν τήν ἀγίαν Ἐὐχρηστίαν ἀξίως καί συνεχῶς· ν' ἀκούωμεν

Μνήσθητι τήν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. Ἐξ ἡμέρας ἔργα καί ποιήσεις πάντα τά ἔργα σου τῇ δέ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καί ὁ υἱός σου καί ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καί ἡ παιδική σου, ὁ βοῦς σου καί τό ὑπόζυγιόν σου καί πᾶν κτήνος σου καί ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γάρ ἕξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τόν οὐρανόν καί τήν γῆν καί τήν θάλασσαν καί πάντα τά ἐν αὐτοῖς καί κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ διά τούτο εὐλόγησε Κύριος τήν ἡμέραν τήν ἑβδόμην καί ἡγίασεν αὐτήν.

Ἐξοδος κεφ. Κ' 8-11

ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μετ' εὐλαβείας τήν προσευχήν, τήν ψαλμοψῆδον καί τήν διδασχῆν τοῦ Θεοῦ λόγου. Πρέπει δέ νά φοιτῶμεν εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ οὐ μόνον τᾶς Κυριακᾶς, ἀλλά καί τᾶς ἄλλας ἑορτᾶς τοῦ Κυρίου καί τῶν ἁγίων αὐτοῦ, καί νά σπουδάζωμεν διά τῆς σωτηριώδους ταύτης ἀσχολίας καί νά προκόπτωμεν εἰς τήν εὐσέβειαν.

3. Οἱ κατοικοῦντες μακράν τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἐμποδιζόμενοι νά ὑπάγωσιν ἀπό ἀνάγκης τινός, πρέπει τᾶς ἑορτᾶς ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ εὐρίσκονται, νά προσεύχονται διά τῆς ἀναγνώσεως εὐσεβῶν βιβλίων. Ὅσοι ὅμως δέν ἠξυεῦρουσιν ν' ἀκροάζωνται ἄλλους ἀναγινώσκοντας.

4. Ἐν ἐκάστη οἰκίᾳ πρέπει οἱ γονεῖς νά διδάσκωσιν τά τέκνα, οἱ κύριοι τούς δούλους, οἱ διδάσκαλοι τούς μαθητάς, οἱ ὑπερσείμενοι τούς ὑποκειμένους, καί ἕκαστος, τόν πλησίον αὐτοῦ· νά καταγῶσιν αὐτούς τόν νόμον τοῦ Κυρίου, καί νά ἀνασχολοῦνται πάντοτε ὀδηγοῦντες αὐτούς εἰς τόν φόβον τοῦ Θεοῦ.

5. Πρέπει ἐξαίρετως τᾶς ἑορτᾶς νά βοηθῶμεν τούς ἐν ἀνάγκῃς ἐκ πᾶν ὑπαρχόντων ἡμῶν, ἢ νά δίδωμεν ἐλεημοσύνην εἰς διατροφῆν τῶν πτωχῶν. Πρέπει νά δίδωμεν εἰς τούς Ἐκκλησιαστικούς, ὡς ὑπῆρτας τῆς Ἐκκλησίας, τὰ πρός ζωὴν ἀναγκαῖα, διά νά ἐργάζωνται τό ἴδιον ἐπάγγελμα μετὰ χαρᾶς καί μὴ στεναζόντες (Ἐβρ. ιγ', 17). «Ἄξιον

γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ εἶσθαι». (Λουκ. 17. Α, Κορινθ. θ, 13, 11, Α', Τιμοθ. ε', 17,18). Πρέπει νά δίδωμεν εἰς τᾶς ἀνάγκας, καί εἰς τήν ἀγοράν τῶν ἀναγκαίων σκευῶν τῆς Ἐκκλησίας, εἰς οἰκοδομήν Νοσοκομείων διά τούς ἀσθενεῖς καί γέροντας, εἰς σύστασιν Σχολείων, εἰς ὑποδοχῆν ξένων, καί εἰς ἐξαγοράν αἰμαλώτων. Ὁ πράττων ταῦτα αὐτός ἀγιάζει τό Σάββατον τοῦ Κυρίου, καί ἄρχεται ἀπό τῆς παρουσίας ζωῆς νά ἐφορτάζῃ τό αἰώνιον ἐκεῖνο Σάββατον, ἤγουν αὐτός δοκιμάζει ἐκείνην τήν ἀνάπαυσιν, ἧς τήν τελείαν ἀπόλαυσιν

δαπανῶσι τόν πολῦτιμον τοῦτον καιρόν καθήμενοι ἀργοί ἢ περιεργόμενοι ἐδῶ καί ἐκεῖ, ἢ παριστάμενοι εἰς σκανδαλώδη καί θεατρικά δράματα, ἢ εἰς ἀσχήμονα παιγνίδια, καί ἄλλας τοιαύτας ἀσεβείας. Καί συγκεκριμένως νά εὐθυμῆσῃ τις τήν Κυριακήν πρός ἀνακούφισιν τῶν σωματικῶν πόνων, πρέπει ὅμως νά προσέχῃ νά μή βλάψῃ διά τούτου τήν ἴδιαν ψυχήν, νά μή ζημιώσῃ, τόν πλησίον καί νά μή σκανδαλίσῃ τινά.

3. Ὅσοι φοιτῶσι μὲν εἰς τήν Ἐκκλησίαν, φοιτῶσι δέ ἢ ἀπό ἀπλῆς συνήθειας, ἢ ἵνα φυλάξωσι τό πρέπον, ἢ καί νά περῶσι τόν καιρόν, καθὼς καί ὅσοι ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀκολουθίας καί τῶν ἱερῶν τελετῶν φλυαροῦσι, γελῶσιν, ἀστεϊεύονται, συλλογίζονται τὰ ἐπίγεια, καταγελῶσι τόν πλησίον, δέν ἀκούουσιν μετὰ προσοχῆς τήν πνευματικὴν διδασκαλίαν ἢ καί κρῖνωσιν αὐτήν κατὰ τᾶς ἰδίας ἐννοίας· διότι ἡ διδασχῆ, ὡς καί ἂν εἶνε ἡ φράσις, ἢ τὰ σχήματα τοῦ διδάσκοντος, πρέπει νά ἀκούηται μετὰ εὐλαβείας· ἐπειδή κηρύττει τόν λόγον τοῦ Θεοῦ.

4. Ὅσοι δέν γνωρίζωσι μήτε θέλουσι νά μάθωσι τόν νόμον τοῦ Θεοῦ καί δέν ἀσχολοῦνται εἰς ἀνάγνωσιν εὐσεβῶν βιβλίων, ἀλλ' ἐξεναντίας ἀναγινώσκουσι σκανδαλώδη καί ὀλέθρια συγγράμματα καί τελευτῶσιν οὕτως τήν ἄθλιαν αὐτῶν ζωὴν εἰς μεγάλην ἄνοιαν τῆς εὐσεβείας.

5. Ἀμαρτάνουσι προεὶτι εἰς αὐτὴν τήν ἐντολήν ἐκεῖνοι οἱ ἀσεβεῖς ποιμένες, οἱ μὴ διδάσκοντες τό ποιῆμα αὐτῶν, μήτε κηρύττοντες εἰς αὐτοὺς τόν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐπ' Ἐκκλησίας, ἢ (ἂν εἶνε ἀγράμματοι) δέν ἀναγινώσκουσι ἄλλο Ἐκκλησιαστικόν βιβλίον· αὐτοὶ οὐκ εἰσέρχονται εἰς τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, μήτε ἄλλους ὀδηγοῦσιν εἰς αὐτήν (Ματθ. κγ', 13). Πρὸ τούτων, οἱ ἀναγινώσκοντες ἢ ψάλλοντες ἐπ' Ἐκκλησίας χωρὶς εὐλαβείας καί προσευχῆς, μετὰ μεγάλης ταχύτητος καί προξενούντες ἐπομένως σκάνδαλον ἀντὶ ὠφελείας·

+ Κωνσταντίνος Αν. Δεληγιάννης
 Ιερέως καὶ Διδάσκαλος
 Γρα τῆν ἀντιγραφή
 Η εγγονή του
 Χρυσούλα Αν. Δεληγιάννη

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

(Καταχωροῦνται ποσά ἀνω των 20 ευρώ)	
Ιωάννης καὶ Χρήστος Βαρδουλιώτη	200 ευρώ
Βασίλειος Χουντάλας	100 \$ Αυστραλίας
Ανώνυμος	50 ευρώ
Παπαδημητρίου Δημήτριος του Βασ.	150 ευρώ
Μιχάλης Ζερβογιάννης του Κων.	100 ευρώ
Δημήτριος Ζερβογιάννης του Ευαγ.	50 ευρώ
Ιωάννης Προκόπος του Αθαν.	20 ευρώ
Απόστολος Κουτούλας του Δημ.	300 \$ Αυστραλίας
Δημήτριος Δεληγιάννης του Ηλία	30 ευρώ
Κατραλή Χριστίνα του Χαρ.	25 ευρώ
Κατραλή Σταυρούλα Χα Χαρ.	25 ευρώ
Σταυρούλα Ευσταθίου-Κουκουναρά	50 ευρώ
Χρυσούλα Κατραλή του Δημ.	50 \$ Αυστραλίας
Παναγιώτης Δούκας του Νικ.	70 \$ Αυστραλίας
Φωτόπουλος Γεώργιος του Χρ.	30 ευρώ
Φωτόπουλος Μιχαήλ του Ευαγ.	100 Ευρω
Χρήστος Δεληγιάννης του Αντων.	100 ευρώ
Αναστάσιος Παῖσοπουλος του Παν.	50 ευρώ
Τρύφωνας καὶ Σοφία Δεληγιάννη	200 \$ Αυστραλίας
Χρήστος καὶ Αθανάσιος Παπασπυρίδης	1.000 ευρώ
Ρούμπος Βασίλειος	50 \$ Αμερικής
Εικοσιδέκας Ιωάννης του Χρήστου	20 ευρώ
Παναγιώτης Παπαδημητρίου του Βασ.	50 \$ Αμερικής
Ιωάννης Παπασπυρίδης	100 ευρώ
Λεωνίδας Χονδρός του Κων/νου	50 ευρώ
Φώτιος Δεληγιάννης του Παν.	100 \$ Αμερικής
David & Patricia Lemons	150 \$ Αμερικής
Δεληγιάννη Χρυσούλα του Αναστασίου	20 ευρώ
στη μνήμη του παππού της παπα-Κώστα	

PELOPONNISOS TRAVEL
 ΜΕΛΟΣ HATTA
 MANAGER
BIKY ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ / ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
 ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΚΕΤΑ / ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
 ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ / ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ
 ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
 ΣΥΝΕΔΡΙΑ / ΕΚΘΕΣΕΙΣ
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ
 ΤΑΞΙΔΙΑ ΚΙΝΗΤΡΩΝ

ΚΥΠΡΟΥ 1 (ΠΛ. ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ), Τ.Κ. 22 100 ΤΡΙΠΟΛΗ
 ΤΗΛ 2710 224102 | FAX 2710 224072 | ΚΙΝ 6973 734698
 e-mail: p.travel@otenet.gr

ΑΦΟΙ Ν. ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗ
 Κεφαλόβρυσος Κανδύλας,
 Τηλ.: 27960-22004, Τηλ. & Fax: 27960-22350
 E-mail: info@taverna-hani.gr
 www.taverna-hani.gr

Ο ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ»

Ελάβαμε και δημοσιεύουμε επιστολή του αγαπητού συμπατριώτη Φώτη Παν. Δεληγιάννη από την Καλιφόρνια ΗΠΑ, σχετικά με το θέμα στο οποίο είχε αναφερθεί ο συμπατριώτης Κώστας Πρίαμος στο άρθρο του «ΗΓΕΤΕΣ» που εδημοσιεύθη στα «ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ» στο φύλλο 64, Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2009:

25η Αυγούστου 2009
Καλιφόρνια ΗΠΑ

Προς
τον Σύλλογον Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»
Αγαπητοί συμπατριώτες, χαίρετε!

Συγχαρητήρια για την ωραία δουλειά που κάνετε ως Σύλλογος αλλά και για την έκδοσιν των «Κανδυλιωτικών».

Αιτία της επιστολής μου είναι το άρθρο του κυρίου Κώστα Πριάμου «ΗΓΕΤΕΣ» και συγκεκριμένα η παράγραφος «το αμερικανοπληρωμένο Δικαστήριο της Χάγης»!

Εάν πράγματι αυτό έχει κάποια δόση αλήθειας - επιτρέψτε μου να εκφράσω τις αμφιβολίες μου -

τότε σ' αυτό το θέατρο που παίζεται στη διεθνή σκηνή, όλοι οι ηθοποιοί του κόσμου είναι κομπάρσοι και οι Αμερικανοί πρωταγωνιστές.

Και αν αυτό αληθεύει, τότε όλοι οι λαοί είναι πιόνια των Αμερικανών και γι' αυτό θα πρέπει να ντρέπονται.

Παρακαλώ, λοιπόν, τον κ. Κώστα Πρίαμο, να προσκομίσει ό,τι στοιχεία και ντοκουμέντα διαθέτει για να μας πείσει κι εμάς, οι οποίοι έχουμε διαφορετική γνώμη.

Τέλος θα ήθελα να εκφράσω την ταπεινή μου γνώμη, ότι τέτοια ακραία φαινόμενα δεν ωφελούν κανέναν, και ιδιαιτέρως τη μικρή και αγαπητή μας Ελλάδα! Εκφράσεις τέτοιου είδους, από εκπροσώπους οργανισμών και κομμάτων έχουν κάνει μεγάλη ζημιά στην πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ, μ' αγάπη
Φώτης Π. Δεληγιάννης

Εσωκλείστως λαμβάνετε επιταγή \$100 (εκατό) δολαρίων.

Ο ΓΕΡΟ-ΣΥΓΓΛΥΚΑΣ ΚΑΙ Η ΝΗΣΤΕΙΑ

Από μαρτυρία του γιου του Γιώργη

Αληθινή περιγραφή του γεγονότος που έγινε στην Κανδήλα, και συγκεκριμένα στο κანი της Κουρπιάς την εποχή που ο γέρο-Σύγγλυκας ήταν 28 χρονών.

Μάς διηγείται ο γιός του μπαρμπα-Χρήστου του Σύγγλυκα, ο Γιώργης. Μας είπε: Όταν ο πατέρας του ήταν 28 χρονών ο ίδιος ήταν 11 χρονών διότι ο πατέρας του παντρεύτηκε 16 χρονών. Τον είχαν διορίσει αμπελοφύλακα μαζί με δύο άλλους Κανδυλιώτες τον Βασίλη τον Καρυοφύλα - και κάποιον άλλον του οποίου ο Γιώργης δεν θυμάται το όνομά του. Ήταν ανήμερα του Σταυρού, ημέρα νηστείας ακόμη και από λάδι και από κρασί. 14 Σεπτεμβρίου. Τότε κάποια ώρα επείσασαν και πήγαν στο κანი στην Κουρπιά και ζήτησαν από την γριά Σταθού να τους φτιάξει κάτι να φάνε. το μαγαζί, ας το ειπούμε έτσι, ήταν στο ισόγειο, και επάνω ήταν το σπίτι της Σταθούς, του άντρα της κλπ. Μη φαντασθείτε κανένα καινούργιο σπίτι, καλύβι ήταν με ξύλινα πατώματα όπου ήταν τρύπα. τους λέει η γυναίκα: Δεν έχω τίποτα, ρε παιδιά, γιατί σήμερα είναι του Σταυρού και νηστεύουμε. εσύ νήστευε, της λένε, εμείς θα φάμε. Λαγίνα έχεις με τσιγαρίδες; την ρωτάνε. και τους λέει έχω. Ε, γέμισε

το τηγάνι ρίξε και αβγά και κάνε γρήγορα γιατί πεινάμε. έβαλε η Σταθού κάτι μεγάλα κομμάτια τσιγαρίδες έριξε και αβγά τα έφτιαξε, καλά, και τους έβαλε το τηγάνι επάνω στο τραπέζι μπροστά τους να φάνε.

(Τότε δεν υπήρχαν πιάτα έτρωγαν όλοι μαζί μέσα από το τηγάνι).

Να το θαύμα!

Τί έγινε τότε. Ένα μεγάλο φίδι (δεντρογαλιά) 1 1/2-2 μέτρα, έπεσε από το πάτωμα (νταβάνι) μέσα ακριβώς στο τηγάνι, κουδουριάστηκε γύρω από το φαγητό κάνα δυό βόλτες και σπύκωσε το κεφάλι του ψηλά και τους φοβέριζε. το φαγητό

ήταν καυτό, ότι το έβγαλε η γυναίκα από την φωτιά, και το φίδι, μέσα εάν δεν είναι αυτό θαύμα από τον Θεό! Τους έδειξε ότι η θρησκεία μας είναι αληθινή, και η νηστεία επιβάλλεται. Φαντασθείτε τον φόβο τους. Σπκώθηκαν σκότωσαν το φίδι, έδωσαν μιά κλωτσιά, στο τραπέζι με το φαγητό, και έφυγαν δοξάζοντας τον Θεό. Από εκείνη την ημέρα ο Σύγγλυκας έλεγε στα παιδιά του και σε άλλους να μην τρώνε ποτέ του Σταυρού!

Άλλο θαύμα πού έδειξε ο Θεός στον Σύγγλυκα.

Μαρτυρία του Χαράλαμπος Ξηρογιάννη (Χαρβάλω). Ο Χαράλαμπος και ο Σύγγλυκας ερχόντουσαν από την Βόχα. Είχαν ένα μουλάρι και ερχόντουσαν στο χωριό. Στο δρόμο κάπου σταμάτησαν σε ένα μαγαζί να ξαποστάσουν. Η ημέρα ήταν 29 Αυγούστου, όπου γιορτάζουμε την εορτή του Αγίου Ιωάννου του νηστευτή! (την ευρεσιν της κεφαλής του). Ο Σύγγλυκας παρήγγειλε φαγητό να φάει. Τον λέει ο Χαμαλόγιαννης: Μην τρώς σήμερα διότι είναι γιορτή και νηστεύουμε. Αυτός όμως δεν άκουγε: έφαγε καλά, και ξεκίνησαν να φύγουν. Μετά από καμιά ώρα αρρώστησε ο Σύγγλυκας «του πεθαμού», έπεσε κάτω, δεν μπορούσε να περπατήσει. Τιμωρήθηκε από την ανεχοργαγία του. με κόπο μεγάλο τον έβαλε ο Χαράλαμπος στο μουλάρι και μετά από 6-8 ώρες τον ήφερε στο χωριό άρρωστος, LIKE A DOG πού λέμε. Και εδώ έδειξε ο Θεός ότι αυτές τις 2 ημέρες και όλη την σαρακοστή (Τετάρτες και Παρασκευές) πρέπει να νηστεύουμε.

Λεωνίδας Κ. Χονδρός
Ιεροψάλτης

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ο Σύλλογός μας στο άκουσμα του τραγικού και άδικου χαμού των αγαπητών συμπατριωτών μας Παναγιώτη και Φωτεινής Στριφτόμπολα, μαζί με την έκφραση των βαθιών του Συλληπητηρίων στα παιδιά τους και στα αδέρφια τους, απέστειλε στον Σύλλογο των εν Τορόντο Κανδυλιωτών (Καναδά) το ποσό των 150 ευρώ, στην μνήμη τους.

Ο Πρόεδρος
Π. Ευσταθίου
Η Γραμματέας
Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου

ΤΟ ΚΑΝΤΥΛΑΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Έτσι λέγανε στο χωριό μας το παιδί που από την ελνοοσία είχε μεγαλώσει το συκώτι του και η σπλήνα του.

2. Έτσι λένε στο χωριό μας το κοντό και αδύνατο στάχυ που βγαίνει από την ίδια ρίζα δίπλα στο μεγάλο και κύριο - Το 72 με ελληνικούς αριθμούς.

3. Προσotάζει και απελευθέρωση (αντιστρ. προστ.) - Αναφορική αντωνυμία θηλ. γεν. ενικού (αντιστρ.) - Συμπεραίνει.

4. Ποταμός της Γερμανίας (αντιστρ.) - Την έχουν όλα τα παπούτσια (γεν.).

5. Μεγάλα πολεμικά ιστοφόρα του 19ου αιώνα (με άρθρο) - Συνδετικός σύνδεσμος.

6. Οριστικό βερβό της Ισπανικής (αρσ.) - Σ' αυτή βάζουν οι στρατιώτες το βερνίκι και τη βούρτσα των παπουτσιών (αντιστρ.) - Μερικά από τα ...όλα.

7. Οι γιαγιές μας, την τηρούσαν αυστηρά - Χαϊδιάρικη συμπεριφορά, κάμωμα.

8. «Θέλουμε... τσαι γάδαρο τσαι μούστο τσαι βαγένια» - Ο αγίνωτος (αντιστρ., καθαρ.).

9. Άρθρο θηλ. (καθαρ.) - Είπε το «μνήσθητί μου...».

10. Το περήφανο βουνό μας με τη μοναστική πολιτεία του (με άρθρο) - Αναφορική αντωνυμία (αρσ. καθαρ.) - Φαγωμένη κι από τις δυο μεριές... μύτη.

11. Βουνό της Αττικής - Κτητική αντωνυμία της αρχαίας (α' προσ., αρσ.).

12. Αυτός που κατάλαβε κάτι (μετοχή, αρσ., αντιστρ.) - Άργυρος (αντιστρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ανήκαν στην Κοινότητα Κανδύλας (αιτ. πληθ.).

2. Επώνυμο οικογενείας της Κανδύλας - Σημαίνει και όταν.

3. Στη γιορτή αυτής της Αγίας δεν άπλωναν έξω άσπρα ρούχα (ονομ., αντιστρ.) - Αυτός «ερχότανε» όταν τελειώνει το κρασί του βαγενιού.

4. «Στου... την καλύβα» (τοποθεσία του χωριού μας).

5. Νότα βυζαντινής μουσικής (αντιστρ.) - Συνώνυμο του κυλάει - Εμπρόθετο άρθρο.

6. Και τα αστεία την έχουν - Ο Θεός είναι το «υπέρτατο...».

7. Το ψηλότερο βουνό της Κρήτης - Μισό... κουκί (καθαρ.) - Μουσική νότα (αντιστρ.).

8. Δηλώνουν ποιότητα - Υπάρχει στο πρόσωπό μας (καθαρ., αντιστρ.) - Του αρέσουν τα μάλλινα (καθαρ.).

9. Συνεχόμενα στο αλφάβητο - Ο ψυχικά και ηθικά καθαρός (με άρθρο) - πρόθεση (αντιστρ.).

10. Μουσική νότα (αντιστρ.) - «Πότ' αβγά, πότε τυρί, δεν μας λείπει η...».

11. Μακρόβιος

12. Παρατσούκλι οικογένειας συμπατριώτη μας (με άρθρο) - Δικά σου (καθαρ.).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

I. - Το Τ.Σ. Κανδύλας και ο Σύλλογός μας ευχαριστούν θερμά το Νομάρχη μας κ. Δημήτρη Κωνσταντόπουλο για τη διάθεση μηχανήματος για την κατασκευή του δρόμου Κανδύλα - Μάτι (Γκιάζα) από Λακώματα.

II. - Επίσης ευχαριστούν θερμά και τους αγαπητούς συμπατριώτες μας Χαράλαμπο Γεωργ. Ζιαζιά και Φώτη Βασ. Προκοπίου για τη δωρεάν επισκευή της κεντρικής πόρτας του Νεκροταφείου μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο Σύλλογός μας ευχαριστεί θερμά τους αδελφούς Χρήστο και Θανάση Παπασπυρίδη για την προσφορά των 1000 ευρώ.

Ο Πρόεδρος
Π. Ευσταθίου

Η Γραμματέας
Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου

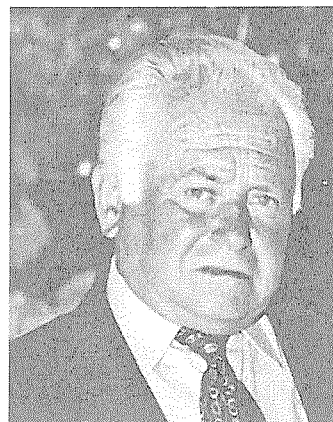

ΦΑΝΟΠΟΙΪΑ - ΒΑΦΕΣ

ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΥΦΩΝΑΣ

ΕΥΚΑΛΥΠΤΩΝ 37 (από ΛΕΩΦ. ΚΑΒΑΛΑΣ 105), ΤΗΛ. 34.26.266

ΒΑΣΙΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόσφατα «έφυγε» από κοντά μας ένας σεμνός, τίμιος και γενικά «άξιος» με όλη τη σημασία της λέξης, άνθρωπος.

Ο Βασίλης ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο λόγος του ήταν συμβόλαιο. Η γνώμη του πάντα σεβαστή. Η συνέπεια του παροιμιώδης.

Επιτυχημένος απόλυτα επαγγελματικά, δημιούργησε μια εξίσου επιτυχημένη οικογένεια, παράδειγμα προς μίμηση.

Ο ξαφνικός του χαμός μας λύπησε όλους, όμως ένα «τέλος» ειρηνικό αναμάρτητο και ανεπαίσχυντο είναι μία «αμοιβή» για ένα σωστό άντρα. Αιωνία σου η μνήμη αγαπητέ ξάδερφε. Αναπαύσου εν Ειρήνη.
Σ.Α.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Γεώργιος Κων. Μίχας και η σύζυγός του Γιώτα το γένος Αθανασίου Μελλή απόκτησαν το δεύτερο παιδί τους - αγόρι την 5-9-2009.
Ευχόμαστε να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Την 7-7-2009 η Ελισάβετ (Λίζα) Χρ. Λαγού, εβάφτισε την κόρη της στον ιερό ναό της Μεγαλόχαρης της Τήνου. Νονά ήταν η Γωγώ Νικ. Κουιμελή που έδωσε στη νεοφώτιστη το όνομα Δανάη.

- Την 12-7-2009 η Νάνσυ Κουτσαγγέλη - Λαγού εβάφτισε στο μοναστήρι Κανδύλας την κόρη της που ονομάστηκε Παναγιώτα. Νονά ήταν η Γωγώ Νικ. Κουιμελή.

- Ο Δημήτριος Θεοφ. Βαρδουινιώτης και η σύζυγός του Ελπίδα - Πέρσα εβάφτισαν την 15-8-2009 στο μοναστήρι Κανδύλας το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Θεοφάνης.

- Ο Κων/νος Ιωαν. Παναγάκης, γιος της Ευανθίας Στέλιου Μπίσια, και η σύζυγός του Αικατερίνη εβάφτισαν την 15-8-2009 στο μοναστήρι Κανδύλας το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Αριστοτέλης. Νουνοί ήταν η αδερφια Μιχάλης και Φωτούλα Γεωργ. Ευσταθίου. Το τραπέζι έγινε στην ταβέρνα Κώστα Μπίσια.

- Ο Κων/νος Ιωαν. Παναγάκης, γιος της Ευανθίας Στέλιου Μπίσια, και η σύζυγός του Αικατερίνη εβάφτισαν την 15-8-2009 στο μοναστήρι Κανδύλας το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Αριστοτέλης. Νουνοί ήταν η αδερφια Μιχάλης και Φωτούλα Γεωργ. Ευσταθίου. Το τραπέζι έγινε στην ταβέρνα Κώστα Μπίσια.

- Η κυρία Ευθυμία Νικ. Οικονομοπούλου και οι δυο γιοι της Μιχάλης και Βαγγέλης με τις συζύγους τους Σοφία και Ελένη και τα παιδιά τους ήρθαν από το Τορόντο του Καναδά και εβάφτισαν στο μοναστήρι Κανδύλας την 16-8-2009 το πρώτο παιδί του

Μιχάλη που ονομάστηκε Νικόλαος, παίρνοντας το όνομα του αείμνηστου παππού του Νικολάου Οικονομοπούλου.

Νουνοί ήταν ο Ηλίας Πυργάκης και η σύζυγός του Αικατερίνη το γένος Γεωργίου Οικονομοπούλου που ήρθαν κι αυτοί από το Τορόντο.

Το τραπέζι έγινε στο «Χάνι» της Κανδύλας με πολλούς προσκεκλημένους από τον Καναδά, την Κανδύλα και την Πάτρα απ' όπου κατάγεται η γιαγιά του νεοφώτιστου.

- Ο Παναγιώτης Δημητράκης και η σύζυγός του Λίτσα το γένος Μιχαήλ Δημητροπούλου εβάφτισαν την 16-8-2009 στο εξωκλήσι Ζωοδόχου Πηγής Κάρτσοβας Τρίπολης το δεύτερο παιδί τους που ονομάστηκε Μιχαήλ.

Νουνοί ήταν ο Γιώργος και η Ελισάβετ Ιερεμία.

Το τραπέζι έγινε στο εξοχικό κέντρο «Κάρτσοβα».

- Ο Φάνης Γεωργ. Προκόπος και η σύζυγός του Μαρία εβάφτισαν την 23-8-2009 στον ιερό ναό Αγίου Νεκταρίου Κανδύλας το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Αμαλία.

Νουνοί ήταν ο Βαγγέλης Λαρδίκος και η σύζυγός του Αικατερίνη.

Το τραπέζι έγινε στο «Χάνι» Κανδύλας.

- Ο Παναγιώτης Δημ. Βουρδουινιώτης και η σύζυγός του Αλεξάνδρα το γένος Ανδρέα Βλάχου εβάφτισαν την 22-8-2009 στο μο-

ναστήρι Κανδύλας το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Παναγούλα.

Νουνοί ήταν ο Μαρίνης και η Χρύσα Μουστογιάννη. Το τραπέζι έγινε στην ταβέρνα του Βασιλή Μπίσια.

- Ο Κώστας Χαρ. Ζερβογιάννης και η σύζυγός του Παναγιώτα εβάφτισαν την 29-8-2009 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Αμπελακίου το δεύτερο παιδί τους που ονομάστηκε Θεόδωρος.

Νουνά ήταν η Μαρία Λαντούρη. Το τραπέζι έγινε στο κέντρο «Πλάτανος» στην Ασέα.

- Ο Ηλίας Κουρτέσης και η σύζυγός του Σοφία εβάφτισαν την 30-8-2009 στον ιερό ναό Αγίου Νεκταρίου Κανδύλας το δεύτερο παιδί τους που ονομάστηκε Γεώργιος.

Νουνοί ήταν ο Χρυσάνθος Δημ. Ηλιόπουλος.

Το τραπέζι έγινε στην Ταβέρνα του Βασιλή Μπίσια.

- Ο Αθανάσιος Ιωαν. Προκόπος και η σύζυγός του Παναγιώτα το γένος Ζορμπαλά εβάφτισαν την 30-8-2009 στον ιερό ναό Παναγίας Γιάτρισσας Τρίπολης το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Βασιλική-Αναστασία.

Νουνοί ήταν ο Βασίλειος Μυλωνάς και η Αικατερίνη Μπιστολά. Το τραπέζι έγινε στο «Χάνι» Κανδύλας.

- Ο Βασίλειος Χρ. Μπίσιας και η σύζυγός του Αγγελική το γένος Βασίλ. Ζιαζιά εβάφτισαν την 5-9-2009 στο νέο ιερό ναό Αγίου Κοσμά του Αιτωλού Κανδύλας το δεύτερο παιδί τους που ονομάστηκε Χρυσούλα.

Νουνοί ήταν ο Κων/νος Παπακώστας.

Το τραπέζι έγινε στην ταβέρνα τους.

- Ο Θεόδωρος Χαρ. Μούργελας και η σύζυγός του Νίκη εβάφτισαν την 12-9-2009 στον ιερό ναό Γεννήσεως Χριστού Κανδύλας το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Χαράλαμπος.

Νουνοί ήταν ο Στάθης Δημ. Γιαννιάς και η μητέρα του Αικατερίνη.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

- Ο Βασίλειος Χρ. Ρουμελιώτης και η Σούλα Νικ. Γιαννακοπούλου από την Αλέα Τεγέας παντρεύτηκαν την 12-9-2009 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Αλέας Τεγέας.

Το γαμήλιο τραπέζι έγινε στο κτήμα «ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ» Τρίπολης.

- Ο Άγγελος Αποστ. Βγενόπουλος και η Αρχοντούλα Νεζερίτη, κόρη του Δημητρίου και της συγχωριανής μας Κωστούλας Χρ. Εικοσιδέκα, παντρεύτηκαν την 26-9-2009 στον ιερό ναό Παντοκράτορος Πατρών.

Το γαμήλιο τραπέζι έγινε στο «Κτήμα Ελαιώνα» στο Θεριανό Πατρών.

- Ο Γεώργιος Ιωάννου Χουντάλας και η Μαρία Νικολ. Φιλοπούλου παντρεύτηκαν την 30-5-2009 στην Παναγίτσα Βούλας.

- Ο Γεώργιος Μωραϊτίης του Ηλία και της συγχωριανής μας Τούλας Φωτίου Προκόπου και η Τάνια Γεωργίου Σπανάκη παντρεύτηκαν την 10 Οκτωβρίου 2009 στον ιερό ναό Αγίας Μαρίας Εκάλης.

Η δεξίωση έγινε στο «Άλσος Νυμφών» Αφιδών.

- Ο Αλέξης Βαρδουινιώτης του Σπύρου και της Ευαγγελίας και η Κανέλλα Καράμπελα του Γεωργίου ετέλεσαν τους γάμους τους το Σάββατο 10 Οκτωβρίου 2009 στον ιερό ναό της Αγίας Σοφίας στον Πειραιά.

Ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε την 18-7-2009 στη Μελβούρνη Αυστραλίας και εκηδεύτη εκεί την 21-7-2009 ο Χαράλαμπος Στεφάνου Πανόπουλος, ετών 62.

- Πέθανε την 14-8-2009 στην Κανδύλα και εκηδεύτη εκεί την 16-

8-2009 ο Παναγιώτης Ιωαν. Ζερβογιάννης, ετών 93.

- Πέθανε την 29-8-2009 στην Κανδύλα και εκηδεύτη εκεί την επομένη ο Βασίλειος Κων. Οικονομοπούλος, ετών 79.

- Πέθανε την 24-9-2009 στην Κόρινθο και εκηδεύτη εκεί την επομένη η Γεωργία σύζυγος Ιωάννου Σκάζα το γένος Στυλιανού Γιαννακοπούλου, ετών 80.

- Πέθανε και εκηδεύτη στην Κανδύλα την 12-10-2009 η Γιαννούλα χήρα Ευαγγ. Ζερβογιάννη, ετών 96.

- Πέθανε στην Τρίπολη και εκηδεύτη στην Κανδύλα την 23-10-2009 η Βασιλική σύζυγος Γεωργίου Ευσταθίου το γένος Γεωργίου Δεληγιάννη, ετών 83.

Τους οικείους των εκλιπόντων συλλυπούμεθα εγκαρδίως.

Η ΚΑΛΟΣΥΝΑΤΗ ΚΑΙ ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ ΘΕΙΑ - ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ

Στις 12 του Οκτώβρη και με φορτίο 96 χρόνων στην πλάτη της, έφυγε από κοντά μας η θεία - Γιαννούλα η «Βάγγαινα».

Γεννημένη στα 1913 και μέσα στην καρδιά των πολέμων, έμαθε από τα μικράτα της, πλάνητας, να ζει από τα Χουνταλαίκα του Λυγουριού στα Βλάχικα της Καντύλας.

Παντρεύτηκε το Βάγγο τ' Αντώνιου κι έκανε μαζί του 5 παιδιά.

Όμως η ζωή δεν της χαρίστηκε αφού, την υποχρέωσε να κλάψει δυο παιδιά, το Γιάννη και την Τούλα.

Η θεία-Γιαννούλα, «δάσκαλος» στη ζωή, εντυπωσίαζε με τη στάση της... αφού, η καλοσύνη και η υποδειγματική καρτερία την έκαναν να ξεχωρίζεται.

Όρθια μέχρι τα τελευταία της, γλυκύτατη και καλοδεχτική με περιμενε.

Τηρώντας την υπόσχεσή μου να σηκώσω το ξόδι της...

Κι αισθανόμενος «ορφανός» από το δυσαναπλήρωτο κενό της φιλίας της,

την αποχαιρετώ μ' ένα βουβό μοιρολόι **Βασίλης Παναγάρας**

ΣΤΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗ

Την πείρα της φυλής και τον παλιό αληθινό πολιτισμό της 'χεις ενστερνισθεί από μικρή, μες στη μεγάλη πατρική φαμίλια.

Με οδηγό αυτά και το Σταυρό πορεύτηκες και στάθηκες απλή, μεγάλη και γενναία μπροστά σε ό,τι σου 'φερε η ζωή.

Μας ξάφνιαζε η συγκατάθεσή σου για το θάνατο, ακόμα κι όταν ήτανε για τα παιδιά σου.

Με το δικό σου τρόπο βιώναμε κάθε χαρά, χωρίς να φτάνουμε στην πρόκληση της ύδρης.

Ήσουν το σημείο αναφοράς όλων μας, στα δύσκολα το πρότυπο, ο σηματοδότης και το μέτρο.

Γιατί Γιαννούλα, καθώς σε λέγαμε μεγάλοι και μικροί, ευγνώμονες για τα όσα μας έμαθες, θα σε θυμόμαστε για πάντα.

Δ.Λ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΛΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ (ΜΠΕΡΕΚΛΗΣ) ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Λάμπης γεννήθηκε το 1917 στο χωριό μας Κανδύλα Αρκαδίας. Φοίτησε στο Δημοτικό σχολείο του χωριού με Δασκάλους τους αείμνηστους πλέον Μιχαήλ Ζερβογιάννη, τον θαυμάσιο αυτό δάσκαλο και άνθρωπο, τον Νικόλαο Κατσιγιάννη Λουκαίτη και τον Χαρ.Μούργελα. Λόγω φτώχειας, γιατί ο πατέρας του είχε 6 κορίτσια, δεν μπόρεσε να προχωρήσει στο Γυμνάσιο παρόλον που ήταν αριστούχος όπως και ο συμμαθητής του Βασ. Λαγός Ρίμπαρ. Γιαυτό πήγε στην Τρίπολη όπου εργαζόταν ήδη ο μεγάλος αδελφός του Βασίλης και όπου εργάστηκε ως υποδηματοποιός. Αργότερα -βρίσκεται στην Αθήνα πλέον σε μεγάλα και επώνυμα καταστήματα.

Το 1938, στις 3 Απριλίου, κατατάσσεται στο μηχανοκίνητο Σύνταγμα ιππικού στη Θεσσαλονίκη. Απολύεται μετά από 26 μήνες και κατατάσσεται εκ νέου στις 28 Οκτωβρίου 1940. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες στην Ήπειρο. Από τη Σαμαρίνα και τον Καλαμά για να ξεχειμωνιάσει τον χειμώνα 1940-1941 στο Λέκλι κοντά στο Τεπελένι. Την ημέρα της γιορτής του 10 Φεβρουαρίου 1941 τραυματίστηκε στο μέτωπο πάνω από το αριστερό μάτι. Την 2α Μαρτίου 1941 το Σύνταγμα του δέχτηκε το μεγαλύτερο βομβαρδισμό που έκανε στην Αλβανία το ιταλικό πυροβολικό με επικεφαλής το Μουσολίνι. Τζιφός βέβαια η ειρηνική επίθεση του Μουσολίνι που έφυγε στην Ιταλία ντροπισμένος. Ταυτόχρονα, το μηχανοκίνητο του Λάμπη φεύγει για την Ανατολική Μακεδονία.

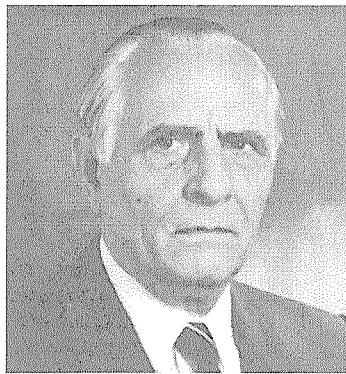
Τον Μάιο 1941 βρίσκεται στην Κανδύλα όπου το Νοέμβριο 1941 μαζί με το δάσκαλο Δημ. Γιαννιά, τον Σπύρο Παπαδημητρίου, τον Στάθη Δάλκο και τον Γιάννη Αγγελόπουλο Ταγορά -5 άτομα- ιδρύουν την τοπική οργάνωση του ΕΑΜ Κανδύλας, την οργάνωση που τόσο καλά πρόσφερε στο χωριό μας, το οποίο γλύτωσε από εμπρησμούς, εκτελέσεις, πάθη, μίσση που άλλα χωριά τριγύρω μας δεν μπόρεσαν να αποφύγουν.

Με το τέλος του πολέμου, ο Λάμπης βρίσκεται στην Αθήνα όπου αναμειγνύεται στο συνδικαλιστικό κίνημα. Εκλέγεται γενικός γραμματέας του συνδικάτου υποδηματεργατών Αθηνών, εκτελεστικός του εργατικού κέντρου Αθηνών και γενικός γραμματέας της Ομοσπονδίας εργατοϋπαλλήλων Δέρματος Ελλάδος.

Επί κυβερνήσεως Γεωργίου Παπανδρέου μέλος της Διοίκησης του ΙΚΑ με Διοικητή το Νίκο Δελμπέτρο.

Στη συνέχεια, η κούνια των συνταγματάρχων καθήρεσε τη Διοίκηση του ΙΚΑ μαζί με τις Διοικήσεις των συνδικάτων και οργανισμών της χώρας.

Με την αποκατάσταση της δημοκρα-

τίας του Ιουλίου 1974 από την κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο Λάμπης είναι και πάλι στα πόστα του, και μαζί με τους παλαίμαχους συνδικαλιστές Νίκο Παπαγεωργίου, Χρήστο Καρακίτσο, Τάκη Θεοφανόπουλο και Θωμά Θωμαΐδη αργότερα Δήμαρχο Κορίνθου, θα αγωνιστούν και θα ξανασυνδέσουν το ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα με τα διεθνή ελεύθερα συνδικάτα και τα ευρωπαϊκά συνδικάτα. Υπήρξε εισηγητής, μαζί με άλλους, της εφαρμογής του πενήτηρου στην Ελλάδα.

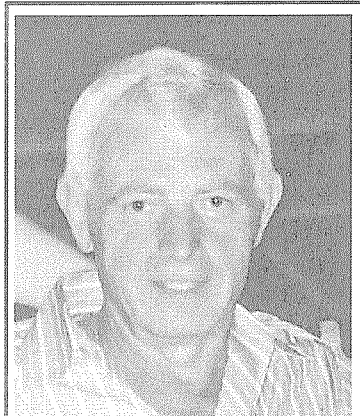
Τα χρόνια όμως περνούν, τα μαλλιά του Λάμπη λευκαίνουν και πρέπει να πάρει τη σύνταξη του παραιτούμενος από τα αξιώματά του. Ανήσυχος όπως πάντα, θα θέσει υποψηφιότητα στις δημοτικές εκλογές του 1986 με το συνδυασμό ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ του Μιλτιάδη Έβερτ, όπου εκλέγεται αναπληρωματικός.

Βαθύς γνώστης της Ελληνικής και της παγκόσμιας ιστορίας, όσο και των κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών πραγμάτων, έζησε και δραστηριοποιήθηκε σε ένα διαμέρισμα-βιβλιοθήκη κοντά στην Πλατεία Βικτωρίας. Ρήτορας δεινός, σεμνός και ζυγισμένος, μαχητικός και ασυμβίβαστος, απέφυγε κάθε δημοσιότητα. Προσπνής, καλοσυνάτος, αγαπτός, ευδιάθετος και χαμογελαστός, με λεπτό χιούμορ και φυσική ευγένεια. Από τις θέσεις που κατείχε, βοήθησε αμέριστα πάρα πολλούς συνανθρώπους μας και τις οικογένειές τους.

Παντρεμένος με τη Σωτηρία Χριστοφορίδου από τη Δράμα πρώην γραμματέα εφετών. Έχουν μία κόρη την Ελένη Παπαχρήστου η οποία εργάζεται στην Εθνική Τράπεζα, παντρεμένη με τον Βασίλη Μπνακάκη, συνάδελφο της, και 2 εγγόνια, το Χαράλαμπο και τη Χριστίνα. Έφυγε από κοντά μας στις 4 Απριλίου 2009.

Εμείς, η οικογένειά του, νιώθουμε πολύ τυχεροί που τον είχαμε στη ζωή μας! Παρά την απουσία του, νιώθουμε πάντα την παρουσία του στην καρδιά και στην ψυχή μας!

Η σύζυγος Σωτηρία και η κόρη Ελένη, Παπαχρήστου

- Σε τροχαίο δυστύχημα που συνέβη την 5-8-2009 κοντά στο Παρθένι Αρκαδίας έχασαν τη ζωή τους ο Παναγιώτης Δήμος Στριφτόμπολας ετών 65 και η σύζυγός του Φωτούλα το γένος Κων/νου Φ. Χουντάλα, ετών 59, γονείς δύο κοριτσιών και ενός αγοριού που διέμεναν στο Τορόντο Καναδά και είχαν έρθει στο χωριό μας για τις θερινές διακοπές τους.

Το θλιβερό συμβάν εβύθισε στο πένθος την κοινωνία του χωριού μας και όλους τους Κανδυλαίους που βρίσκονταν στο χωριό για το 15Αύγουστο.

Η κηδεία τους έγινε στο Τορόντο, όπου μεταφέρθηκαν οι σοροί τους, την 14-8-2009.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ευχαριστούμε ολόθερμα όλους τους αγαπημένους συγγενείς, συγχωριανούς και φίλους που παραβρεθήκανε κοντά μας σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή.

Η παρουσία σας τιμήσε την μνήμη των γονέων μας και έδωσε κουραγιο και συμπαρασταση σε μας.

Σας ευχαριστούμε επίσης για τα στεφάνια και τα λουλούδια που στείλατε, τις συλλυπητήριες καρτες με τα παρήγορα λογία σας και τις δωρές.

Το σύνολο των χρημάτων που συγκεντρώθηκαν θα διατεθούν για κάποιο έργο στον Ιερό Ναο της Αγίας Ειρήνης της Χρυσοβαλαντού στο Τοροντο εις μνήμη των γονέων μας.

Με απέραντη εκτίμηση, Γεωργία, Παναγιώτα και Δημήτρης Στριφτομπολας

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 4-10-09

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ:	9.993.385		
ΨΗΦΙΣΑΝ:	7.044.479		
ΕΓΚΥΡΑ:	6.858.342		
ΑΚΥΡΑ:	143.658	(2,04%)	
ΛΕΥΚΑ:	42.479	(0,60%)	
ΑΠΟΧΗ:		29,08%	
ΕΛΑΒΑΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ
ΠΑΣΟΚ	43,92%	3.012.373	160
Ν.Δ.	33,48%	2.295.967	91
Κ.Κ.Ε.	7,54%	517.154	21
Λ.Α.Ο.Σ.	5,63%	386.152	15
ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	4,60%	315.267	10
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ	2,53%	173.449	
ΛΟΙΠΑ	2,20%	157.620	

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ:	136.888		
ΨΗΦΙΣΑΝ:		79.092	
ΕΓΚΥΡΑ:	77.250		
ΑΚΥΡΑ:	1.147	(1,45%)	
ΛΕΥΚΑ:	695	(0,88%)	
ΑΠΟΧΗ:		42,22%	
ΕΛΑΒΑΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ
ΠΑΣΟΚ	46,46%	35.891	2
Ν.Δ.	36,53%	28.226	1
Κ.Κ.Ε.	5,12%	3.961	
Λ.Α.Ο.Σ.	4,78%	3.698	
ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	3,75%	2.901	
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ	1,60%	1.236	
ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.	0,32%	254	
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	0,26%	202	
ΔΗΜ. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ	0,25%	200	
ΛΟΙΠΑ	0,93%	681	

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΥ ΛΕΒΙΔΙΟΥ

Εγγεγραμμένοι:	9.476		
Εψήφισαν:	3.760		
Εγκυρα:	3.685		
Ακυρα:	63		
Λευκά:	12		
	Ελαβον		
ΠΑΣΟΚ	1.900		
ΝΔ	1.267		
ΚΚΕ	133		
ΣΥΡΙΖΑ	115		
ΛΑΟΣ	157		
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ	59		
Λοιπά Κόμματα	54		

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜ. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Εγγεγραμμένοι:	2.542		
Εψήφισαν:	798		
Εγκυρα:	785		
Ακυρα:	13		
	Ελαβον		
ΠΑΣΟΚ	497		
ΝΔ	172		
ΚΚΕ	31		
ΣΥΡΙΖΑ	31		
ΛΑΟΣ	27		
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ	11		
Λοιπά Κόμματα	17		

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΜΝΗΣ «ΤΟ ΑΓΑΛΙ»

Στο χωριό Λίμνη του Δήμου μας ιδρύθηκε νέος Σύλλογος με την επωνυμία ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΜΝΗΣ «ΤΟ ΑΓΑΛΙ».

Την 5-7-2009 διεξήχθησαν οι εκλογές για την ανάδειξη του Δ.Σ. του νεοσύστατου αυτού Συλλόγου το οποίο αμέσως συγκροτήθηκε σε σώμα με την εξής σύνθεση:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΚΟΥΡΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΡΙΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΑΜΙΑΣ: ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΜΕΛΟΣ: ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΜΕΛΟΣ: ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΜΕΛΟΣ: ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Το Δ.Σ. προέβη στην εξής ανακοίνωση σχετικά με τους σκοπούς του Συλλόγου:

«Το Δ.Σ. του Συλλόγου σκοπό έχει την από κοινού αναβάθμιση και πολιτισμική ανάπτυξη του χωριού μας και ιδιαίτερα του Δήμου μας.

Στα πλαίσια αυτά, το Διοικητικό Συμβούλιο επιθυμεί τη συνεργασία με τους Πολιτιστικούς Συλλόγους των διπλανών χωριών.

Η αγαστή συνεργασία των Πολιτιστικών Συλλόγων του Δήμου μας, για την πολιτιστική ανάπτυξη του και γενικότερα της Αρκαδίας είναι ένας από τους στόχους του Συλλόγου μας, που θα βοηθήσει να δείξει το Χωριό μας και όλη η Αρκαδία την πολιτιστική μας κληρονομιά».

Η Δ/ση του Συλλόγου είναι: ΛΙΜΝΗ Τ.Κ. 22017 Τηλεφ. 6945145236».

Ο Σύλλογος Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» και «ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ» εύχονται στο «ΑΓΑΛΙ» καλή επιτυχία στους στόχους του και γνωρίζει στο Δ.Σ. του ότι ευχαρίστος θα δημοσιεύει τις ανακοινώσεις των δραστηριοτήτων του.

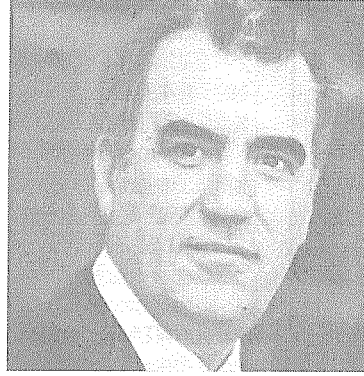
ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΜΠΑΚΑΝΙΑΡΙΚΟ. 2. ΠΑΡΑΠΟΔΑΣ - ΟΒ. 3. ΛΥΣΕ - ΗΣ - ΑΡΑ. 4. ΜΑΪΝ - ΣΟΛΑΣ. 5. ΤΑ ΜΠΡΙΚΙΑ - ΚΙ. 6. ΕΛ - ΓΡΥΜΕΑ - ΟΛ(Α). 7. ΝΗΣΤΕΙΑ - ΝΑΖΙ. 8. ΑΣΤΣΙΑ - ΑΩΡΟΣ. 9. ΑΙ - ΛΗΣΤΗΣ. 10. Ο ΑΘΩΣ - ΟΣ - (Μ)ΥΤ(Η). 11. ΥΜΗΤΤΟΣ - ΕΜΟΣ. 12. ΝΟΗΣΑΣ - ΑΣΗΜΙ.

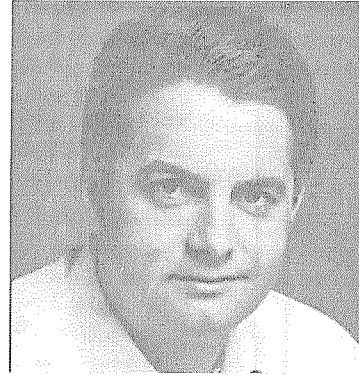
ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΜΠΕΝΤΕΝΑΙΟΥΣ. 2. ΠΑΣΙΑΛΗΣ - ΑΜΑ. 3. ΜΑΥΡΑ - ΣΤΑΘΗΣ. 4. ΚΑΛΜΠΑΤΣΙΩΤΗ. 5. ΠΑ - ΡΕΕΙ - ΣΤΟ. 6. ΝΟΣΤΙΜΙΑ - ΟΝ. 7. ΙΔΗ - ΚΥΑ(ΜΟΣ) - ΣΟΛ. 8. ΑΑ - ΡΙΣ - ΣΗΣ. 9. ΡΣ - Ο ΑΓΝΟΣ - ΜΕ. 10. ΛΑ - ΑΡΤΥΜΗ. 11. ΚΟΡΑΚΟΖΩΗΤΟΣ. 12. Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ - ΣΑ.

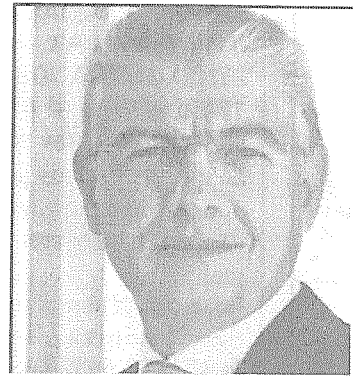
ΟΙ ΕΚΛΕΓΕΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ
ΠΑΣΟΚ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΣΟΚ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ
Ν.Δ.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει τους εκλεγέντες και τους εύχεται να είναι καλά για να εργασθούν για την πρόοδο του τόπου μας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ συγχαίρει τον κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ για την ανάληψη του υπουργείου «ΥΠΟΔΟΜΩΝ - ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ».

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΕΣ ΑΡΘΡΑ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Από τη Συντακτική Επιτροπή επισημαίνονται τα εξής:

Τα «Κανδυλιώτικα» είναι μια μικρή εφημερίδα, όργανο του Συλλόγου Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ», που εκδίδεται για την εξυπηρέτηση των σκοπών του, όπως αυτοί ορίζονται από το Καταστατικό του.

Συνεπώς η αρθρογραφία της, οι απόψεις της, η ύλη της γενικότερα, πρέπει να έχει σχέση ΜΟΝΟ με το Σύλλογο και την Κανδύλα και τους Κανδυλαιούς, καθώς και με τα προβλήματά τους και τον «πολιτισμό» τους.

Ακόμη είναι ένα «βήμα» όπου ο κάθε Κανδυλαίος μπορεί να εκθέσει τις απόψεις του που έχουν σχέση

με τα προηγούμενα.

Επομένως, πρέπει να γίνει κατανοητό ότι όσοι απευθύνονται στην εφημερίδα πρέπει να κινούνται σ' αυτό το πλαίσιο.

«Τα Κανδυλιώτικα» είναι πολύ μικρά για ν' ασχοληθούν με πανελληνίαις εμβέλειας θέματα, πολύ δε περισσότερο με διεθνή.

Έτσι, η παρούσα Συντακτική Επιτροπή, για όσο χρονικό διάστημα έχει την ευθύνη της έκδοσης της εφημερίδας, δεν θα δημοσιεύει εις το εξής κείμενα που είναι έξω από το πλαίσιο αυτό.

Την απόφασή της αυτή ανακοινώνει ύστερα και από τη σύμφωνη γνώμη του Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου.

<http://www.kandila.gr> Ο νέος ιστότοπος του χωριού μας

Αγαπητοί συμπατριώτες θα ήθελα να σας ενημερώσω πως εδώ και λίγο καιρό έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια για το ΠΡΩΤΟ επίσημο διαδικτυακό τόπο του χωριού μας.

Με το μεράκι που μας διακατέχει όλους για τον τόπο αυτό, θέλουμε την στήριξη και τη βοήθεια όλων για την *διάδοση*, το *στήσιμο* και το *υλικό* αυτής της ιστοσελίδας.

Η προσπάθεια που καταβάλλεται για τη συνεχή ενημέρωση, τον εμπλουτισμό των θεμάτων και την ολόπλευρη κάλυψη σε ότι αφορά το χωριό μας, απαιτεί κόπο, χρόνο και διάθεση. Η διαδικασία αυτή αντιμετωπίζει πολλές δυσκολίες, κυρίως λόγω του ότι δεν μπορούμε να είμαστε μπροστά σε όλα τα γεγονότα και τις εκδηλώσεις που αφορούν τον τόπο μας. Γι' αυτό ζητάμε να γίνετε *συνδοιοπόροι* μας στο ταξίδι αυτό.

Χρειαζόμαστε φωτογραφικό υλικό, βίντεο, ηχητικά ντοκουμέντα και κείμενα ώστε να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε ένα *ψηφιακό ιστορικό αρχείο* της Κανδύλας. *Οι σύλλογοι μας σίγουρα θα μπορέσουν να είναι αρωγοί αυτής της προσπάθειας*, αλλά και όλοι οι άλλοι που κατάνονται ή αγαπούν το χωριό μας όπου και να βρίσκονται.

Ζητάμε να γίνετε και σεις συντάκτες του site [kandila.gr](http://www.kandila.gr). Στείλτε μας *νέα, άρθρα, κείμενα σχετικά με το χωριό μας, προβληματισμούς και προτάσεις σας*.

Το περιεχόμενο των κειμένων και των άρθρων σας μπορεί να αναφέρεται σε οτιδήποτε αφορά την Κανδύλα. Νέα από εκδηλώσεις πολιτιστικών και αθλητικών συλλόγων, νέα της τοπικής αυτοδιοίκησης, ιστορικά γεγονότα, διηγήσεις γερόντων, θρύλους

και παραδόσεις, μύθους και παραμύθια, ανέκδοτες ιστορίες, ανίγματα, απόψεις επί των πεπραγμένων της τοπικής αυτοδιοίκησης, παραπολιτικά, κλπ., το οποίο θα αποστέλλεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση

g_michas@yahoo.com συνοδευόμενο απαραίτητα από το όνομα (ή το ψευδώνυμο) του συγγραφέα, τον τίτλο του άρθρου καθώς επίσης και από φωτογραφίες που επιθυμεί ο αποστολέας να το συνοδεύουν.

Μερικές θεματικές ενότητες της ιστοσελίδας είναι οι εξής:

<http://myoxya.gr/oxya/view/flashback>

Ιστορική Διαδρομή

<http://myoxya.gr/oxya/view/people>

Ανθρώποι

<http://myoxya.gr/oxya/view/aksioheata>

Αξιοθέατα (εκκλησίες, πηγές, σπήλαια, ξωκλήσια)

- Περιβάλλον (χλωρίδα-πανίδα, περιπατικές διαδρομές, κτλ)

- Πολιτισμός (παραδοσιακά επαγγέλματα, παιχνίδια, εργασίες, βιβλία, εκδηλώσεις)

- Γκαλερι με φωτογραφίες, βίντεο και ηχητικά ντοκουμέντα

- Φόρουμ (όμαδα συζήτησης για ποικίλα θέματα)

- Δημιουργία βάσης δεδομένων ονομάτων Κανδυλαίων σε όλο τον κόσμο

- Ψηφιακή Εφημερίδα

Περιμένουμε οποσδήποτε νέα σας, παρατηρήσεις, σχολιασμούς ΑΛΛΑ το σημαντικότερο την βοήθειά σας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Γιώργος Μίχας

Τηλ. 6945047802,

mailto:g_michas@yahoo.com

ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΕΞΩΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΑΓ. ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

Στους άγριους καιρούς που γυρίσαμε και ζούμε επέψαμε να σεβόμαστε ακόμα και τους ιερούς χώρους.

Την 23 Ιουνίου, την 23 Ιουλίου, την 13 και 16 Οκτωβρίου 2009 άγνωστοι διέρρηξαν με κατσαβίδι και αχρήστεψαν τις πόρτες του ιερού ναού Γεννήσεως του Χριστού του χωριού μας χωρίς να αφαιρέσουν εικόνες, σκεύη ή χρήματα, παρά μόνο ορισμένα αφιερώματα πιστών που εκρέμοντο στις εικόνες.

Την 17 Οκτωβρίου 2009 την νύχτα διέρρηξαν, κατά τον ίδιο τρόπο, και τις θύρες των εξωκκλησιών Αγίας Παρασκευής και Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στο Σίντζι.

Και από εδώ δεν αφαιρέθηκαν εικόνες ή σκεύη, παρά μόνο λίγα χρήματα (ψιλά) από το ναό του Αγίου Κοσμά.

Επιλήφθηκε η αστυνομία.

ΔΩΡΕΑ ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΛ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΗ

Για τον εξωραϊσμό του κώρου γύρω από το Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών και δίπλα από την παλιά βρύση του Κωστή που λέγαμε στην Κανδύλα κατασκευάσθηκε ωραία πέτρινη μάντρα και ο τόπος καθάρισε και ομόρφυνε.

Δωρητές οι αδελφοί Αλεξάνδρου Παπασπυρίδη με το ποσό των 2500 ευρώ.

Να είναι πάντα καλά και να βρουν μιμητές.